

160

L.No.
12649

To
2/23
2/29/15

**READING MATERIALS
FOR
THE TWO DAY CAPACITY BUILDING PROGRAMME
For
CHILD WELFARE COMMITTEES
On the Effective Implementation of the Protection
of Children from Sexual Offences Act, 2012
(POCSO)**

**Conducted by
Centre for Child and the Law, National Law School
of India University (NLSIU) &
Karnataka State Integrated Child Protection
Society**

**In Collaboration with TATA TRUSTS &
Department of Women and Child Development,
Government of Karnataka**

On 22nd & 23rd September 2015

Prepared and Compiled by

**Centre for Child and the Law
National Law School of India University**

54.153
CCL
2649

12649
All in

TABLE OF CONTENTS

No.	Item	Page No.
1.	SCHEDULE FOR THE TRAINING	3
2.	THE POCSO ACT, 2012 [KANNADA VERSION]	5 - 32
3.	Frequently asked questions on POCSO Act	33
	1. Chapter 1 - Introduction to the POCSO Act and Criminal Law(Amendment) Act	33
	2. Chapter 2 - Offences	54
	3. Chapter 3 - Reporting of Offences	76
	4. Chapter 8 - Care and Protection	84
4.	UNCRC General Comment No.14 (2013) On the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1)	94
5.	Definitions of different trauma types	115
6.	Guide for Child Welfare Administrators on Evidence Based Practice	119
7.	Documents relating to support persons	133
	1. Box No.6: Proforma for Cases received under Rule 4(3), POCSO Rules	
	2. Box No.7: Proforma for Recording Decisions under Rule 4(4), POCSO Rules	
	3. Box No. 8 Suggested format of intimation about the appointment of a support peron	
	4. Box No. 9. Persons who could be appointed as support persons	
	5. Box No.10: Checklist for Support Persons	
	6. Box No.11. Reports of the Support Person	

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಅಧಿನಿಯಮ, 2012

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 2012

(2012ರ ಅಧಿನಿಯಮ ಸಂ. 32)

[19ನೇ ಜೂನ್ 2012]

ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಮತ್ತು ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಂಥಹ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಗೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉಪಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಇರುವ ಅಧಿನಿಯಮ.

ಸಂವಿಧಾನದ 15ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ (3)ನೇ ಖಂಡವು, ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ;

ಮಗುವಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರುವ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾ ಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ, ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು 11ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್, 1992ರಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ;

ಮಗುವಿನ ಸಮರ್ಪಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಆ ಮಗುವಿನ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ನಿರುದ್ಧಗೃತೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ;

ಮಗುವಿನ ಸ್ವಸ್ಥ ಶಾರೀರಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ, ಮಗುವಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ;

ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಪಕ್ಷಕಾರರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ,-

- (ಎ) ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು;
- (ಬಿ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇತರೆ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದನ್ನು;
- (ಸಿ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು;

- ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಮುಚಿತವಾದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಮತ್ತು ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ;

ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಯ ಅಪರಾಧಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ;

ಭಾರತ ಗಣರಾಜ್ಯದ ಅರವತ್ತೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಸತ್ತಿನಿಂದ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಅಧಿನಿಯಮಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು:-

ಅಧ್ಯಾಯ -I

ಪ್ರಾರಂಭಿಕ

1. ಚಿಕ್ಕ ಹೆಸರು, ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭ.- ಈ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 2012 ಎಂದು ಕರೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಇದು, ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

(3) ಇದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು, ಭಾರತ ರಾಜಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬಹುದಾದಂಥ ದಿನಾಂಕದಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು.

2. ಪರಿಭಾಷೆಗಳು:- (1) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ, ಸಂದರ್ಭವು ಅನ್ಯಥಾ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದ ಹೊರತು,-

(ಎ) “ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ” ಪದಾವಳಿಯು 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ;

(ಬಿ) “ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ” ಪದಾವಳಿಯು 9ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ;

(ಸಿ) “ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳು ಅಥವಾ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳು” ಎಂದರೆ ಅನುಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವಂಥ ಒಕ್ಕೂಟಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳು ಅಥವಾ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳು ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಗಳು;

(ಡಿ) “ಮಗು” ಎಂದರೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿ;

(ಇ) “ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧ” ಪದಾವಳಿಯು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರರಕ್ಷಣೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005ರ 2ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಎಫ್) ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು;

(ಎಫ್) “ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ” ಪದಾವಳಿಯು 3ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.

(ಜಿ) “ನಿಯಮಿಸಿದ” ಎಂದರೆ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಯಮಿಸಲಾದುದು;

(ಎಚ್) “ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ” ಪದಾವಳಿಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ (ದುರುಪಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ) ಅಧಿನಿಯಮ, 1988ರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು;

(ಐ) “ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ” ಪದಾವಳಿಯು 7ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು;

(ಜೆ) “ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ” ಪದಾವಳಿಯು 11ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು;

(ಕೆ) “ಕೂಡು ಕುಟುಂಬದ ವಾಸದ ಮನೆ” ಎಂದರೆ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಯಾವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನೋ ಆ ಕುಟುಂಬ;

(ಎಲ್) “ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ” ಎಂದರೆ 28ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ;

(ಎಂ) “ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್” ಎಂದರೆ 32ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್.

(2) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ ಮತ್ತು ಪರಿಭಾಷಿಸಿರದ, ಆದರೆ ಭಾರತ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973, (1974ರ 2) ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 (2000ರ 56) ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 (2000ರ 21) ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಪದಾವಳಿಗಳು ಸದರಿ ಸಂಹಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಧಿನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -II

ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಎಸಗುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು

ಎ- ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ

3. ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ:- ವ್ಯಕ್ತಿಯು,

(ಎ) ತನ್ನ ಶಿಶುವನ್ನು, ಮಗುವಿನ ಯೋನಿಯ, ಬಾಯಿಯ, ಮೂತ್ರನಾಳದ ಅಥವಾ ಗುದದೊಳಗೆ, ಅವನಿಂದ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಒಳಗೆ ತೂರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ತನಗೆ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಮಗುವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಬಿ) ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಉಂಟು ಮಾಡುವ, ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ಶಿಶು ಅಲ್ಲದ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಮಗುವಿನ ಯೋನಿಯ, ಮೂತ್ರನಾಳದ ಅಥವಾ ಗುದದೊಳಗೆ, ಅವನಿಂದ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ತನಗೆ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಮಗುವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಸಿ) ಮಗುವಿನ ಯೋನಿಯ, ಮೂತ್ರನಾಳದ, ಗುದದ ಅಥವಾ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದ ಒಳಗೆ ತೂರಿಸಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಮಗುವಿನ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಆತ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ತನಗೆ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಮಗುವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಡಿ) ಮಗುವಿನ ಶಿಶ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋನಿಗೆ, ಗುದಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರನಾಳಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅಥವಾ ಮಗುವು ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ,

- ಅವನು "ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ"ವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

4. ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ-ಯಾರಾದರೂ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ, ಅವನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಅವಧಿಯವರೆಗಿನ ಕಾರಾವಾಸದಿಂದ, ಆದರೆ ಜೀವಾವಧಿ ಕಾರಾವಾಸದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದಂಥ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಬಿ. ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ.

5. ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ.- (ಎ) ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ;

(i) ಅವನು, ಯಾವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ನೇಮಕಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಅಥವಾ ಅದರ ಆವರಣಗಳ ಸರಹದ್ದಿನ ಒಳಗೆ; ಅಥವಾ

(ii) ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸ್, ಅವನು ಯಾವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ನೇಮಕಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸ್ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ; ಅಥವಾ

(iii) ಅವನು, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ; ಅಥವಾ

(iv) ಅವನು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಪರಿಚಿತನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಗೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು

-ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಅಥವಾ;

(ಎ) ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ,-

(i) ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೇ ಜನಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಗಳೊಳಗೆ; ಅಥವಾ

(ii) ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಆದಿಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ; ಅಥವಾ

(iii) ಅವನು, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ; ಅಥವಾ

(ಬಿ)ಸದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಸದಸ್ಯನೆಂದು ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಗೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು

- ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಸಿ) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೌಕರನಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಡಿ) ಜೈಲಿನ ಅಥವಾ ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಂನ ಅಥವಾ ಸಂರಕ್ಷಣಾಲಯದ, ಅಥವಾ ಪರಿವೀಕ್ಷಣಾಲಯದ ಅಥವಾ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಸ್ತಡಿಯ ಅಥವಾ ಪಾಲನೆಯ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥ ಜೈಲಿನ, ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಂನ, ಸಂರಕ್ಷಣಾಲಯದ, ಪರಿವೀಕ್ಷಣಾಲಯದ ಅಥವಾ ಕಸ್ತಡಿಯ ಅಥವಾ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಇ) ಆಸ್ಪತ್ರೆಯು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಾಗಿರಲಿ, ಅದರ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ, ಆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಫ್) ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಜಿ) ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ;

ವಿವರಣೆ: ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಒಬ್ಬನಿಂದ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ, ಅವನಿಗಿದ್ದ ಅಥವಾ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಖಂಡದ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗದಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗತಕ್ಕದ್ದು; ಅಥವಾ

(ಎಚ್) ಯಾರಾದರೂ ಮಾರಕ ಆಯುಧವನ್ನು, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು, ಕಾಯಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಐ) ಯಾರಾದರೂ ತೀವ್ರವಾದ ಗಾಯಮಾಡಿ ಅಥವಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಜೆ) ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ,

- (i) ಮಗುವನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥಗೊಳಿಸುವಂಥ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1987ರ 2ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಬಿ)ಒಂಡದಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವಂತೆ, ಮಗುವು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವಂಥ ಅಥವಾ ಮಗುವು ತನ್ನ ನಿಯತ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದ ಹಾಗೇ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ದುರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವಂಥ; ಅಥವಾ
- (ii) ಮಗುವು, ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ಆಗಿದ್ದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಗರ್ಭವತಿಯನ್ನಾಗಿಸುವಂಥ; ಅಥವಾ
- (iii) ಮಗುವು ತನ್ನ ನಿಯತ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ, ಹ್ಯೂಮನ್ ಇಮ್ಯುನೋ ಡಿಫಿಸಿಯನ್ಸಿ ವೈರಸ್ ಸೋಂಕನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ತಗುಲಿಸುವಂಥ ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂಥ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸೋಂಕನ್ನು ಅಂಟಿಸುವಂಥ

- ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ

(ಕೆ) ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಲ್) ಯಾರಾದರೂ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಅಥವಾ ಪದೇಪದೇ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ;

(ಎಂ) ಯಾರಾದರೂ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ;

(ಎನ್) ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ದತ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ವಿವಾಹದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಪೋಷಕತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಪಾಲಕತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಥವಾ ಕೂಡು ಕುಟುಂಬದ ವಾಸದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಒ) ಮಗುವಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಡತನದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಖ) ಮಗುವಿನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಕ್ಯೂ) ಮಗುವು ಗರ್ಭಿಣಿ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಆರ್) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿ, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಸ್) ಯಾರಾದರೂ, ಕೋಮುಗಲಭೆಯ ಅಥವಾ ಮತೀಯ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಟಿ) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನಾಗಿದ್ದರೆ;

(ಯು) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಗುವನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಬೆತ್ತಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ

- ಅವನು ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

6. ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ.- ಯಾರಾದರೂ ತೀವ್ರತರ ಅಂಗಭೇದಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಅವನು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಜೀವಾವಧಿ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ವಿನ್ಯಸಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಅವಧಿಯ ಕಠಿಣ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಸಿ. ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.-

7. ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ.- ಯಾರಾದರೂ, ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಗುವಿನ ಯೋನಿಯನ್ನು, ಶಿಶ್ನವನ್ನು, ಗುದವನ್ನು ಅಥವಾ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯೋನಿಯನ್ನು, ಶಿಶ್ನವನ್ನು, ಗುದವನ್ನು ಅಥವಾ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಮಗುವು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಲಿಂಗಭೇದನೆ ಇಲ್ಲದ ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂಥ ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ ಅವನು ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

8. ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.- ಯಾರಾದರೂ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಅವನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿನ್ಯಸಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಅವಧಿಯ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಡಿ. ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.

9. ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ.- (ಎ) ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ,-

- (i) ಯಾವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಅವನು ನೇಮಕಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಅಥವಾ ಅದರ ಆವರಣಗಳ ಸರಹದ್ದಿನ ಒಳಗೆ; ಅಥವಾ
- (ii) ಅವನು ಯಾವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ನೇಮಕ ಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸ್ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಆಯಾವುದೇ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹೌಸಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ; ಅಥವಾ
- (iii) ಅವನು, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ; ಅಥವಾ
- (iv) ಅವನು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಪರಿಚಿತನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಗೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು

-ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಅಥವಾ;

(ಬಿ) ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ,-

- (i) ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜನೆಗೊಂಡಿರುವನೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಗಳೊಳಗೆ; ಅಥವಾ
- (ii) ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಆದಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ; ಅಥವಾ
- (iii) ಅವನು, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ; ಅಥವಾ
- (iv) ಸದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳ ಅಥವಾ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ ಸದಸ್ಯನೆಂದು ಪರಿಚಿತನಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು;

- ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಸಿ) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೌಕರನಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಡಿ) ಜೈಲಿನ ಅಥವಾ ರಿಮಾಂಡ ಹೋಂನ ಅಥವಾ ಸಂರಕ್ಷಣಾಲಯದ, ಅಥವಾ ಪರಿವೀಕ್ಷಣಾಲಯದ ಅಥವಾ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅದರ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸುಪರ್ದಿಯ ಅಥವಾ ಪಾಲನೆಯ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥ ಜೈಲಿನ ಅಥವಾ ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಂನ, ಸಂರಕ್ಷಣಾಲಯದ ಅಥವಾ ಪರಿವೀಕ್ಷಣಾಲಯದ ಅಥವಾ ಸುಪರ್ದಿಯ ಅಥವಾ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಇ) ಆಸ್ವತ್ತೆಯು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ವತ್ತೆಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ವತ್ತೆಯಾಗಿರಲಿ ಅದರ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ, ಆ ಆಸ್ವತ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಫ್) ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಜಿ) ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಸಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ

ವಿವರಣೆ: ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಒಬ್ಬನಿಂದ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ, ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಮಾನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ವಾಕ್ಯಾಂಗದ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಆತನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗತಕ್ಕದ್ದು; ಅಥವಾ

(ಎಚ್) ಯಾರಾದರೂ ಮಾರಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನು, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು, ಕಾಯಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಐ) ಯಾರಾದರೂ ತೀವ್ರವಾದ ಗಾಯಮಾಡಿ ಅಥವಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಜೆ) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಎಸಗಿದ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದಾಗಿ,

(i) ಮಗುವು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾದರೆ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1987ರ 2ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಎಲ್) ವಾಕ್ಯಾಂಗದ ಮೇರೆಗೆ ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವಂತೆ ಮಗುವು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಗೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಮಗುವು ತನ್ನ ನಿಯಮಿತ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗದಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಉಂಟಾದರೆ; ಅಥವಾ

(ii) ಮಗುವು ತನ್ನ ನಿಯಮಿತ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯಾಗಲಿ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಹ್ಯೂಮನ್ ಇಮ್ಮುನೋಡಿಫೆನ್ಸಿಯನ್ಸ್ ವೈರಸ್ ಸೋಂಕನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ತಗಲಿಸುವಂಥ ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂಥ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸೋಂಕನ್ನು ಅಂಟಿಸುವಂಥ; ಅಥವಾ

(ಕೆ) ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಲ್) ಯಾರಾದರೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಅಥವಾ ಪದೇಪದೇ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಂ) ಯಾರಾದರೂ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎನ್) ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ದತ್ತುಕದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ವಿವಾಹದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಪೋಷಕತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಪಾಲಕತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ವಾಸದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೂಡು ಕುಟುಂಬದ ವಾಸದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಒ) ಮಗುವಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಡತನದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಪಿ) ಮಗುವಿನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಕ್ಯೂ) ಮಗುವು ಗರ್ಭಿಣಿ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ, ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಆರ್) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿ, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಎಸ್) ಯಾರಾದರೂ, ಕೋಮುಗಲಭೆಯ ಅಥವಾ ಮತೀಯ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ; ಅಥವಾ

(ಟಿ) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನಗಿದ್ದರೆ;

(ಯು) ಯಾರಾದರೂ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಗುವನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಬೆತ್ತಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ

- ಅವನು ತೀವ್ರತರಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

10. ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ-ಯಾರಾದರೂ ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದರೆ, ಅವನು, ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಅವಧಿಯ ಎರಡರಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಇ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ

11. ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ:- ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು,-

- (i) ಪದವನ್ನು ಅಥವಾ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಗುವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಪದವನ್ನು ಅವನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಂಗ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ದೇಹದ ಭಾಗವನ್ನು ಮಗುವು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಂಥ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅಂಥ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ
- (ii) ಮಗುವಿನ ದೇಹವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಅಥವಾ
- (iii) ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ
- (iv) ಅವನು ಮಗುವನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಅಥವಾ ಸತತವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್‌ನ, ಡಿಜಿಟಲ್‌ನ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ
- (v) ಅವನು ಮಗುವಿನ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್‌ನ, ಫಿಲಂನ ಅಥವಾ ಡಿಜಿಟಲ್‌ನ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ನೈಜವಾದ ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ಮಾಡಿದ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು, ಯಾವುದೇ ರೂಪದ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ
- (vi) ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಹಣ ನೀಡುವ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿದರೆ

-ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಗುವಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವರಣೆ: "ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶ"ವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ವಾಸ್ತವತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

12. ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಿದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.-ಯಾರಾದರೂ ಮಗುವಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಿದರೆ ಅವನು, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ, ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -III

ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ

13. ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.-ಯಾರಾದರೂ,

- (ಎ) ಮಗುವಿನ ಗುಪ್ತಾಂಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು;
- (ಬಿ) ನಿಜವಾಗಿ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ (ಅಂಗಭೇದನ ಸಹಿತ ಅಥವಾ ಅಂಗಭೇದನ ರಹಿತ) ಲೈಂಗಿಕ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು;
- (ಸಿ) ಮಗುವನ್ನು ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದು

- ಸೇರಿದಂತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರತಿಫಲದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೂಪದ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ (ದೂರದರ್ಶನ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುದ್ರಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಥವಾ ಜಾಹೀರಾತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ವಿತರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದಿರಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಥವಾ ಜಾಹೀರಾತು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ) ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವನುಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಪರಾಧದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ವಿವರಣೆ: ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, "ಮಗುವಿನ ಬಳಕೆ" ಪದಾವಳಿಯು, ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಸಾರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿತರಣೆಗಾಗಿ ಮುದ್ರಣದಂಥ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್‌ನಂಥ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಂಥ ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಮಗುವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

14. ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.- (1)

ಯಾರಾದರೂ ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು, ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ತರುವಾಯದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಅವಧಿಯ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, 3ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಆದರೆ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ, ಅವಧಿಯ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, 5ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು, ಕಠಿಣವಾದ ಜೀವಾವಧಿ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(4) ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, 7ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು, ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(5) ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, 9ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು, ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಗೂ ಸಹ ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

15. ಮಗುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.- ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ, ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಗೆ ಅಥವಾ ಅವೆರಡೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -IV

ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು

16. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ.- ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು,-

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ.- ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಿದರೆ; ಅಥವಾ

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ.- ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ, ಆ ಒಳಸಂಚಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯವು ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಲೋಪವು ಉಂಟಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಂಥ ಒಳಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಅಥವಾ ಇತರ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ.- ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಲೋಪ ಮಾಡಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೆರವು ನೀಡಿದ್ದರೆ

- ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಂಥ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವರಣೆ:- ಯಾವ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ, ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅಂಥ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವರಣೆ ಬಹು:-ಯಾರಾದರೂ, ಒಂದು ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವನು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವರಣೆ ಬಹುಬಹು:- ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರಾದರೂ, ಬೆದರಿಸಿ ಅಥವಾ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಬಲತ್ಕಾರದ, ಅಪಹರಣದ, ಮೋಸದ, ವಂಚನೆಯ, ಅಧಿಕಾರದ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನದ ದುರುಪಯೋಗದ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಣವನ್ನು ಅಥವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಗುವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಗುವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ನೆರವು ನೀಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

17. **ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ:-** ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿದ ಯಾರಾದರೂ, ಯಾವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಆ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ವಿವರಣೆ:-ಯಾವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಳಸಂಚನ್ನು ಅಥವಾ ನೆರವನ್ನು ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಒಳಸಂಚಿಗೆ ಅಥವಾ ನೆರವಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಎಸಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅಪರಾಧವನ್ನು ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಸಗಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

18. **ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ:-** ಯಾರಾದರೂ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ ಅವನು ಆ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅವನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟರವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅಥವಾ ಆ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟರವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಗೆ ಅಥವಾ ಅವೆರಡೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -V

ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ

19. ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವುದು.- (1) ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರಲ್ಲಿ ಏನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಅಪರಾಧವು ಆಗುವ ಸಂಭವ ಇದೆ ಎಂದು ಅನುಮಾನಪಡುವ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಅಪರಾಧವು ಆಗಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು (ಮಗುವೂ ಸೇರಿದಂತೆ),-

(ಎ) ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಅಥವಾ

(ಬಿ) ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ

-ಅಂಥ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ(1)ರಮೇರೆಗೆ ನೀಡಿದ,-

(ಎ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರದಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಇರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(ಬಿ) ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಹಿತಿದಾರನಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು.

(ಸಿ) ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರದಿಯನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ(1)ರ ಮೇರೆಗಿನವರದಿಯನ್ನು ಮಗುವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಒಳಾಂಶಗಳು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಆ ವರದಿಯನ್ನು (2)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(4) ದಾಖಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಳಾಂಶಗಳು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಗುವಿಗೆ ಆಗಿರದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರನ್ನು ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದುಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಂಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರನ್ನು ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯನ್ನು ಶುಲ್ಕನಂದಾಯದ ಆಧಾರ ಮೇಲೆ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(5) ಯಾವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಬಾಲ ನ್ಯಾಯವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದರೆ, ಆಗ ಆ ಘಟಕವು ಅಥವಾ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರು ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿಕಾರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಕೂಡಲೇ ಆ ವರದಿಯಿಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಆಮಗುವಿಗೆ ಅಂಥ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು (ಮಗುವನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಮೀಪದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ನೀಡಲು ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದಂಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(6) ಬಾಲ ನ್ಯಾಯವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕವು ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರು ಯಾವುದೇ ಅನಗತ್ಯ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ, ಇವತ್ತಿನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗಿಂತು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದಿದ್ದರೆ ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ವರದಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(7) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ(1)ರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ಸಿವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

20. ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಮಾಧ್ಯಮ, ಸ್ವಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ.- ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದ ಅಥವಾ ಹೋಟೆಲಿನ ಅಥವಾ ಲಾಡ್ಜ್‌ನ ಅಥವಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅಥವಾ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಅಥವಾ ಸ್ವಡಿಯೋದ ಅಥವಾ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವುವೋ ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದಿರಲಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಯಾರೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಳಸಿಯಾವ ನಾಮಗ್ರಿಯು ಅಥವಾ ವಸ್ತುವು ಮಗುವನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆಯೋ, (ಕಾಮಪ್ರಚೋದಕವಾದದು, ಲೈಂಗಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು ಮಗುವನ್ನು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವಂಥದ್ದು ಸೇರಿದಂತೆ) ಆ ಯಾವುದೇ ನಾಮಗ್ರಿಯು ಅಥವಾ ವಸ್ತುವು ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಂತಹ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬಾಲ ನ್ಯಾಯವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

21. ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.-
 (1) ಪ್ರಕರಣ 19ರ (1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಅಥವಾ ಪ್ರಕರಣ 20ರ ಮೇರೆಗಿನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ವಿಫಲನಾದ ಅಥವಾ 19ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ಅಂಥ ಅಪರಾಧವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವಿಫಲನಾದ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಯಾವುದೇ ಕಂಪನಿಯ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ (ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದಿರಲಿ) ಪ್ರಭಾರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ಅಧೀನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ 19ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ಅಪರಾಧ ಆಗಿರುವುದರ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ವಿಫಲನಾದರೆ ಅವನು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಅವಧಿಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಮತ್ತು ಜುಲ್ಮಾನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ(1)ರ ಉಪಬಂಧಗಳು ಈ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವ ಮಗುವಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

22. ಸುಳ್ಳು ದೂರನ್ನು ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ.- (1) 3ನೇ, 5ನೇ, 7ನೇ ಮತ್ತು 9ನೇ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮೇರೆಗಿನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಿರುದ್ದ ಅವನನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡುವ, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಮಾನಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಸುಳ್ಳು ದೂರನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ, ಅವನು

ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಅವಧಿಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ಸಹ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಮಗುವು ಸುಳ್ಳು ದೂರನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅಂಥ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(3) ಮಗು ಅಲ್ಲದ ಯಾರಾದರೂ, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಬಲಿಪಶುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೂರು ಸುಳ್ಳು ದೂರಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಮಗುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು ದೂರನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅವನು, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ಸಹ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

23. **ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ.**— (1) ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಮಗುವಿನ ಗುಣ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಸಹಜತನಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಉಂಟು ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳ ಯಾವುದೇ ವರದಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಡಿಯೋದಿಂದ ಅಥವಾ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುವ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(2) ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಭಾವಚಿತ್ರ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಿವರಗಳು, ಶಾಲೆ, ನೆರೆಹೊರೆ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಯಾವುದೇ ಇತರ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಯಾವ ವರದಿಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ:

ಪರಂತು, ಹಾಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವುದು ಮಗುವಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದುದಾದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಕ್ಷಮವಾದ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ, ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಹಾಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬಹುದು.

(3) ಮಾಧ್ಯಮದ ಅಥವಾ ಸ್ವಡಿಯೋದ ಅಥವಾ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಕನು ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕನು ಆತನ ನೌಕರನ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

(4) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ (1)ರ ಅಥವಾ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ (2)ರ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಅವಧಿಯ, ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಾರಾವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಜುಲ್ಮಾನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -VI

ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ

24. ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.- ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಗುವಿನ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಬ್-ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ದರ್ಜೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲದ ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(3) ತನಿಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಗುವನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಮಗುವು, ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಆಪಾದಿತನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(4) ಮಗುವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(5) ಮಗುವಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನ್ಯಥಾ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡದ ಹೊರತು, ಮಗುವಿನ ಗುರುತುಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗದಂತೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

25. ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.- ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ (ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ "ಸಂಹಿತೆ"ಯೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) 164ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಆ 164ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಮಗುವು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೇ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು:

ಪರಂತು, ಸಂಹಿತೆಯ 164ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೊದಲನೇ ಪರಂತುಕದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಉಪಬಂಧಗಳು ಆಪಾದಿತನ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯ ಹಾಜರಾತಿಗೆ ಅನುಮತಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾದರೂ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(2) ಸಂಹಿತೆಯ 173ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಪೊಲೀಸರು ಅಂತಿಮ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡುವಾಗ ಸಂಹಿತೆಯ 207ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವ ದಸ್ತಾವೇಜಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು, ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

26. ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉಪಬಂಧಗಳು.- ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಗುವು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ

ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿದೆಯೋ ಆ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೆದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅರ್ಹತೆಯಿರುವ ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಂಥ ನೆರವನ್ನು ಶುಲ್ಕಗಳ ಸಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(3) ಮಗುವು ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆಯುಳ್ಳ ಮಗುವು ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕನ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಸಂವಹನ ರೀತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು, ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಜ್ಞನ ನೆರವನ್ನು ಶುಲ್ಕ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(4) ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ನು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದೃಶ್ಯ - ಶ್ರವಣ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಸಹ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

27. ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ.- (1) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಯಾವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಎಸಗಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ನೋಂದಣಿಯಾಗದಿರುವ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಫಿರ್ಯಾದು ಆಗಿರಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ 164ಎ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವು ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಗುವು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆಯೋ ಆ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

(4) ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯು ಅಥವಾ (3)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲು ಆಗದಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -VII

ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು

28. ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಸುವುದು.- (1) ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು, ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ, ಅಧಿಕೃತ ರಾಜಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೆಂದು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಸರಿಸತಕ್ಕದ್ದು:

ಪರಂತು, ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಆಯೋಗಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005ರ ಮೇರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೆಂದು ಅಧಿಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಅಂಥದೇ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ, ಅಂಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಅಪರಾಧದ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧದ [(1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧ ಅಲ್ಲದ ಅಪರಾಧದ] ಆರೋಪವನ್ನು ಅದೇ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಅಪರಾಧದ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಿರುವ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಧಿನಿಯಮ, 2000ರಲ್ಲಿ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ, 67ಬಿ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಅಥವಾ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದುರ್ಬಳಕೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪರಾಧದ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

29. ಕೆಲವು ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವನೆ.- ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ 3ನೇ, 5ನೇ, 7ನೇ ಮತ್ತು 9ನೇ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ದುಷ್ಕರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಂಡರೆ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದುದು, ರುಜುವಾತಾಗದ ಹೊರತು, ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ದುಷ್ಕರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಪೂರ್ವಭಾವನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

30. ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವನೆ.- ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ (1)ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಲು ಅಪಾದಿತನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಅಂಥ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪೂರ್ವಭಾವನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗುವಾಗ ತನಗೆ ಅಂಥ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಆಪಾದಿತನಿಗೆ ಅದು ಒಂದು ಪ್ರತಿರಕ್ಷೆ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಅಂಥ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೆಂದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯಾದರೂ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಂಬಿದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೆಂಬುದು ರುಜುವಾತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅಂಥ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ಇತ್ತೆಂಬುದರ ಸಂಭವವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿರುವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ.

ವಿವರಣೆ: ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, “ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ” ಯು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ, ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ, ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಅಥವಾ ಆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

31. **ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ ಅನ್ವಯ.**— ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಥಾ ಉಪಬಂಧಿಸಿರುವಂತೆ ಹೊರತು, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ ಉಪಬಂಧಗಳು (ಜಾಮೀನಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಉಪಬಂಧಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದು, ಸದರಿ ಉಪಬಂಧಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನನ್ನು ನಡೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

32. **ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು.**— ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಮೇರೆಗೆ ನಮೂಕದ್ದುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್‌ರನ್ನು ರಾಜಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೇಮಕಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾಗಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಅವಧಿಯಷ್ಟು ಕಾಲವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ (1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕಗೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ 2ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಯು) ಖಂಡದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆ ಸಂಹಿತೆಯ ಉಪಬಂಧವು ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಧ್ಯಾಯ - VIII

ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡುವುದು

33. **ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳು.**— (1) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧ ಘಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೂರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಸಂಗತಿಗಳ ಕುರಿತ ಪೊಲೀಸರ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ, ಆವಾದಿತನು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸಂಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(2) ವಿಶೇಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರನು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಆಪಾದಿತನ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿರುವ ವಕೀಲನು ಮಗುವಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು, ಪಾಟೀ ಸವಾಲನ್ನು ಅಥವಾ ಮರುವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡುವಾಗ, ಮಗುವಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆನಂತರ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಗುವಿಗೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಆಗಾಗೆ ಬಿಡುವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅದು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬಹುದು.

(4) ಮಗುವಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆಯೋ ಅಂಥ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಪೋಷಕನಿಗೆ, ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಅಥವಾ ಬಂಧುವಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಗು - ಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(5) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕರೆಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(6) ಮಗುವಿಗೆ ಗದರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ವಧೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಮತಿ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(7) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನಿಖೆಯು ಅಥವಾ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯು ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು:

ಪರಂತು, ಮಗುವಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದರ ಗುರುತನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಹಾಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬಹುದು.

ವಿವರಣೆ:- ಈ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ಮಗುವಿನ ಗುರುತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬದ, ಶಾಲೆಯ, ಬಂಧುಗಳ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಗುರುತು ಅಥವಾ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ಮಗುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದೋ ಆಯಾವುದೇ ಇತರ ಮಾಹಿತಿಯು ಒಳಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(8) ಸಮುಚಿತ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಅಘಾತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಥವಾ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಬಹುದು.

(9) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೊಳಪಟ್ಟು, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧದ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅದು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ

ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973 (1974ರ 2)ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

34. ಮಗುವು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವಯಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಧರಣೆ.- (1) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಗುವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಲನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 (2000ರ 56) ಉಪಬಂಧಗಳ ಮೇರೆಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಗುವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವತಃ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅದು ನೀಡಿರುವಕಾರಣಗಳನ್ನು ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವನ್ನು ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು (2)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯವಯಸ್ಸು, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಲ್ಲವೆಂದು ತರುವಾಯ ಯಾವುದೇ ರುಜುವಾತನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೂರ್ಜಿತವಾದುದೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

35. ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲಾವಧಿ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಲೆ.-

(1) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸಂಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಳಂಬ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾಖಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಪರಾಧದ ಸಂಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

36. ಮಗುಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಆಪಾದಿತನನ್ನು ನೋಡಬಾರದು.- (1)

ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದಿರುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತನು ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಮಗುವು ಸಂವಹನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ(1)ರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ವಿಡಿಯೋ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅದು ಒಂದೇ ಕಾಣುವಂತಹ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಳಸಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

37. ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಾಮರಾಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದು.- ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು

ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳ ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕ್ರಾಮರಾಗಳ ಮೂಲಕ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅಥವಾ ಮಗುವು ಯಾರಲ್ಲಿನಂಬಿಕೆ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆಯೋ ಆ ಯಾರೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು:

ಪರಂತು, ಮಗುವಿನ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ, ಅದು ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973 (1974ರ 2) 284ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

38. ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದ್ವಿಭಾಷಿಯ ಅಥವಾ ತಜ್ಞನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.- (1) ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವಶ್ಯವಿರುವಾಗ, ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು, ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನ ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯ ನೆರವನ್ನು ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿಪಡೆಯಬಹುದು.

(2) ಮಗುವು ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕನ ಅಥವಾ ಬಾಲಕನ ಸಂವಹನದ ರೀತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆರವನ್ನು ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿಪಡೆಯಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಾಯ -IX

ಇತರೆ

39. ಮಗುವು, ತಜ್ಞರು, ಮುಂತಾದವರ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳು.- ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿಸಬಹುದಾದಂಥ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಮಗುವಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು, ವೃತ್ತಿಪರರನ್ನು ಮತ್ತು ತಜ್ಞರನ್ನು ಅಥವಾ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ, ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ, ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

40. ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವವರ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕು.- ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973ರ 301ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಪರಂತುಕಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಬಯಸುವ ಕಾನೂನು ಸಲಹೆಗಾರನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬದವರು ಅಥವಾ ಪೋಷಕನು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪರಂತು, ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಸಲಹೆಗಾರನನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರದಿದ್ದರೆ ಕಾನೂನು ಸೇವೆಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬವಕೀಲನನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

41. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 3 ರಿಂದ 13ರ ವರೆಗಿನ ಉಪಬಂಧಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗದಿರುವುದು.- ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಅಥವಾ ಪೋಷಕನ ಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ 3 ರಿಂದ 13ರ ವರೆಗಿನ (ಎರಡೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಪ್ರಕರಣಗಳ ಉಪಬಂಧಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

42. ಬದಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ-ಒಂದು ಕೃತ್ಯವು ಅಥವಾ ಲೋಪದೋಷವು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಹಾಗೂ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅಂಥ ಅಪರಾಧದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಅಪರಾಧಿಯು, ಅಂಥ ಕಾನೂನಿನ ಅಥವಾ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೋಅದರ ಮೇರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕದ್ದು.

43. ಅಧಿನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು.- ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು,-

(ಎ) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೆ ದೂರದರ್ಶನ, ಆಕಾಶವಾಣಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮವು ಸೇರಿದಂತೆ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ನಿಯತ ಅಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಚಾರ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು;

(ಬಿ) ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ (ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಯತಕಾಲಿಕ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು

- ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

44. ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.- (1) ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005 (2006ರ 4)ರ 3ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗವು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ 17ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿತವಾದ ರಾಜ್ಯ ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗವು, ಆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ತನಗೆ ವಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಸಹನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(2) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ (1)ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಯೋಗವು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ರಾಜ್ಯ ಆಯೋಗವು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005 (2006ರ 4)ರ ಮೇರೆಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿರುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.

(3) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣ (1)ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಯೋಗವು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ರಾಜ್ಯ ಆಯೋಗವು, ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005 (2006ರ 4)ರ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

45. ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ.- (1) ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು.

(2) ಆ ನಿಯಮಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯಾನ್ವಯಕ್ಕೆ ಭಾದಕವಾಗದಂತೆ, ಈ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉಪಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು, ಎಂದರೆ,-

(ಎ) 19ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (4)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ, 26ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (2)ನೇ ಮತ್ತು (3)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಮತ್ತು 38ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಗೆ, ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಸಂವಹನ ರೀತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ತಜ್ಞನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಶುಲ್ಕ;

(ಬಿ) 19ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (5)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ;

(ಸಿ) 33ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (8)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಪರಿಹಾರದ ಸಂದಾಯ;

(ಡಿ) 44ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (1)ನೇ ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳ ನಿಯತಕಾಲಿಕ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ರೀತಿ;

(3) ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಯಮವನ್ನು, ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸದನದ ಮುಂದೆ, ಅದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಬಹುದಾದ ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಧಿವೇಶನವು ಅಥವಾ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಅಧಿವೇಶನಗಳ ನಿಕಟ ತರುವಾಯದ ಅಧಿವೇಶನವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ಸದನಗಳು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅಥವಾ ಆನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಎರಡು ಸದನಗಳು ಒಪ್ಪಿದರೆ, ಆ ತರುವಾಯ ಆ ನಿಯಮವು ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಪಾಡಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಡು ಅಥವಾ ರದ್ದುಪಡೆಯು ಆ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದ ಸಿಂಧುತ್ವಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

46. ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ.- (1) ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಾಗ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು, ರಾಜಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕ ಅಥವಾ ವಿಹಿತವೆಂದು ತನಗೆ ತೋರಬಹುದಾದಂಥ, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೆ ಅಸಂಗತವಾಗಿರದಂಥ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು;

ಪರಂತು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ನಂತರ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

(2) ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆದೇಶವನ್ನು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಅನುಸೂಚಿ

[2(ಸಿ) ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನೋಡಿ]

ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಅಧಿನಿಯಮಗಳ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿಸಿದ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಗಳು

- (ಎ) ವಾಯುದಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1950 (1950ರ 45);
- (ಬಿ) ಸೇನಾ ಅಧಿನಿಯಮ, 1950 (1950ರ 46);
- (ಸಿ) ಅಸ್ಸಾಂ ರೈಫಲ್ಸ್ ಅಧಿನಿಯಮ, 2006(2006ರ 47);
- (ಡಿ) ಬಾಂಬೆ ಹೋಮೆಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಅಧಿನಿಯಮ, 1947 (1947ರ 3);
- (ಇ) ಗಡಿ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1968 (1968ರ 47);
- (ಎಫ್) ಕೇಂದ್ರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1968 (1968ರ 50);
- (ಜಿ) ಕೇಂದ್ರ ಮೀಸಲು ಪೊಲೀಸ್‌ದಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1949 (1949ರ 66);
- (ಎಚ್) ಕರಾವಳಿ ರಕ್ಷಣಾ ಪಡೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1978 (1978ರ 30);
- (ಐ) ದೆಹಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್‌ಸ್ಥಾಪನೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1946 (1946ರ 25);
- (ಜೆ) ಇಂಡೋ-ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಗಡಿ ಪೊಲೀಸ್‌ದಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1992 (1992ರ 35);
- (ಕೆ) ನೌಕಾ ದಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1957 (1957ರ 62)
- (ಎಲ್) ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತನಿಖಾ ಏಜೆನ್ಸಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 2008 (2008ರ 34);
- (ಎಂ) ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತಾ ಕಾವಲು ಪಡೆ ಅಧಿನಿಯಮ, 1986 (1986ರ 47);
- (ಎನ್) ರೈಲ್ವೆ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ದಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 1957 (1957ರ 23);
- (ಒ) ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೀಮಾಬಲ ಅಧಿನಿಯಮ, 2007 (2007ರ 53);
- (ಪಿ) ವಿಶೇಷ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ತಂಡ ಅಧಿನಿಯಮ, 1988 (1988ರ 34);
- (ಕ್ಯೂ) ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸೇನಾ ಅಧಿನಿಯಮ, 1948(1948ರ 56);
- (ಆರ್) ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳ (ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಗಳು) ಅಧಿನಿಯಮ, 1958,(1958ರ28)ರ 2ನೇ ಪ್ರಕರಣದ

(ಎ) ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವಂಥಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ರಾಜ್ಯದ ನಾಗರಿಕ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲು ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೇರೆಗೆ ರಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಗಲಭೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾಪಡೆಯನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಗಳು (ಸಶಸ್ತ್ರ ಪೊಲೀಸ್ ಪಡೆಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ.)

ವಿ.ಕೆ. ಭಸೀನ್,

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಅಧ್ಯಾಯ 1

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಮತ್ತು ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ರ ಪರಿಚಯ

1. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು?

ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ (Sexual Assault), ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ ಹಾಗೂ ಈ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂಬಂಧ, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. 2007 ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಾಲಯ (MWCD) ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆತ ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಂದ ಶೇಕಡ 53.22 ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಪರಾಧ ದಾಖಲೆಗಳ ಬ್ಯೂರೋವಿನ (NCRB) ದತ್ತಾಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ (IPC) ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾನೂನಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು. ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಕೆಲ ರೀತಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು “ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಭಂಗ” (Outraging Modesty) ವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಇದು ಅತಿಯೆಂದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಜೈಲು ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲಕರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯದ (Penetrative Sexual Assault) ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಯುವ ಸಂಭೋಗ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು

ದಂಡನೀಯವಾಗಿಸಿದ, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ, ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಪರಿಚ್ಛೇದ 377, ಮಾತ್ರವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಏಕೈಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ ಅನುಚ್ಛೇದ 15(3)ರಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು ರಚಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಮತ್ತು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಹಾಗೂ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ, ರಾಜ್ಯಗಳು ಕಾಯಿದೆಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು (UNCRC) ಕೂಡ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಅನುಮತಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಮಗು (Child Victim) ಹಾಗೂ ಬಾಲ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ (Child Witness) ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಪೋಕ್ಸೋ ಗಮನಿಸಿದೆ.ನಿಯತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು, ದೂರು ಪಡೆಯುವಾಗ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ತನಿಖೆ, ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

2. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಯಾವಾಗ?

19 ನೇ ಜೂನ್ 2012 ರಂದು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರ ಅಂಕಿತ ದೊರೆತು, ನವೆಂಬರ್ 9, 2012 ರ ರಾಜಪತ್ರದ (Gazette Notification) ಮೂಲಕ ನವೆಂಬರ್ 14, 2012 ರಂದು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

3. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಭಾರತದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಪೋಕ್ಸೋ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಿತು? ಅದು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಪೋಕ್ಸೋ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ನವೆಂಬರ್ 14, 2012 ರಂದು ಸೂಚಿಸಿತು. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಇದೆ, ಕೇಂದ್ರದ ನಿಯಮಗಳು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ.

5. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಯಾವುವು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಏಳು ವಿಧವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು:

- ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ (Penetrative Sexual Assault)
- ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರ (Aggravated Penetrative Sexual Assault)
- ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ (Sexual Assault)
- ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರ (Aggravated Sexual Assault)
- ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ (Sexual Harassment)
- ಅಶ್ಲೀಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗವಿನ ಬಳಕೆ, ಮತ್ತು
- ಮಗುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅಶ್ಲೀಲ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ.

ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಥವಾ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುವುದನ್ನು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಉತ್ತರ 20 ನ್ನು ನೋಡಿ.

6. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ 'ಮಗು' ವಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯೇನು?

'ಮಗು' ಎಂದರೆ "ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ".¹

7. ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 (ಸಿಎಲ್ ಎ ಎ) ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು?

ದಿನಾಂಕ 16 ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2012 ರಂದು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ-ನಡೆದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಹೊರಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಜೆ.ಎಸ್.ವರ್ಮಾ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ವರ್ಮಾ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ, 2ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2013 ರಂದು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲಾಯಿತು. ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಅಧಿನಿಯಮವು ದಂಡ ವಿಧಿಯ ಮುಖ್ಯ ಮೂರು ನಿಬಂಧನೆಗಳಾದ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ, 1860(ಐ ಪಿ ಸಿ), ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1973(ಸಿಆರ್ ಪಿ ಸಿ) ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1872(ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ) ಗಳಿಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ.

¹ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಚ್ಛೇದ 2(1) (ಡಿ)

ಹೊಸ ಅಧಿನಿಯಮವು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ತನಿಖೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ, ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಪರಾಧಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮನ್ನಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೊಸ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಯು ಅಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಧಿಸುವ ದಂಡವನ್ನು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ವರ್ಗಗಳ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಅಪರಾಧಗಳೆಂದರೆ:

- ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಭಂಗ (ಸೆಕ್ಷನ್ 354)
- ಮದುವೆಗಾಗಿ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯ ಅಪಹರಣ (ಸೆಕ್ಷನ್ 366)
- ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಮಾರಾಟ (ಸೆಕ್ಷನ್ 372)
- ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ (ಸೆಕ್ಷನ್ 377)
- ಬೇರೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ (ಸೆಕ್ಷನ್ 376A)
- ಕಸ್ತೋಡಿಯಲ್ ರೇಪ್ (ಸೆಕ್ಷನ್ 376B, ಸೆಕ್ಷನ್ 376C ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 376D)
- ಪದಬಳಕೆ, ಅಂಗಸನ್ನೆ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಭಂಗದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಡೆಸುವ ಕ್ರಿಯೆ (ಸೆಕ್ಷನ್ 509)

ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಯು ಕೆಲವು ಹೊಸ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪುನಸ್ವರೂಪಿಸಿ ಈ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಅಪರಾಧಗಳು ಲಿಂಗ ತಟಸ್ಥವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪುರುಷರು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

8. ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ 2013 ರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ ಮುಖ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಯಾವುವು?

ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎಯು, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪುನಸ್ವರೂಪಿಸಿ ಕೆಲ ಹೊಸ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ.

ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಹೊಸ ಅಪರಾಧಗಳು:

- ಆಸಿಡ್ ದಾಳಿ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 326A ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 326B ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 354A ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಅಪರಾಧಿಕ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಆಕ್ರಮಣ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 354B ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ವೊಯರಿಸಮ್ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 354C ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 354D ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಮರಣ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜೀವಚ್ಚವವಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376A ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376C ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಸಾಮೂಹಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376D ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)
- ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376E ಆಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ)

ಅಧಿನಿಯಮವು ಕೆಲ ಪುನರಾವೃತ್ತ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ 20 ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಪರಾಧಗಳ ಪುನಸ್ಸರೂಪಣೆ:

- ಬಲಾತ್ಕಾರ (ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 9 ರ ಮುಖಾಂತರ ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 375 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ): ತಿದ್ದುಪಡಿಯು 'ಬಲಾತ್ಕಾರ'ಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದು ಕೇವಲ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದ ಭೇದಿತ ಯೋನಿಕ ಸಂಭೋಗವಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಭೇದಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
- ಮಾನವ ಸಾಗಾಣಿಕೆ (ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರ ಮುಖಾಂತರ ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 370 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ): ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು 'ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುಲಾಮನನ್ನಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಮಾರುವ' ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಮಾನವ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆಯು ಆಜೀವ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಗಿಂತ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಶಿಕ್ಷೆ, ಕೆಲವು ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಳಿದ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.
- ತೀವ್ರವಾದ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳು (ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 9 ರ ಮುಖಾಂತರ ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376(2) ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ): ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಸೇರಿಸಿದೆ.

ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು:

- ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಅಂಥಹ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography) ಹಾಗೂ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕೂಡಲೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ (ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್) ಯವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಆ ಮಹಿಳೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ದುಭಾಷಿಯ (Interpreter) ಅಥವಾ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರ್ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 154(1)ರ ಪರಂತುಕ]
- ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹುಡುಗಿಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ತ್ರೀ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 161(2) ರ ಪರಂತುಕ]
- ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ (ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್)ಯು, ಆರಕ್ಷಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಘಟನೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 164(5A)]
- ಆ ಮಹಿಳೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ(ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್)ಯು ದುಭಾಷಿಯ ಅಥವಾ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಆಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography). ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿಚಾರಣೆಯಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 164(5A)(a) ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 164(5A)(b) ಯ ಪರಂತುಕ]
- ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ಮೇಲೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ಹೊರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಮಂಜೂರಾತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 192 ಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ]
- ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯೊಡನೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸರಿಯಾದ

ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಅಪರಾಧಿಯ ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 273 ರ ಪರಂತುಕ]

- ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ತನಿಖೆಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದ ಗಾಯದಿಂದ ಮಹಿಳೆ ಮೃತಪಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಜೀವಚ್ಚವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಗಂಡನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ, ದೋಷಾರೋಪ ಪಟ್ಟಿಯ (Charge-sheet) ಸಲ್ಲಿಕೆಯ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಎರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 309(1) ರ ಪರಂತುಕ]
- ಎಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಕೇಂದ್ರ/ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಒಡೆತನದವುಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಥವಾ ಯಾರದೇ ಒಡೆತನದ್ದಾದರೂ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣದ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಲು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 357C]
- ಆರೋಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೆ, ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಪರ್ಯವೇಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography). [ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 54(A) ಯ ಪರಂತುಕ]

ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು

- a) ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ ಸೆಕ್ಷನ್ 53A ಪ್ರಕಾರ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅನುಭವವು ಅಸಂಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ.
- b) ಸೆಕ್ಷನ್ 114A ಗೆ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಸೆಕ್ಷನ್ 376(2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ತೀವ್ರವಾದ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು
- c) ಸೆಕ್ಷನ್ 146 ರ ನಿಯಮದ ಪರಂತುಕದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನ್ಯತಿಕ ನಡತೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅನುಭವದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವಂತೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು ಈಗ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

9. ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ಯಾವಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು?

ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ದಿನಾಂಕ 3ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2013ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

10. ದಂಡ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಯಾವುವು?

ದಂದ ವಿಧಿ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಅಧಿನಿಯಮ 2013 ವು, ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ದಂದ ಸಂಹಿತೆಯ ಕೆಲವು ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿತು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹವು ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

- ದೈಹಿಕ ಸ್ಪರ್ಶ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಚರ್ಯೆಗಳು, ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು, ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ, ಬಲವಂತವಾದ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಲೈಂಗಿಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಮುಂತಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗಳು.
- ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಅಪರಾಧಿಕ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಅಕ್ರಮಣ
- ವೊಯರಿಸಮ್
- ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು
- ಒಂದು ಅಥವಾ ಜಾಸ್ತಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಅಕ್ರಮ ಸಾಗಾಣಿಕೆ.
- ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಶೋಷಣೆ
- ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ತೀವ್ರವಾದ ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಮರಣ ಅಥವಾ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜೀವಚ್ಛವವಾಗುವುದು
- ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ (ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧೀಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು)
- ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಭಂಗವಾಗುವಂತಹ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗ, ಅಂಗ ವಿಕೀಪ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆ

ಈ ಅಪರಾಧಗಳು ಪುರುಷ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ, ಮಗುವು ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಕ್ರಮ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ದಂದ ಸಂಹಿತೆಯಡಿ ಬರುವ, ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

11. ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಚಿತ್ರಣ ಅಪರಾಧವೇ?

ಹೌದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪೋರ್ನೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 (ಐ ಟಿ ಅಧಿನಿಯಮ) ದ ಅಡಿಯಲ್ಲೂ ಅಪರಾಧವೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಪೋರ್ನೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಸೆಕ್ಷನ್ 13 ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಪರಾಧ. (ಉತ್ತರ 33 ನ್ನು ನೋಡಿ)

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ 2000 ದ ಸೆಕ್ಷನ್ 67 ಬಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂದನೀಯ ಅಪರಾಧವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. “ಮಕ್ಕಳು” ಎಂಬ ಪದವು 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಮುಗಿಯದ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಠ್ಯ ಅಥವಾ ಡಿಜಿಟಲ್ ಚಿತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಹುಡುಕಾಟ, ಬ್ರೌಸ್ ಮಾಡುವುದು, ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಚಾರ, ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದು, ವಿನಿಮಯ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಸ್ಥಿರ, ಅಸಭ್ಯ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಅಪರಾಧ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಆನ್ ಲೈನ್ ಸಂಭಂಧಗಳಿಗೆ, ಅಭ್ಯಾಸ ಪಡಿಸುವುದು, ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮುಕ್ತ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಚೋದಿಸುವುದು, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು, ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ, ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವುದು ಅಪರಾಧ. ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯವಾದಾಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ತನಕದ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿವರೆಗಿನ ದಂಡ, ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಮತ್ತು ತರುವಾಯದ ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷದವರೆಗಿನ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕರಪತ್ರಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ, ರೇಖಾಕೃತಿಗಳು, ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ನಂಬಲರ್ಹ (Bonafide) ಪರಂಪರೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೃಢಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ದಂಡನೀಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

12. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿಗೆ ಲಭ್ಯ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೇನು?

ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿಗೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

➤ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು: ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಮಗುವಿನ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಆರಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೆಯ ದಾಖಲಾತಿ, ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಹೇಳಿಕೆಯ ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಹೆತ್ತವರು, ಪೋಷಕರು, ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಪೊಲೀಸರು ಅಥವಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವಾಗ ಮಗುವು ಆಪಾದಿತನ ಜೊತೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಬಾರದು. ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪೆರ್ಸನನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

- ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೇರ್: ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ, ತೀವ್ರವಾದ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ತುರ್ತಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಗಮನ ಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೊಲೀಸ್/ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕಕ್ಕೆ(SJPU) ಅಪರಾಧದ ಸೂಚನೆ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
- ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ: ಪೊಲೀಸರು/ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು ಗೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಯವಾದರೆ, ಅಂತಹ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಶಾಸನವಿಹಿತವಾಗಿ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೂಚಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. CWCಯು ಮಗುವಿಗೆ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕಿರುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪೆರ್ಸನ್ ಅನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಮಗುವನ್ನು, ಅವಳು/ಅವನಿಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಆಗಬಹುದು ಎಂದೆನಿಸಿದರೆ ಮಗುವನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ವಶದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದು.
- ಶೀಘ್ರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು: ಅಪರಾಧ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ 30 ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧಿನಿಯಮವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ, ಆದಷ್ಟು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು.
- ಪರಿಹಾರ: ತಕ್ಷಣದ ಪರಿಹಾರದ ಅಗತ್ಯ ಅಥವಾ ಪುನರ್ವಸತಿಗಾಗಿ ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ/ಅವಳಿಗೆ ಆದ ನಷ್ಟ ಅಥವಾ ಆದ ಹಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.
- ಶಿಕ್ಷೆ: ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮವು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

13. ದಂಡ ವಿಧಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ಮತ್ತು ಪೋಸ್ಟೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಯಾವುವು?

ವಿಧಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಕಂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇಹಿ ನ್ಯಾಯದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ಅಪರಾಧದ ವರದಿ

- ಮಗುವಿನಿಂದ ಬಂದ ವರದಿಯನ್ನು ಪೊಲೀಸ್/ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸರಳ ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.
- ಮಗುವು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದರೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಹ ಅನುವಾದಕ (Translator) ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯನ್ನು (Interpreter) ಒದಗಿಸಬೇಕು.
- ದಂಡ ನ್ಯಾಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಗೆ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ಹುಡುಗಿಯು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಮಹಿಳಾ

ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಅಂಥಹ ಮಾಹಿತಿಯ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ದುಭಾಶಿಯ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು.

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ

- ಯಾವುದೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವ ಮುನ್ನ ಮಗುವಿನ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಪರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು.
- ಎಫ್ ಐ ಆರ್/ದೂರು ದಾಖಲಿಕೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು.
- ಮಗುವಿನ ಗೋಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಲಕರು/ಪೋಷಕರು/ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.
- ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರೇ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಪೊಲೀಸ್/ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು ಇಂದ ಹೇಳಿಕೆಯ ದಾಖಲಾತಿ

- ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ಕೇಸಿನ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮಗುವು ಆಪಾದಿತನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಿರುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳ/ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಅವಳು/ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವಳ/ಅವನ ಬಚ್ಚಿಕ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.
- ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ
- ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕರು ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ಭರವಸೆ ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.
- ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕನಿಷ್ಠ, ಸೆಬ್ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಸ್ಥರದ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.
- ದಂಡ ನ್ಯಾಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಗೆ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ

ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ವಿಕಲಾಂಗತೆಯಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಮೇಲಿನ ಅತ್ಯಾಚಾರವು, ದಂಡದೊಂದಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣದವರೆವಿಗೂ ಮುಂದುವರೆಸಬಹುದಾದಂತಹ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಮರಣ ಅಥವಾ ಜೀವಚ್ಛವಾದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ, ಅದನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣದವರೆವಿಗೂ ಮುಂದುವರೆಸ ಬಹುದಾದಂತಹ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

- ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು: ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎ ಅಲ್ಲಿ ಐ.ಪಿ.ಸಿಗೆ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ಹುಡುಗಿಯು ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ದುಭಾಷಿಯ ಅಥವಾ ಸೈಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography).
- ಬಂಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು: ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಅಸಮರ್ಥ ಮಗುವು ಬಂಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ, ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮಗಳು ಮಗುವಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜ್ಯೂಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಪರ್ಯವೇಕ್ಷಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography).
- ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು: ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಲಾಂಗ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಸೈಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರ್, ಅರ್ಹ ತಜ್ಞ, ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಸಂವಹಿಸಲು ತಿಳಿದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಸೇವೆಯ ಖರ್ಚನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಭರಿಸಬೇಕು.

ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿಗೆ ಸಿ.ಎಲ್.ಎ.ಎಯು ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾದ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ದುಭಾಷಿ ಅಥವಾ ಸೈಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography). ಮುಂದೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ (Chief Examination) ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, 1872 (Indian Evidence Act), ಕೆ ದಂಡ ನ್ಯಾಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮವು ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದ ಸಾಕ್ಷಿಯು, ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬರವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಸನ್ನೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಬರವಣಿಗೆ ಅಥವಾ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ತೆರೆದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಾಕ್ಷಿಯು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಸಂವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದುಭಾಷಿ, ಅಥವಾ ಸ್ಟೆಪಲ್ ಎಜುಕೇಟರನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (Videography).

- ಪರಿಹಾರ: ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವಾಗ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ/ಅವನಿಗೆ ವಿಕಲತೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

15. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು, ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ?

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ತುಲನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿದೆ. ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ, ಸಾಕ್ಷಿ ವಿರುದ್ಧ ಭಾರತ ಸರಕಾರ (AIR 2004 SC 3566) ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಚಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಸಹ ಒಳಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಮುಖ್ಯ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

✦ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಸ್ಥಳ: ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಗುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಜಾಗವು ಮಗು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಲಿಂಗಭೇದವನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ 15 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಆರಕ್ಷಕ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸದೆ ಅವರ ವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಮಗುವಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ, 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ದಾಖಲಿಸಲು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

✦ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮಾತ್ರ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು: ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಪಲ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್ ಅಥವಾ ಆಪಾದಿತನ ವಕೀಲರು ಮಗುವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೇ ಕೇಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟರ್‌ರು ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆಪಾದಿತನ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ವಕೀಲರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ವಿರುದ್ಧ ಭಾರತ ಸರಕಾರ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಕ್ಕಳ ಲೈಂಗಿಕ ದುರುಪಯೋಗ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಜಡ್ಜ್ ಗೆ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಮುಜಗರವಾಗದಂತೆ ಕೇಳಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮವು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರೆದು ಸ್ಟೆಪಲ್ ಪಬ್ಲಿಕ್

ಪ್ರಾಸಕ್ಯೋಟರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೇ ಮಗುವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

✦ ಖಂಡನೀಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಉಹ: ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ, ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ, ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣ, ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣದ ಅಥವಾ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುವ ಆಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡಿದಂತೆ, ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಲೂ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು/ಅವಳು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಆಪಾದಿತನದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

✦ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನೇರ ವಿಚಾರಣಾಧಿಕಾರ: ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಯಾವುದೇ ದಂಡನೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕು. ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೇರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರು, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಿಗಳ ನಂತರ ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಿಲ್ಲ.

16. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು?

ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ.

ಬಾಕ್ಸ್ 1: ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು.

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ನಿಯಮಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ	ಕರ್ತವ್ಯಗಳು
ಪೊಲೀಸರು/ಎಸ್.ಜಿ.ಪಿ.ಯು ² (ಅಧ್ಯಾಯ 4ರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ 63-69ನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿ)	<ul style="list-style-type: none"> • ಅಪರಾಧ ನಡೆದುದರ ಮಾಹಿತಿ ಅಥವಾ ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಶಂಕೆಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು. • ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು. • ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಮಾಹಿತಿ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. • ಮಗುವು ಪೋಷಕರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ

4. ಬಾಲನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 ದ ಸೆಕ್ಷನ್ 63 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಬಾಲರ ಜೊತೆ ಪೊಲೀಸರು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಅರಕ್ಷಕ ಘಟಕಗಳನ್ನು (ಎಸ್.ಜಿ.ಪಿ.ಯು) ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು.

	<p>ಮಗುವು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದರೆ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿತ ವೈದ್ಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಗುವನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. • ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವುದು. • ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಕೋರಿಕೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವುದು. • ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಅಪಾದಿತನ ಎಂದು ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. • ಕೇಸಿನ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಕಾರ್ಯವಿಧಿಗಳ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ, ಪಾಲಕ/ಪೋಷಕರಿಗೆ, ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು. • ಮಹಿಳಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆ ದಾಖಲಾಗುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವುದು.
<p>ಮಕ್ಕಳ ಸಹಾಯ ಸಮಿತಿ (CWC) (ಉತ್ತರ 101 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ, ಅಥವಾ ಅವಳು/ಅವನು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವ ಸಂಭವವಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. • ಮಗುವಿನ, ಅವಳು/ಅವನ ಪಾಲಕರ, ಪೋಷಕರ, ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ವಿಚಾರಣೆಯ ಮತ್ತು ತನಿಖೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗಲು, ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.
<p>ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣ ಘಟಕ (District Child Protection Unit)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ದುಭಾಷಿಗಳು, ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ಸ್ಟೆಪರ್ ಎಜುಕೇಟರರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ವಿವರವುಳ್ಳ ರಿಜಿಸ್ಟರನ್ನು ಇಡುವುದು. • ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆರಕ್ಷಕರು, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಈ ರಿಜಿಸ್ಟರನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದು. • ತನ್ನ ಬಳಿ ವಿಲೇವಾರಿಗೆ ಇರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ತಜ್ಜರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವುದು.
<p>ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ (ಉತ್ತರ 75-76 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಜ್ಜರು, ಸ್ಟೆಪರ್ ಎಜುಕೇಟರ್, ಅನುವಾದಕರು ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಧ್ವನಿ-ದೃಶ್ಯದ (Audio-Visual) ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು. • ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿರುವ ಸೂಚನೆ ಆರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು

	<p>ದಾಖಲಿಸುವುದು.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಇನ್ ಕ್ಯಾಮೆರಾದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದು. • ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣವಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಘನತೆ, ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುರುತನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವುದು. • 30 ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಮಗುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ 1 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು. • ಸಮುಚಿತ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಆದೇಶಿಸುವುದು.
<p>ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಜಡ್ಜ್ (ಅಧ್ಯಾಯ IX ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	
<p>ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕ (ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಅಭಿಯೋಜಿಸುವುದು.
<p>ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್ (ಉತ್ತರ 108 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಗೌಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು. • ಮಗುವಿಗೆ, ಪಾಲಕ/ಪೋಷಕರಿಗೆ, ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಬೇರೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇಸಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೂರಕುವ ಸಹಾಯಗಳು, ನ್ಯಾಯಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಮೊದಲೊಂದು ತಿಳಿಸುವುದು. • ನ್ಯಾಯಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತಾನು ನಡೆಸುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು. • ಆಪಾದಿತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವುದು.
<p>ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ (ಉತ್ತರ 149 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ದೂರದರ್ಶನ, ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು. • ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅವತರಕ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. • ಅಧಿನಿಯಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು. • ಅಧಿನಿಯಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾಲನೆಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ, ಅಧಿನಿಯಮ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ 13 ನೇ ನವೆಂಬರ್ 2014 ರೊಳಗೆ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು.
<p>ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ (ಉತ್ತರ 150 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದು. • ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬ

	<p>ವಿಶೇಷ ಅಭಿಯೋಜಕ (ಸ್ಟೆಪಲ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್) ರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ಅಧಿನಿಯಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅವರ ಪಾಲಕ ಪೋಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಕೊಡುವುದು. • ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪೊಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು. • ವಿಚಾರಣಾ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು. ಇದು ಎನ್ ಜಿ ಒ ಗಳು, ವೃತ್ತಿಪರರು, ತಜ್ಞರು, ಅಥವಾ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ, ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ, ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಸನದ ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. • ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶದ 30 ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಬಲಿಯಾದವರ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿ ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಅನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಬಲಿಯಾದವರ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.
<p>ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಗಳು (ಉತ್ತರ 152 ನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಪೋಷ್ಣೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ. • ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು. • ತನ್ನ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವುದು.

17. ಪೋಷ್ಣೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ?

ಪೋಷ್ಣೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು, ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005 (ಬಾರ್ಸ್ 2 ನ್ನು ನೋಡಿ) ದ ಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರೆ; ಅಂತಹ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಪೋಷ್ಣೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಅಂದರೆ 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವು ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ) ಅಧಿನಿಯಮ, 2000 ದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಾರ್ಸ್ 2. ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗದ ಅಧಿನಿಯಮ, 2005 ದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ

ನ್ಯಾಯಾಲಯ

(ಸಿ ಪಿ ಸಿ ಆರ್ ಅಧಿನಿಯಮ)

ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿನ ಸಿ ಪಿ ಸಿ ಆರ್ ಅಧಿನಿಯಮವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ವಿವೇಚನೆಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಉದ್ದೇಶವು, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳ ತ್ವರಿತ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಿದೆ. ಸಿ ಪಿ ಸಿ ಆರ್ ಅಧಿನಿಯಮವು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಕೀಲಿ ನಡೆಸಿದ ವಕೀಲರನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು.

18. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಡೆಸಬಹುದೇ?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, “ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ” ವೆಂದರೆ ಯಾವ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೇಸುಗಳನ್ನೇ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾವುದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸೇರಿ ಬರಬಹುದು, ಆರೋಪಿಯು ಒಂದು ಕಾನೂನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಲ್ಲೆಗೊಳಗಾಗಿರಬಹುದು, ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ಹರ್ಟ್’ಮಾಡುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ‘ಹರ್ಟ್’ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧವು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೂ, ಎರಡೂ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಸಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 16 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಬಾಲಕಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದರೆ, ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ “ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ” ಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ತನಕ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇದೇ ಅಪರಾಧ ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376(2)(i) ರ ಪ್ರಕಾರ ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಜೈಲುಶಿಕ್ಷೆ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಅಂದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣದವರೆವಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 2

ಅಪರಾಧಗಳು

20. ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ದಂಡಗಳು ಯಾವುವು?

ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯು ಏಳು ವಿಧವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಅವು ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಉಪಯೋಗ, ಮತ್ತು ಮಗುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ. ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಹ ಅಪರಾಧವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ.

ಬಾಕ್ಸ್ 3 ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ದಂಡಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ಅಪರಾಧ	ಕನಿಷ್ಠ	ಅತ್ಯಧಿಕ	ದಂಡ
ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	7 ವರ್ಷಗಳು	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓
ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	10 ವರ್ಷಗಳು (ಕಠಿಣ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ)	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓
ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	3 ವರ್ಷಗಳು	5 ವರ್ಷಗಳು	✓
ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	5 ವರ್ಷಗಳು	7 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ	-	3 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಮಗುವನ್ನು ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು	-	5 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಅಪರಾಧ	-	7 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	10 ವರ್ಷಗಳು	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓

ಅಶ್ಲೀಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ (ಕಠಿಣ)	-	✓
--	--------------------------	---	---

ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	6 ವರ್ಷಗಳು	8 ವರ್ಷಗಳು	✓
------------------------------------	-----------	-----------	---

ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ	8 ವರ್ಷಗಳು	10 ವರ್ಷಗಳು	✓
--	-----------	------------	---

ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿರುವ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ	-	3 ವರ್ಷಗಳು	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
--	---	-----------	------------

ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಡುವುದು	ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡಿದರೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡಿದವನಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.		
---------------------------------	---	--	--

ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ	(1) ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ½ ಭಾಗ ಅಥವಾ (2) ಆ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸದ ½ ಭಾಗ ಅಥವಾ (3) ದಂಡ ಅಥವಾ (4) ದಂಡ ಮತ್ತು ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ
-----------------------------	--

21. ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ದಂಡಗಳು ಯಾವುವು?

ಬಾಕ್ಸ್ 4. ಐಪಿಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ದಂಡಗಳು.

ಅಪರಾಧ	ಕನಿಷ್ಠ	ಅತ್ಯಧಿಕ	ದಂಡ
ಸೆಕ್ಷನ್ 354: ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಿಕ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ	ಒಂದು ವರ್ಷ	ಐದು ವರ್ಷಗಳು	ಮತ್ತು
ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಎ(2): ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, (ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಕೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು, ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು)	-	3 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಕಾರಾಗೃಹ	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ

ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಎ(3): ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ (ಲೈಂಗಿಕ ವರ್ಣದ ಟೀಕೆಗಳು)	-	1 ವರ್ಷ	ಮತ್ತು/ಅಥವ
ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಬಿ: ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಹಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಿಕ ಬಲವ್ಯಯೋಗ (ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುವುದು ಸೇರಿ)	3 ವರ್ಷಗಳು	7 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಸಿ: ವೊಯರಿಸಮ್ (ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೋಡುವುದು ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವುದು)	ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರಾಧ: 1 ವರ್ಷ ಎರಡನೆಯ ಅಪರಾಧ: 3 ವರ್ಷಗಳು	ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರಾಧ: 3 ವರ್ಷಗಳು ಎರಡನೆಯ ಅಪರಾಧ: 7 ವರ್ಷಗಳು	✓ ✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಡಿ: ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು (ದೈಹಿಕವಾಗಿ/ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮ)	-	ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರಾಧ: 3 ವರ್ಷಗಳು ಎರಡನೆಯ ಅಪರಾಧ: 5 ವರ್ಷಗಳು	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 370(4): ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಸಾಗಾಣಿಕೆ	10 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 370(5): ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಸಾಗಾಣಿಕೆ	14 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 370(6): ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಸಾಗಾಣಿಕೆದಾರ	ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉಳಿದ ಜೀವನದ ಕಾರಾವಾಸ	-	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 370ಎ(1): ಸಾಗಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ	5 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	7 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	✓
ಸೆಕ್ಷನ್ 376(1): ಅತ್ಯಾಚಾರ	7 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ	✓

ಸೆಕ್ಷನ್ 376(2): ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರ (16 ವರ್ಷಗಳ ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ)	10 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ	ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಉಳಿದ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ	✓
---	-----------------------	---------------------------------	---

22. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧದ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಬಹುದು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಪರಾಧ ಮತ್ತು ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲಿಂಗ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ (ಪುರುಷ, ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಅನ್ಯ). ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೂಡ ಆರೋಪಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾದರೂ, ಮಗುವನ್ನು ಸಹಿತ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕ ಅಥವಾ ಸಂಭಂದಿ ಕೂಡ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿ ಆಗಿರಬಹುದು. ಪಾಲಕ ಅಥವಾ ಸಂಭಂದಿಯಿಂದ ಆದ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ತೀವ್ರತರ ಅಪರಾಧವೆಂದು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

23. ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ (IPC) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಬಹುದು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಐಪಿಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಲಿಂಗ ತಟಸ್ಥವಲ್ಲ. ಐಪಿಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಕೇಡಿಗರು ಪುರುಷರ ಮತ್ತು ಬಲಿಯಾದವರು ಮಹಿಳೆಯರೇ.

24. ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ಪ್ರತಿವಾದವಾಗಬಹುದೇ?

ಇಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ, ಅಥವಾ ಮಗು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗದು. ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ, ಬಲವಂತ ಅಥವಾ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಆರೋಪದಿಂದ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬ 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಹಿಳೆಯ ಜೊತೆ ನಡೆಸುವ ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಹಿತ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಡೆಸುವ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗವನ್ನು, ಐಪಿಸಿ ಕೂಡ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ವಿಷದ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

25. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇನ್ನಿತರ ಅಪರಾಧಗಳು ಯಾವುವು?

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ಎಂಟು ಬೇರೆ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ದಂಡನೆಗಳು ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

ಬಾರ್ಕ್ 5 ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ದಂಡನೆಗಳು

ಅಪರಾಧ	ಕನಿಷ್ಠ	ಅತ್ಯಧಿಕ	ದಂಡ
ನಡೆದ ಅಪರಾಧದ ವರದಿ ಮಾಡಲು ವಿಫಲತೆ	-	ಆರು ತಿಂಗಳು	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸಿ ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿ ಮಾಡಿ ಮಾಧ್ಯಮ, ಹೊಟೆಲ್, ಆಸ್ಟ್ರೇ, ಕ್ಲಬ್, ಸ್ಟುಡಿಯೊ ಅಥವಾ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ ಸಾಧನವಿರುವವರು ವರದಿ ಮಾಡಲು ವಿಫಲರಾಗುವುದು	-	ಆರು ತಿಂಗಳು	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಆರಕ್ಷಕರು ಅಪರಾಧ ನಡೆದುದನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ್ದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವಿಫಲರಾದರೆ	-	ಆರು ತಿಂಗಳು	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಕಂಪನಿ ಅಥವಾ ಸಂಘಟನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಅವನ/ಅವಳ ಕೈ ಕೆಳಗಿನವರಿಂದ ನಡೆದ ಅಥವಾ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ವಿಫಲರಾದರೆ	-	1 ವರ್ಷ	✓
ವಯಸ್ಕನ ವಿರುದ್ಧ ನಿಶ್ಚಿತ	-	ಆರು ತಿಂಗಳು	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ

ಅಪರಾಧದ ಬಗ್ಗೆ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ನೀಡಿದರೆ	-	1 ವರ್ಷ	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಮಗುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು ದೂರು	-	1 ವರ್ಷ	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನಂಬಲರ್ಹ ಮಾಹಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿ ಅಥವಾ ಟೀಕೆಯನ್ನು, ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮ, ಸ್ಪಡಿಯೊ ಅಥವಾ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾಡುವುದು	6 ತಿಂಗಳು	1 ವರ್ಷ	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ
ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದು	6 ತಿಂಗಳು	1 ವರ್ಷ	ಮತ್ತು/ಅಥವಾ

26. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರು ಅಥವಾ ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯುವನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೇ?

ಹೌದು, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ವಿಫಲರಾದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ವಿಫಲತೆಗೆ ದಂಡಗಳನ್ನು ಭಾ ದ ಸ ಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಂದ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಐಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 166 ಎ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ, ಕಾನೂನಿನ ನಿರ್ದೇಶನದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಪರಾಧದ ತನಿಖೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡ ವಿಧಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರನು

ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಮಗುವನ್ನು ರಾಣಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ, ಆ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು, ಐಪಿಸಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಣೆಗಾರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು.

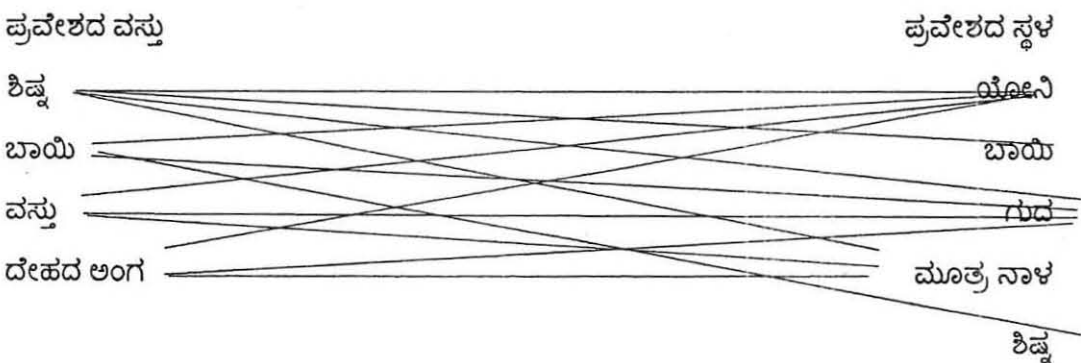
ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ತಿಳಿದೂ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಕರವಾಗಿ, ಅವಳು/ಅವನು ತನಿಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸದೆ, ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 24(3) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯು, ತನಿಖೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಆಪಾದಿತನ ಮುಂದೆ ಬರದಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಫಲವಾದರೆ ಅಪರಾಧದ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಬಹುದು.

27. ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧದ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಆರಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯುವನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದೇ?

ಹೌದು, ಆರಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು ವನ್ನು ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಣೆಗಾರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತ ಅಪರಾಧಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳಿನ ಕಾರಾಗೃಹ ಅಥವಾ ದಂಡ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಐಪಿಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೆ, ದಂಡದ ಜೊತೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

28. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಈ ಅಪರಾಧದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಭೇದಿತ. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಯೋನಿಯೊಳಗೆ, ಗುದ, ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನ ನಾಳದೊಳಗೆ ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಪ್ರವೇಶ (ಶಿಷ್ಟ, ಬೆರಳು ಮುಂತಾದವು), ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಯೋನಿ, ಮೂತ್ರ ನಾಳ ಅಥವಾ ಗುದದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರವೇಶ.

ಮಗುವನ್ನು ಆಪಾದಿತನ, ಮತ್ತೊಂದು ಮಗು, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಯಸ್ಕನ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಪರಾಧ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗುವಿನ ಅಥವಾ ಹೆಂಗಸಿನ ಯೋನಿಯೊಳಗೆ ಅವಳ/ಅವನ ಬೆರಳನ್ನು ಹಾಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಅಪರಾಧದ ಹೊಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಮಗುವಿನ ಯೋನಿ, ಮೂತ್ರ ನಾಳ ಅಥವಾ ಗುದದಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ತೂರಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಆಪಾದಿತನ ಜೊತೆ, ಬೇರೆ ವಯಸ್ಕ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಮಗುವಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ.

29. ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶವು ಅಗತ್ಯ ಘಟಕಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ (ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ) ಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 3 (ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ) ಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ, 'ಹೇಗೆ', 'ಎಲ್ಲಿ' 'ಯಾವಾಗ' 'ಯಾರಿಂದ' ಮತ್ತು 'ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆ' ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ತೀವ್ರಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳು ಅಪರಾಧಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅವನ/ಅವಳ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಡಗಿನ ಸಂಭಂದ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ, ಹಾಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಚಾರದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಪರಾಧಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಅಪರಾಧಿಯು ಕೆಳಕಂಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಹಲ್ಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ:

- ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ: ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಅವನು/ಅವಳು ನೇಮಕಗೊಂಡ ಆರಕ್ಷಕ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಾಣಿಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಸಮಯವಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ, ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿದರೆ. ಅಂಥಹ ಕ್ರಿಯೆಯು, ವ್ಯಕ್ತಿ ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ತೀವ್ರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಅವನ/ ಅವಳ ರಾಣಿಯ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೊರಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು.
- ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆ ಅಥವಾ ಸುರಕ್ಷಾ ಪಡೆಗಳ ಸದಸ್ಯ: ಸಶಸ್ತ್ರ/ಸುರಕ್ಷಾ ಪಡೆಯ ಸದಸ್ಯ, ಅವನು/ಅವಳು ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಸಮಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗಲೂ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ, ಅಂಥಹ ಕ್ರಿಯೆಯು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನು/ಅವಳು ಪಡೆಯ ಸದಸ್ಯನೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅದು ತೀವ್ರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಕಾಡು

ಚೋರನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಪಡೆಯ ಸದಸ್ಯನು, ಆ ಕಾಡಿನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವನು/ಅವಳು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ನಿಬಂಧನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.

- ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ: ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಮುಂತಾದವರು
- ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿರಕ್ಷೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ನೌಕರರು: ಅಭಿರಕ್ಷೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಂದರೆ ಜೈಲು, ರಕ್ಷಣಾ ಗೃಹ, ಆರೋಪಿತ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಗೃಹ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳ ಗೃಹದ ಅಧೀಕ್ಷಕರನ್ನು, ಅವನು/ಅವಳು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಸಂಭೋಗ ನಡೆಸಿದರೆ ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.
- ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ನೌಕರರು: ಒಬ್ಬ ಶುಷ್ಕಶಕ್ತಿ, ವೈದ್ಯ ಅಥವಾ ಸಹಾಯಕ/ಕಿಯು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಆವರಣದೊಳಗೆ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.
- ಶೈಕ್ಷಣಿಕ/ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ನೌಕರರು: ತಾನು ಪಾಲ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ/ಕಿಯು ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.
- ಮಗುವಿನ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿ, ದತ್ತುವಿನಿಂದ, ಮದುವೆಯಿಂದ, ಪಾಲಕನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ಸಲಹುವಿಕೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಪಾಲಕರ ಜೊತೆಯ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಂಬಂಧ, ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದರೆ: ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ದಾಯಾದಿ ಮುಂತಾದವರು ಮಾಡುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.
- ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ನೌಕರರು: ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅನಾಥಾಲಯ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಟ್ರಸ್ಟಿಯು ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.
- ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಗುವಿನ ಮನೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ: ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಮಗುವಿನ ಎದುರಾಗಿ ಅವನು/ಅವಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಒಬ್ಬ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.
- ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ: ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪ ಹೊತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ, ಅವನು/ಅವಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸ್ವರೂಪ

ಕೆಳಕಂಡ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಹಲ್ಲೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

- ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ.
- ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಆಯುಧಗಳ, ಬೆಂಕಿ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗ (ಆಸಿಡ್, ಸಿಗರೇಟು, ಚಾಕು, ಚೂಪು ಆಯುಧಗಳು). ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ನಂತರ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಸಿಡ್ ಎರಚುವುದು ತೀವ್ರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.
- ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು.
- ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನ.
- ಕೋಮು ಅಥವಾ ಪಂಥೀಯ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ.
- ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದು.

ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ

ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ಕೆಳಕಂಡ ಪರಿಣಾಮಗಳಾದರೆ ಅವುಗಳು ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತವೆ:

- ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಗಾಯ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಗಾಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ತೀವ್ರ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಬೆರಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅದು 'ತೀವ್ರ' ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ.
- ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕಾರಣದಿಂದ ದೈಹಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ, ಮಾನಸಿಕ ಖಾಯಿಲೆ, ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ/ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ.
- ಬಸಿರು.
- ಹೆಚ್ ಐ ವಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸೋಂಕು ಅಥವಾ ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ/ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ.

ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಕೆಳಕಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆಯು 'ತೀವ್ರ' ಭೇದಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಅಸಮರ್ಥ ಮಗು, ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.
- 12 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಗು.
- ಮಗು, ಆಗಲೇ ಬಸಿರಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ.

ಬಾರ್ಕ್ 6 ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವ ಅಂಶಗಳು

ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವ ಅಂಶಗಳು

ಆಧಾರಗಳು

ಅಪರಾಧಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆ ಅಥವಾ ಸುರಕ್ಷಾ

ಪಡೆಯ ಸದಸ್ಯ; ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ; ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿರಕ್ಷಣಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ನೌಕರ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಯಿಂದ, ದತ್ತುವಿನಿಂದ, ಮದುವೆಯಿಂದ, ಪಾಲಕನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ಸಲಹುವಿಕೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಪಾಲಕರ ಜೊತೆಯ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ, ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ; ನಂಬಿಕೆಯ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅವರಾಧಿ.

ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸ್ವರೂಪ

ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಆಯುಧಗಳ ಉಪಯೋಗ, ಬೆಂಕಿ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗ; ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು; ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನ. ಕೋಮು ಅಥವಾ ಪಂಥೀಯ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ. ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದು.

ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ

ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಹಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಗಾಯ; ದೈಹಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ, ಮಾನಸಿಕ ಖಾಯಿಲೆ, ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ/ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ; ಬಸಿರು; ಹೆಚ್ ಐ ವಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸೋಂಕು ಅಥವಾ ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ/ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಧಕ್ಕೆ.

ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

12 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಗು; ಬಸಿರಾದ ಮಗು (ಬಸಿರಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು) ಅಸಮರ್ಥ ಮಗು (ಅಸಮರ್ಥತೆಯ ಲಾಭವನ್ನು

30. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 7 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ 'ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೆ ಭೇದಿತವಲ್ಲದ ಅಪರಾಧ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೇದಿತವಲ್ಲದ ಸ್ವರ್ಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವ ಕೆಳಕಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಮಗುವಿನ ಯೋನಿ, ಶಿಷ್ಯ, ಗುದ, ಅಥವಾ ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಅಥವಾ
- ಆಪಾದಿತನ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಯಸ್ಕನ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಮಗು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಅಥವಾ
- ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆ ದೈಹಿಕ ಸ್ವರ್ಶದಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೇದಿತವಲ್ಲದಿರುವುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು, ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಯೋನಿಯ ಉರಿಯುವಿಕೆಗಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ, ವೈದ್ಯರು ಯೋನಿವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ, ವೈದ್ಯರದು ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮಗು ಕಿವಿ ನೋವಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ವೈದ್ಯರು ಮಗುವನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಮಗುವಿನ ಯೋನಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆ, ಅವನು/ಅವಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.

ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವು, ಕ್ರಿಯೆಯ ನಡೆಯುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 'ಉದ್ದೇಶ'ಕ್ಕೆ ಇಂತಹುದೇ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದನ್ನು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ.

31. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ತೀವ್ರತರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವು, ಸೆಕ್ಷನ್ 9 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಹೇಗೆ' 'ಯಾವಾಗ' 'ಎಲ್ಲಿ' 'ಯಾರಿಂದ' ಮತ್ತು 'ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆ' ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಪರಾಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಅವಳ/ಅವನ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಬಂಧ, ಮಗುವಿನ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಹಲ್ಲೆಯ ಗಂಭೀರತೆಯು ಅಪರಾಧವು ತೀವ್ರತರಗೊಳಿಸುವ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. (ತೀವ್ರತರಗೊಳಿಸುವ ಕಾರಣಗಳ ಸಮಗ್ರ ಸೂಚಿಗಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಉತ್ತರ 29 ನ್ನು ನೋಡಿ.)

32. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ' ಎಂದರೇನು?

ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೆಳಕಂಡ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 11 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು/ಅವಳು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ:

- i. ಮಗುವಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಅಥವಾ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ, ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
- ii. ಮಗುವಿಗೆ ಅವಳ/ಅವನ ದೇಹವನ್ನು, ಅಥವಾ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
- iii. ಫೋನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
- iv. ಮಗುವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್, ಡಿಜಿಟಲ್ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು.
- v. ನಿಜವಾದ ಅಥವಾ ಕೃತ್ರಿಮವಾದ, ಮಗುವಿನ ಅಂಗ ಅಥವಾ ದೇಹವನ್ನು, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವುದು (ಉದಾ; ಯಾವುದೂ ಮಗುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಈ ಮಗುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸುವುದು).
- vi. ಫೋನೋಗ್ರಫಿ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರಲೋಭನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು.

ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳವು ಸ್ವರ್ಜವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಭೇದಿತವಲ್ಲದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧದ ವಿಭಿನ್ನ ಗುಣಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ, ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದ ಪ್ರವೇಶ, ವಸ್ತುಗಳ ತುರುಕುವಿಕೆ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾ; ಒಬ್ಬ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮಾನವ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ವಿಷದಪಡಿಸಲು ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅವನು/ಅವಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವನ/ಅವಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಫೋನೋಗ್ರಫಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಗೋಳಿಸಲು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು.

33. ಫೋಕ್ಲೋ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಫೋನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು' ಎಂದರೆ ಏನು?

ಮುದ್ರಣ, ಜಾಹೀರಾತು, ದೂರದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 13 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು

'ಮಗುವನ್ನು ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು' ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದು. ಪೊರ್ನೋಗ್ರಫಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿತರಿಸಲು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲು ಮಗುವಿನ ಬೆತ್ತಲೆ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಜನನಾಂಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ನಿಜವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೃತಕವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಬಳಸುವುದು, ಅಥವಾ ಅಶ್ಲೀಲ ಮತ್ತು ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಪರಾಧ.

34. ಪೋರ್ನೋ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುವುದು' ಎಂದರೇನು?

ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುವುದು ಎಂದರೆ, ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು, ತಿಳಿದೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು, ಅಥವಾ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಸಂಚು ನಡೆಸುವುದು. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ಆತನೂ ಕೂಡ 'ಕುಮ್ಮಕ್ಕು' ನೀಡಿದವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನು ತನ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಮದ ತೊಂದರೆಗಾಗಿ, ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುವು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆತನು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಕಾವಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕಾವಲು ನಿಂತು ಅಪರಾಧ ನಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

35. ಪೋರ್ನೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಬಹುದೇ?

ಹೌದು, ಪೋರ್ನೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಜೆಜೆ ನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ) ಕಾಯ್ದೆ, (ಜೆಜೆಆಕ್ಟ್) 2000 ದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಗುವಿನ ಮೇಲಿನ ಕೇಸು ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ (ಜೆ ಜೆ ಬೋರ್ಡ್) ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ (ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೋರ್ಟ್) ಮಗುವನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪೋರ್ನೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಪೋರ್ನೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಜೆ ಜೆ ಬೋರ್ಡ್:

- ಮಗುವಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿ ಮಗುವನ್ನು ಪಾಲಕರು ಅಥವಾ ಪೋಷಕರೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸ ಬಹುದು.

- ಮಗವನ್ನು ಗುಂಪು ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು.
- ಮಗುವನ್ನು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದು.
- ಮಗುವು 14 ವರ್ಷ ದಾಟಿದ್ದರೆ ಮಗು ಅಥವಾ ಪಾಲಕರಿಗೆ ದಂಡ ಕಟ್ಟಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದು.
- ಸನ್ನಡತೆಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು, ಮಗುವನ್ನು ಭಾಂಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಪಾಲಕರ, ಪೋಷಕರ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಶಕ್ಕೆ ನೀಡಬಹುದು.
- ಸನ್ನಡತೆಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು, ಮಗುವನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು.
- ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಮಗುವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಗೃಹಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಎಳೆ ಹರೆಯದವರನ್ನು ಮರಣ ದಂಡನೆ, ಆಜೀವ ಕಾರಾಗೃಹ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ, ದಂಡ ನೀಡಲು ಅಥವಾ ಭದ್ರತಾ ಪತ್ರ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಗುವನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಬಾಕ್ಸ್ ಸಂ. 7 ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ

ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ (ಜುವೆನೈಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್) ಕಾಯ್ದೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಜೊತೆ ಸಂಘರ್ಷವಿರುವ ಮಗುವಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶ್ಯವು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು, ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ (ಜೆಜೆಬಿ)ಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಸದಸ್ಯರಿರಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಜೊತೆ ಸಂಘರ್ಷವಿರುವ ಮಗುವಿನ ವಿರುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಜೆಜೆಬಿ ಯು ಅಪರಾಧದ ಗಹನತೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನಿಂದ ಆದ ಅಪರಾಧದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವಿಡಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಮಾನಸಿಕ ಕಾರಣಗಳು, ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

36. ಒಂದು ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದರೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳೇನು?

ಒಂದು ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ (ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ) ಕಾಯ್ದೆ, 2000 ದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ (ಜೆಜೆಬಿ) ಯು ಕೇಸನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸರು, ಅಂತಹ ಮಗುವನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ, ಪೊಲೀಸರು ಮಗುವನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಜೆಜೆಬಿ ಗೆ ಸೇರಿದ ನಿರೀಕ್ಷಣಾ ಗೃಹ (ಅಬ್ಸರ್ವೇಶನ್ ಹೋಮ್) ದಲ್ಲಿ

ಸೇರಿಸ ಬೇಕು, ಮಗುವನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಪರಾಧವು ಜಾಮೀನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ಜಾಮೀನು ರಹಿತ ಅಪರಾಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಗುವು ಜಾಮೀನಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಜೆಜೆಬಿ ಯು ಮಗುವಿನ ಬಿಡುಗಡೆ, ಮಗುವನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ತರುವುದೋ ಅಥವಾ ಮಗುವು ನೈತಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಲುಕುವುದೋ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಗುವಿಗೆ ಜಾಮೀನು ನೀಡಲೇ ಬೇಕು.

37. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವಾಗ ವೈದ್ಯರು ಮಗುವಿನ ಗುಪ್ತಾಂಗಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿಸ ಬಹುದೇ?

ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 41 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕರ ಅಥವಾ ಪೋಷಕರ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದರೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಲಾಗದು. ಉದ್ದೇಶವೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರು ಲೈಂಗಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವಳು/ಅವನನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೊಣೆಯಾಗಿಸ ಬಹುದು. ವೈದ್ಯರು ಅನ್ಯ ಕಡ್ಡಾಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಿಗಳಾದ, ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರೇ ನಡೆಸ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲಕ/ಪೋಷಕರ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯರು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡ ಬೇಕು.

38. ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ' ಎಂದರೇನು?

ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 354ಎ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಿಂದ ನಡೆಯುವ ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ ಎಂದು ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

- ದೈಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಅಸಹ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆ
- ಲೈಂಗಿಕ ಸಮ್ಮತಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ
- ಮಹಿಳೆಯ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪೋರ್ನೋಗ್ರಫಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು
- ಲೈಂಗಿಕ ಅರ್ಥದ ಟೀಕೆ

39. ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ವಾಯಿರಿಸಮ್' ಎಂದರೇನು?

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ, ಗೌಪ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಪುರುಷ ಕೇಡಿಗರು ಅಥವಾ ಕೇಡಿಗನ ಕುಮ್ಮಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೋಡುವುದು, ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ವಾಯಿರಿಸಮ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳ

ಪ್ರಸಾರ ಕೂಡ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಗೌಪ್ಯ' ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏಕಾಂತತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು

- ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜನನಾಂಗಗಳು, ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗ ಅಥವಾ ಎದೆಯನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲಿರುವುದು ಅಥವಾ ಒಳ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮುಚ್ಚಿರುವುದು; ಅಥವಾ
- ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು
- ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸದ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉಡುಪು ಬದಲಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವಾಯೆರಿಸಮ್ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿತ್ತರೂ ಆ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಅಥವಾ ಅನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಜೊತೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ, ಮಗುವನ್ನು ಪೋರ್ನೋಗ್ರಫಿಯ ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಅಪರಾಧಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಮಗುವಿನ ಜನನಾಂಗಗಳ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವುದು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

40. ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ಪಾಕಿಂಗ್' ಎಂದರೇನು?

ಯಾವದೇ ಪುರಷನು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆಕೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದು, ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಇಂಟರ್ನೆಟ್, ಈ ಮೇಲ್ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಗವಿಟ್ಟರೆ (ಮಾನಿಟರ್) ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ಚಲನ ವಲನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಇಡುವುದು ಸ್ಪಾಕಿಂಗ್ ಅಪರಾಧ ಆಗಬಹುದು, ಆದರೆ, ಅಪರಾಧವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವು ಅಪರಾಧದ ತಡೆ ಮತ್ತು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನನ್ವಯ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಗಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ 'ಸ್ಪಾಕಿಂಗ್' ಅಪರಾಧವಾಗಲಾರದು.

41. ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಸಾಗಾಣಿಕೆ' ಎಂದರೇನು?

ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ರವಾನಿಸುವುದು, ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವುದು, ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

- ದೈಹಿಕ ಶೋಷಣೆ, ಅಥವಾ
 - ಯಾವುದೇ ತೆರನಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ, ಅಥವಾ
 - ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಅಥವಾ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ಸಮನಾದ ನಡವಳಿಕೆ, ದಾಸ್ಯ, ಅಥವಾ
 - ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ
- ಹೆದರಿಸಿ, ಅಥವಾ
 - ಬಲವಂತವಾಗಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ
 - ಅಪಹರಣದಿಂದ, ಅಥವಾ
 - ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ವಂಚನೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ
 - ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗದಿಂದ, ಅಥವಾ
 - ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಲು ಪುಸಲಾವಣೆಯಿಂದ, ಹಣ ಕಾಸು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಐಪಿಸಿ ಯ 370 ಸೆಕ್ಷನ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಗಾಣಿಕೆಯು ಒಂದು ಲಿಂಗ ತಟಸ್ಥ ಅಪರಾಧ, ಅಂದರೆ, ದೋಷಿ ಮತ್ತು ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪುರುಷ, ಮಹಿಳೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಲಿಂಗದ ಗುರುತಿನವರಾಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಬೇರೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಗಿಸಲಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಿರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ವರ್ಗಾವಣೆಯಿಂದ, ಮಗುವಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕಬಹುದೆಂದು, ಪಾಲಕರು ಅಥವಾ ಪೋಷಕರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಾಪ್ತರನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬಾರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಾಪ್ತರನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದ ಅಪರಾಧದ ಆರೋಪಿಗೆ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡವನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಶಾಮೀಲಾದರೆ ಅವಳು/ಅವನನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಅಪ್ರಾಪ್ತರ, ಅವನು/ಅವಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಅಥವಾ ನಂಬಲು ಕಾರಣವಿದ್ದಾಗಲೂ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 370ಎ(1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗಿರಾಕಿಗಳು, ತಲೆ ಹಿಡುಕರು(ಪಿಂಪ್ಸ್) ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಗಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಪ್ತರನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

42. ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಸೆಕ್ಷನ್ 375, ಐಪಿಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಕೆಳಕಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೂ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೂ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿರಬೇಕು:

- ತನ್ನ ಶಿಷ್ಟವನ್ನು, ಮಹಿಳೆಯ ಯೋನಿಗೆ, ಬಾಯಿಗೆ, ಮೂತ್ರನಾಳಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಗುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆಳಕ್ಕೆ ತುರುಕುವುದು; ಅಥವಾ
- ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ದೇಹದ ಭಾಗವನ್ನು, ಶಿಷ್ಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯ ಯೋನಿ, ಮೂತ್ರನಾಳ, ಗುದದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿದರೆ; ಅಥವಾ
- ಚಳಕದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯ ದೇಹದ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಗವನ್ನು ಮಹಿಳೆಯ ಯೋನಿ, ಮೂತ್ರನಾಳ, ಗುದ ಅಥವಾ ದೇಹದ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತುರುಕಿಸಿದರೆ; ಅಥವಾ
- ಕೆಳಕಂಡ ಏಳು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮಹಿಳೆಯ ಯೋನಿ, ಗುದ, ಮೂತ್ರನಾಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ;
 - ಆಕೆಯ ಇಷ್ಟದ ವಿರುದ್ಧ
 - ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ
 - ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದು, ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಆಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ಮರಣದ ಅಥವಾ ಘಾಸಿಯ ಭಯದಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ.
 - ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದು, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಾನು ಆಕೆಯ ಗಂಡನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದು, ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನನ್ವಯ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರೆ.
 - ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದು, ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಾನಸಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಅಥವಾ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಆತನಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅರಿವಿಳಿಕೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಕೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕೃತಿ, ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ.
 - ಆಕೆಗೆ 18 ವರ್ಷಗಳಾಗದಿದ್ದಾಗ ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲದೆಯೂ.
 - ಆಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದಾಗ.

'ಸಮ್ಮತಿ' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂದರೆ, ಮಹಿಳೆಯು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ, ಅಂಗಸನ್ನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಮೌಖಿಕ ಅಥವಾ ಅಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನೆಯಿಂದ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ಭೇದನೆಗೆ ದೈಹಿಕ ಅವರೋಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಸಮ್ಮತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದೆಂದು ವಿಷದಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕಟ್ಟಳೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಲು ವಯಸ್ಸನ್ನು 16 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅತ್ಯಾಚಾರದ

ಆರೋಪದಲ್ಲಿ, 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಹುಡುಗಿಯ ಸಮ್ಮತಿ ಅಸಂಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಪಾದಿತನ ವಾದವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಐ.ಪಿ.ಸಿಯು ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು (ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೆನ್ಸ್) ಕೊಡುತ್ತದೆ:

(1) ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗಲಾರದು, ಮತ್ತು

(2) 15 ವರ್ಷ ದಾಟಿದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಜೊತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಡೆಸುವ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

43. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ವೈವಾಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಹೌದು, ಆಗುತ್ತದೆ. ಐಪಿಸಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ವೈವಾಹಿಕ ದಂಪತಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ, ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಯಿಂದ, ದತ್ತುವಿನಿಂದ, ಮದುವೆಯಿಂದ, ಪೋಷಕತೆಯಿಂದ, ಸಾಕುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕರ ಜೊತೆಗಿನ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದಂಡ ಹಾಗೂ ಕನಿಷ್ಠ 10 ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪೋಕ್ಸೋ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷವಾದರೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಐಪಿಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷ ದಾಟಿದ ಮತ್ತು 18 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗವು ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತದೆ.

44. ಐಪಿಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವೈವಾಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ವಿನಾಯಿತಿಯು, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಇಲ್ಲ, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪೋಕ್ಸೋ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷವಾದರೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿಬಂಧನೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಐಪಿಸಿಯ ಅಡಿಯ ವೈವಾಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಹೊರತುಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ, ಎಲ್ಲ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹಗಳಲ್ಲಿ ವಧುವೂ ಅಥವಾ ವರನೂ 18 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರ ಸಂಗಾತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

45. ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಕಾರಣಗಳೇನು?

ಐಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376(2) ರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವ ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಕಡ್ಡಾಯ ಕನಿಷ್ಠ 10 ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದೂ ಅಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಳಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವತಾವಧಿಯವರೆಗೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ, ತೀವ್ರ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು, 'ಹೇಗೆ', 'ಎಲ್ಲಿ', 'ಯಾವಾಗ', 'ಯಾರಿಂದ', ಮತ್ತು 'ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆ' ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ತೀವ್ರತೆಗೊಳಿಸುವ ಕಾರಣಗಳು ಅಪರಾಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಅವನ/ಅವಳ ಸಂಬಂಧ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮ, ಹಾಗೂ ಹಲ್ಲೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆ. ತೀವ್ರತೆಗೊಳಿಸುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಪರಾಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧದ ಸ್ಥಳ:

- ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಠಾಣಾ ಗೃಹದ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಆಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುವ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ
- ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಆಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನಿಂದ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯೋಜಿತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಯ ಸದಸ್ಯನಿಂದ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ
- ಜೈಲಿನ, ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಮ್, ಅಥವಾ ಸ್ವಾಚ್ಛುಟರಿ ಹೋಮ್ಸ್, ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೌಕರ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತದ ಸದಸ್ಯ, ಜೈಲಿನ, ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಮ್, ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ
- ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೌಕರ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತದ ಸದಸ್ಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ
- ಮಹಿಳೆಯ ಸಂಬಂಧಿ, ಪೋಷಕ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕ ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ
- ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಂತಹ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದರೆ.

ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

- ಗರ್ಭವತಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮಹಿಳೆ
- 16 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಹಿಳೆ
- ಸಮೃತ್ತಿ ಸೂಚಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥವಾದ ಮಹಿಳೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ, ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ.
- ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆ.

ಅಪರಾಧದ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭ

- ಕೋಮು ಅಥವಾ ಪಂಥೀಯ ಹಿಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ

- ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಘೋರ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಉನಗೊಳಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ವಿಕಾರಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವೊಡ್ಡುವುದು
- ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುವುದು

46. ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ' ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗ ಎಂದರೇನು?

ಐಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 376ಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಸರಕ್ಷಕನ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿರುವ, ವಶ ಅಥವಾ ಅವರಣದೊಳಗಿರುವ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಾಚಾರವಲ್ಲದಂತೆ, ತನ್ನೊಡನೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು, ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ನೌಕರರು, ಜೈಲು, ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹೋಮ್, ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ, ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಾಗತ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧೀಕ್ಷಕರು, ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಅಥವಾ ನೌಕರರನ್ನು ಈ ಕಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು. 'ನ್ಯಾಸರಕ್ಷಕ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಿಸಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಒಲಿಸುವುದು ಅಪರಾಧ.

47. ಐ.ಪಿ.ಸಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ' ಎಂದರೇನು?

ಸೆಕ್ಷನ್ 376ಡಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಂಪಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ದಂಡದ ಜೊತೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ 20 ವರ್ಷದ ಕಠಿಣ ಕಾರಾಗೃಹ, ಯಾವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಜ ಜೀವನದ ವರೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಂಡವು ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವಂತೆ, ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರಬೇಕು.

48. ಐ.ಪಿ.ಸಿ ಮತ್ತು ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಏನು?

ಕೆಲವು ಬಾರಿ, ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾನೂನುಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವಾಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ, ದಂಡ ನ್ಯಾಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 2013 ರ ಪ್ರಕಾರ ಐಪಿಸಿಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಕಠಿಣ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದರೆ, ಐಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪ ಪಡಿಸಿ, ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ಅಪರಾಧದ ವರದಿ

49. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ಯಾರದು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಧ್ಯರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 19(1) ರ ಪ್ರಕಾರ, ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅಥವಾ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಬಂದರೆ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 21(1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಜೊತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಬಾಧ್ಯರು. ಆದರೂ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗದು.

50. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು?

ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ:

(1) ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವು ಆಗಲೇ ನಡೆದಿರುವುದು.

(2) ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವು ನಡೆಯ ಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆ ಇರುವಾಗ

(3) ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಪರಾಧವು ನಡೆಯಲು ಕಾಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ಗೆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಬಹುದು.

51. 'ಕಡ್ಡಾಯ ವರದಿ (ಮ್ಯಾಂಡೇಟರಿ ರಿಪೋರ್ಟಿಂಗ್)' ಎಂದರೇನು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ 'ಕಡ್ಡಾಯ ವರದಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧದ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ದಂಡ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಜೊತೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಕಾಯ್ದೆಯು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಕಡ್ಡಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು, ಅಪರಾಧ ನಡೆಯ ಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪುವುದು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಲ್ಲ.

52. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧದ ವರದಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು?

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ಗೆ ನೀಡಬೇಕು.

53. ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ದವರು ಬಾಧ್ಯರೆ?

ಹೌದು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೂರು ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಪೊಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ಬಾಧ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅಪ್ರಾಧವು ನಡೆದಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿ (ಎಫ್ ಐ ಆರ್) ಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಮತ್ತು ರೆಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿ ಮಾಹಿತಿದಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಎಫ್ ಐ ಆರ್‌ನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯು ನವರು ಅಪರಾಧವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ದ ಜೊತೆ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಐ ಪಿ ಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡದ ಜೊತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದಂತೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

54. ಬಲಿಯಾದ ಮಗುವು ವರದಿ ನೀಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು?

ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆ ಪಿ ಯುನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ (ಸಿಆರ್.ಪಿ.ಸಿ) ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 154 (1) ರ ಪರಂತುಕದ ಪ್ರಕಾರ, ಐಪಿಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹುಡುಗಿಯು ನೀಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ನಿಯಮವು ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕೇಸುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಐ ಪಿ ಸಿ ಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಪರಾಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲ ಮಾಹಿತಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ನೀಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.

55. ಶಾರೀರಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಅಸಮರ್ಥ ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಲು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪೊಲೀಸರು ಹೇಳಬಹುದೇ?

ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಹೇಳಲಾಗದು. ಒಂದು ಮಗುವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವರದಿ ನೀಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ಪೊಲೀಸರು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಮನೆ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ, ದುಭಾಷಿ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ದಾಖಲಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ವಿಡಿಯೋಗ್ರಾಫ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಂದೆ, ಪೊಲೀಸರು ಸಿಆರ್ ಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 164(5ಎ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರ, ಜುಡಿಷಿಯಲ್

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಂದ ದಾಖಲಾಗುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಂದ ಹೇಳಿಕೆ ದಾಖಲಿಸುವಿಕೆಗೆ (ಉತ್ತರ 76 ನ್ನು ನೋಡಿ).

56. ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯು ಯಾವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು?

ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯುಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರವೇಶ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಮಗುವು ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಧಾರಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅರ್ಹ ಅನುವಾದಕ ಅಥವಾ ದುಭಾಷಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯು ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಹಿತಿವಾರನಿಗೆ ದೃಢೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕು.

57. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಲು, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಲು, ಅಪಖ್ಯಾತಿಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಬೆದರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 22, ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ತೀವ್ರ ಭೇದಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು /ಅಥವಾ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗದು.

ಕಾಯ್ದೆಯು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ದೂರು ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ದಂಡನೆಯಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

58. ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಭದ್ರತೆ ಇದೆಯೇ?

ಹೌದು, ಕಾಯ್ದೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಅಥವಾ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದವರನ್ನು ಸಿವಿಲ್ (ದಂಡ ಕಟ್ಟುವುದು) ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಿಕ ಹೊಣೆ (ಕ್ರಿಮಿನಲ್, ಕಾರಾಗೃಹ) ಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ, ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. 'ಸದುದ್ದೇಶ' (ಗುಡ್ ಫೇಲ್) ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ವಿವರಣೆ ಐಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 52 ರಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅಗತ್ಯ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಗಮನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ "ಮಾಡದಿದ್ದ ಅಥವಾ ನಂಬದಿದ್ದ" ಯಾವುದೂ "ಸದುದ್ದೇಶ" ವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಗುವಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ

ಶೋಷಣೆ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ, ವೈದ್ಯರಿಂದ, ಮಗುವಿನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವರದಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು, ಆತನ ಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಮಾನಹಾನಿಯ ಕಟ್ಟಿ ದಾಖಲಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿವಾದವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

59. ಮಗುವು ಅಪರಾಧವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದರೆ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳುವರದಿ ನೀಡಿದರೆ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?

ಮಗುವು ಅಪರಾಧ ನಡೆದುದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದರೆ, ಸುಳ್ಳು ದೂರು ನೀಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರೆ ಮಗುವನ್ನು ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

60. ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವುದು, ಮಾಧ್ಯಮ, ಸ್ಪಡಿಯೊ, ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಹೊಟೆಲ್ ಗಳು, ಅಥವಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕರ್ತವ್ಯವೇ?

ಹೌದು, ಮಾಧ್ಯಮ, ಹೊಟೆಲ್ ಗಳು, ಲಾಡ್ಜ್ ಗಳು, ಕ್ಲಬ್ ಗಳು, ಸ್ಪಡಿಯೊಗಳು, ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ, ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನಾಗಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಗ್ರಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹೊಟೆಲ್ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫೋರ್ನೋಗ್ರಫಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ದೊರೆತರೆ, ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ವರದಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಥವಾ ದಂಡಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

61. ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ಕಂಪನಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಭಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯು ವಿಶೇಷ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಹೌದು, ಅವನ/ಅವಳ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕಂಪನಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಭಾರಿಯು ವರದಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅನಾಥಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ, ವಾರ್ಡನ್ ರಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ದುರುಪಯೋಗ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ಅವರು/ಅಕೆ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ 1 ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

62. ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೇನು?

ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಭೌತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖವಲ್ಲದೆ, ಮಗುವಿನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ಸಹ ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಕ್ಸೋ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ (ಖಾಸಗಿ/ಸರ್ಕಾರಿ) ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವು ಈಗ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವರದಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವರದಿ ನೀಡುವಿಕೆ

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವು ನಡೆದುದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ಶಾಲೆಗಳು ಅದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವು ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಆತಂಕವನ್ನೂ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ (ಗುಡ್ ಫೇತ್) ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರನಿಂದ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೆ ಆಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ವರದಿ ತಿಳಿಸಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಪೊಲೀಸರು ಅಥವಾ ಎಸ್ ಜೆಪಿಯುಗೆ ಕೂಡ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಂದ ವರದಿ ತಿಳಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೂಡ ವರದಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿದರೆ ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು.

ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಸ್ಥಳದ ರಕ್ಷಣೆ

ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಐಪಿಸಿಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 201 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನಾಶವು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ, ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನಾಶ ಮಾಡುವುದೋ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿ ಯಾರಾದರೂ ನೀಡಿದರೆ:

- ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧಗಳು - 7 ವರ್ಷಗಳ ಕಾರಾಗೃಹ ಮತ್ತು ದಂಡ ನೀಡಲಾಗುವುದು
- ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧಗಳು - 3 ವರ್ಷಗಳ ಕಾರಾಗೃಹ ಮತ್ತು ದಂಡ ನೀಡಲಾಗುವುದು

- 10 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕಾರಾಗೃಹದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಅಪರಾಧಗಳು - ವಿಧಿಸಿದ ದೀರ್ಘತಮ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲ ಭಾಗದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು

ಮಗುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು

ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ ಮಗುವಿನ ಗೋಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಮಗುವಿನ ಗುರುತು ಎಂದರೆ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಫೋಟೋ, ಕುಟುಂಬದ ವಿವರ, ಶಾಲೆ, ನೆರೆಹೊರೆ, ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಗುರುತು ಹೊರಬರುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಮಗುವಿನ ಗುರುತು ರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬಾರ್ಕ್ ಸಂಖ್ಯೆ 8: ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ (ಡಿಪಿಇ)ಯು, ದಿನಾಂಕ 23 ಜುಲೈ 2014 ರಂದು ರಾಜ್ಯದ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ದುರುಪಯೋಗದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪರಿಪತ್ರವನ್ನು (ಸರ್ಕುಲರ್) ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಸರ್ಕುಲರನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಹೊಣೆಯು ತಾಲೂಕಿನ ಪರ್ಯವೇಕ್ಷಕ (ಸೂಪರ್ವೈಸರಿ) ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಈ ಪರಿಪತ್ರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಿಬಂಧನೆ ಪಡಿಸಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:

- ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ನೀಡಬೇಕು.
- ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು/ನೌಕರರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಿಯಮಿತ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು.
- ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, 4-5 ಸದಸ್ಯರಿರುವ, ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಪಾಲಕರು, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸುರಕ್ಷಾ ಅಧಿಕಾರಿ, ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ರುಚಿಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ 'ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿ' ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಇತರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು

- ಪಾಲಕರು ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕೃತ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವೇ ಪರಿವಹನ (ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ ಪೋರ್ಟ್), ಸುರಕ್ಷಾ ದಳ (ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ), ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಕಾರ್ಯಗಳ (ಹೌಸ್ ಕೀಪಿಂಗ್) ನೌಕರರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂರ್ವಪರಗಳನ್ನು ಪೊಲೀಸರಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಹೊರಹೋಗುವ

ದ್ವಾರಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಆವರಣವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.

- ಶಾಲೆಯ ವಲಯದ, ಮಕ್ಕಳ ಅನುಕೂಲ (ಎಸ್ ಐಸಿ ವೆಲ್‌ಫೇರ್) ಸಮಿತಿ, ಡಿಸಿಪ್ಲಿಯು, ಮಕ್ಕಳ ವಿಶೇಷ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕದ ಪೋನ್ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಸೂಚನಾ ಫಲಕದಲ್ಲಿ (ನೋಟಿಸ್ ಬೋರ್ಡ್) ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು.
- ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ನೌಕರನು ಶಾಲೆಯ ಸಮಯದ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಥವಾ ನೌಕರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ/ವರಿಷ್ಠ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ನಂತರ ವರದಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು.
- ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನೀಡದಿರುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ಶಾಲೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಆಂತರಿಕ/ನಿಗಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
- ಎಲ್ಲ ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಂಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಸಿಟಿವಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಇಬ್ಬರು ಜಾಗರೂಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಸಿಸಿಟಿವಿಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಬೇಕು.
- ಚೈಲ್ಡ್ ಲೈನ್ - ಸುಂಕರಹಿತ ಸಂಖ್ಯೆ 1098 ನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಂನಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು
- ಪೋಕ್ಸೋ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಳಿತ, ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ಮಾಡದಿರುವ ಎಲ್ಲ ನೌಕರರಿಗೂ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.
- ದೂರು ಮತ್ತು ಸಲಹೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಂತೆ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರ, ವಾಹನ ಚಾಲಕರು, ಸಹಾಯಕರು, ಅಡಿಗೆಯವರಿಗೆ ಐಡಿ ಕಾರ್ಡ್ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.
- ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕು
- ದುರ್ಘಟನೆ/ಅಪಘಾತವಾದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷೆ/ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆ

- ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳು (ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಪ್ಲೇ ಹೋಂಗಳು, ಮಾಂಟೆಸ್ಸರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು/ ರೆಸಿಡೆಂಶಿಯಲ್ ಶಾಲೆಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಗಳು, ಎನ್ ಜಿಟಿ ಗಳಿಂದ ನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಏಡೆಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು) ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷಾ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು.
- ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಪಾಲಕರು, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು.
- ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಪಾಲಕ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಭೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು.
- ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ನಡೆದರೆ ಅಥವಾ ನಡೆಯಬಹುದಾದರೆ, ಘಟನೆಯನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ

ಸುರಕ್ಷಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಕೌನ್ಸಿಲರ್ ಡಿಸಿಪಿಟ, ಡಿಡಿಪಿಐ, ಹತ್ತಿರದ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ, ಮತ್ತು ಸಿಡಬ್ಲ್ಯುಗೆ ತಕ್ಷಣ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಾಯ 8

ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ

100. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಬಾಲರ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ (SJPV) ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನೀಯ ಆರಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರವೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ 63,66,67 ಮತ್ತು 69 ರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

63. ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ (SJPV)/ ಸ್ಥಾನೀಯ ಆರಕ್ಷಕರು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ದೂರು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳೇನು?

ಅಪರಾಧ ನಡೆದಿರುವ ಅಥವಾ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಸೂಚನೆಯು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ ಅಥವಾ ಆರಕ್ಷಕರಿಗೆ ದೊರೆತಾಗ, ಪೋಕ್ಸೋ ಅಧಿನಿಯಮ, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ (CrPC) ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿವಣ್ಣ ವಿರುದ್ಧ, 2014 STPL (Web) 334 SC ಯಡಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿರುವ ನಿರ್ದೇಶನಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಕೆಳಕಂಡ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

I. ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದು

- ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಮಾಹಿತಿ/ದೂರು ಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಗುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ವಿಕಿಮ್ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ ಮಹಿಳಾ ಆರಕ್ಷಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಯು ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.
- ಮಾಹಿತಿಗೆ ಎಂಟ್ರಿ ನಂಬರನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.
- ಮಾಹಿತಿದಾರ/ದೂರುದಾರರಿಗೆ ದೂರನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ದೂರನ್ನು ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು.
- ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಭಾಷೆ ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ದುಬಾಷಿ ಅಥವಾ ಅನುವಾದಕರನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು.

II. ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಬೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ

- ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಆರಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಮಗು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪೋಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದವನ ಜೊತೆಯಿರುವುದು ತಿಳಿದರೆ, ಮಗುವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲು

ಬೇಕಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ, ತಕ್ಷಣವೇ ಅಂದರೆ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೋ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹಕ್ಕೋ ಸೇರಿಸಿ ಮಗುವಿನ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

- ಮಗುವು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದವನ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಬಹುದಾದವನ ಜೊತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪೋಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಮನೆ ಮತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪೋಷಣೆ ದೊರಕದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಆರಕ್ಷಕರು ಮಗುವನ್ನು 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು.

III. ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ

- ಮಗುವಿಗೆ ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಆರಕ್ಷಕರು, ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರೆ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವಲ್ಲಿ, ಅದು ಸರ್ಕಾರದ್ದಾದರೂ ಸರಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿಯದ್ದಾದರೂ ಸರಿ, ಅಂಥಹ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

IV. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ

- ವರದಿ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಆರಕ್ಷಕರು ಮಗುವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.
- ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ದೊರಕಿದ ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳನ್ನು, ಕೂಡಲೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಿ ಪರೀಕ್ಷಾಲಯಕ್ಕೆ (Forensic Science Laboratory), ತಲುಪಿಸುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಆರಕ್ಷಕರು ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

V. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ

- ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯು 164 ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಅನ್ವಯ ವಿಷೇಶ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ಸ್ಥಾನೀಯ ಆರಕ್ಷಕರು, ಮಗುವನ್ನು 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್/ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ, ಅವನ/ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.
- ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್/ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಹಿಳಾ ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.
- ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯು (IO) ಹೇಳಲಾದ ಅಪರಾಧ ಘಟಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು, ಅವಳು/ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಹಾಗೂ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್/ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು.

- ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು 24 ಘಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ತಡವಾದರೆ, ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಯು ಕೇಸ್ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ, ತಡವಾದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು.
- ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 164 ರ ಅನ್ವಯ, ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಕೂಡ, ತಕ್ಷಣವೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

VI. ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ವರದಿ ನೀಡುವುದು

- ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ ಆರಕ್ಷಕರು, ವರದಿ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ (Special Court) ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶಿತ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ (Designated Special Court) ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ವರದಿಯನ್ನು ಸೆಷನ್ಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

VII. ಮಾಹಿತಿದಾರ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು

- ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ ಆರಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಪದನಾಮ, ವಿಳಾಸ, ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಪರ್ಯವೇಕ್ಷಕರ (Supervisor) ಹೆಸರು, ಪದನಾಮ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ವಿವರಗಳನ್ನು, ಮಾಹಿತಿದಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ಮಗು ಮತ್ತು ಅವಳ/ಅವನ ತಾಯಿ ತಂದೆ, ಪೋಷಕ ಅಥವಾ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ, ಬೆಂಬಲ ಸೇವೆಗಳು, ಕೇಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ, ಆಪಾದಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಂಧನದ ಸ್ಥಿತಿ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದೊರಕುವ ಪರಿಹಾರಧನ, ವಿಚಾರಣೆಯ ಸ್ಥಿತಿ, ಆರೋಪ ಪತ್ರದ (Charge-sheet) ದಾಖಲಿಕೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

66. ವರದಿ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ ಸ್ಥಾನೀಯ ಆರಕ್ಷಕರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳೇನು?

(A) ತಕ್ಷಣದ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ

ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಕಾರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಮಗುವಿಗೆ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಗರದ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ, ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿ ಒಂದು ಮಗು ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತ ಇದೆಯೆಂದು ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಪೊಲೀಸರು ಮಗುವನ್ನು ಬೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಗುವು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದಾಗಿ ದೂರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ

ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪೊಲೀಸರು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಬಾಲ ನ್ಯಾಯ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಬೇಕು.

(B) ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸುವುದು

ಮಗುವು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದವನ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಬಹುದಾದವನ ಜೊತೆ ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಶಿಶು ಪಾಲನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಮನೆ ಮತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವಳು/ಅವನನ್ನು 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು.

(C) ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು

ಮಗುವಿಗೆ ತುರ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಆರೈಕೆ (Emergency Medical Care) ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವಳು/ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಮಗುವಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು.

(D) ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಮಗುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು

ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ ಸ್ಥಾನೀಯ ಆರಕ್ಷಕರು, ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 164 ನೇ ಪರಿಚ್ಛೇದದ ಅನ್ವಯ ಅವನ/ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು, 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗೆ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್/ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ, ಮಗುವನ್ನು, ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಮೆಟ್ರೊಪೊಲಿಟನ್/ ಮಹಿಳಾ ಜುಡಿಶಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

(E) ವರದಿ ನೀಡುವುದು

ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ/ ಪೊಲೀಸರು, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ, ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಮಗುವಿನ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳ ಸಹಿತ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

67. ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ/ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರು, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ಎಲ್ಲ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆ?

ಹೌದು, ಪೋಸ್ಟೋ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಹಾಯ ನೀಡಲು, ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ

ಸಮಿತಿಯು ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಸುಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ಪೊಲೀಸ್/ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕವು ಮಗುವಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು, ಮಗುವಿನ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ/ಅವನ ಕುಟುಂಬದಿಂದ, ಅಥವಾ ಮನೆಯವರ ವಶದಿಂದ ಹೊರಗಿಡ ಬೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

69. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ/ ಪೊಲೀಸರು, ಮಗುವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು?

ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ/ ಪೊಲೀಸರು ಕೆಳಕಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೂಚನೆ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸ ಬೇಕು:

- ಅವನ/ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದ ಆಪಾದಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಮಗುವು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ.
- ಅವನ/ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಮಗುವು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ.
- ಮಗುವು ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಶಿಶು ಪಾಲನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ.
- ಮಗುವು ಮನೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ.

ಪೊಲೀಸರು ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರೆ, ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬರೆದು ದಾಖಲಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯನ್ನು, ಮಗುವಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

101. ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಮಗುವಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ, ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಪಾತ್ರವೇನು?

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾದ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುವಾಗ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಎರಡು ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

(A) ನಿಯೋಜನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ: ಉತ್ತರ 67 ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧದ ಕೇಸುಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ ಅಥವಾ

ಪೊಲೀಸರು, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ, ಮಗುವು ಅವನ/ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಜೆ ಜೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ, ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಅವಳ/ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಮನೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟು, ಜೆ ಜೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿ ಬಾಲಗೃಹ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

(B) ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ: ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸರ ವರದಿ ಅಥವಾ ತನ್ನದೇ ನಿರ್ಧಾರದಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು, ಮಗುವಿಗೆ ತನಿಖೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನನ್ನು ಮಗುವಿನ, ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ/ಪೋಷಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದೇ ನಿಯೋಜಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್, ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಮಗುವನ್ನು ಇರಿಸಿರುವ ಬಾಲ ಗೃಹ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹದ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅಥವಾ ಡಿಸಿಪ್ಲಿಯ ನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಿರಬಹುದು. ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ನಿಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕವು 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅವರ ಸೇವೆಯು ವಜಾಗೊಳಿಸುವುದು, ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

102. ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾದ/ಬದುಕುಳಿದ ಮಗುವು, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ “ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾದ ಮಗುವೇ”?

ಪೋಷಣೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಬದುಕುಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೂ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ ಬೇಕಾದ ಮಗುವಾಗಲಾರದು. ಮಗುವಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಸಹಾಯಕವಾದ ಕುಟುಂಬ ಮಗುವಿದ್ದರೆ, ಮಗುವನ್ನು “ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾದ ಮಗು” ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಘಾತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಂತಾಗಬಹುದು.

ಕೆಳಕಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಗುವು ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾದ ಮಗುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

- ಅವನ/ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದ ಅಪಾದಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಮಗುವು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮನೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ.
- ಅವನ/ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧವೆಸಗಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಮಗುವು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮನೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ.
- ಮಗುವು ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಶಿಶು ಪಾಲನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ.
- ಮಗುವು ಮನೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ.

103. ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಪೊಲೀಸ್ ಘಟಕ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೊಲೀಸರಿಂದ, ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ?

ದಂಡ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಸಮಯದಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಪೋಷಣೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಎನ್ ಜೆಪಿಯು ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸರು, ಮಾಹಿತಿ ಬಂದ 24 ಘಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪೋಕ್ಸೋ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ ಸಿ ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಾಧ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ ಜೆಪಿಯು ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸರು ಮಗುವಿಗೆ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಏಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ದಾಖಲಿಸಿ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಲು ತ್ವರಿತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ ಸಿ ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ವರದಿಯ ಪ್ರತಿ, ಎಫ್ ಐಆರ್, ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿಗಳು, ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಎನ್ ಜೆಪಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮಗಳ ವರದಿ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ ಸಿ ಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಗುವಿಗೆ ತುರ್ತಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎನ್ ಜೆಪಿಯು/ಪೊಲೀಸರು ಮಗುವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ ಸಿ ಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿಡಬ್ಲ್ಯೂ ಸಿಯವರು ಪೊಲೀಸ್/ಎನ್ ಜೆಪಿಯು ಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದಾಗ 'ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆ'ಯ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು.

104. ಮಗುವನ್ನು ಅವನ/ಅವಳ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಅವರ ವಶದಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕಾದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು?

ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ/ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ವಶದಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕಾದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕೆಳಕಂಡ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು:

(A) ಮಗುವನ್ನು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕಾದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು, ಮಗು ಮತ್ತು ಅವಳ/ಅವನ ತಾಯಿ ತಂದೆ, ಪೋಷಕರು, ಅಥವಾ ಇತರ ಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸ ಬೇಕು.

(B) ಮಗುವಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮಗುವಿನ ಆದ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(C) ತಪಾಸಣೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಅಥವಾ ಹಾನಿಗೆ ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(D) ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬೇಕು:

- i. ಮಗುವಿಗೆ ತಕ್ಷಣದ ಪೋಷಣೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗೂ ಮಗುವಿಗೆ ಕೌನ್ಸೆಲ್ಲಿಂಗ್ ನೀಡಲು, ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಥವಾ ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ;
- ii. ಮಗುವಿಗೆ ಅವಳ/ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿರಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು;
- iii. ಮಗುವಿನ ವಯಸ್ಸು, ಪ್ರೌಢತೆ, ಲಿಂಗ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ;
- iv. ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಖಾಯಿಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ;
- v. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಿಂಸೆಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಇದ್ದಲ್ಲಿ;
- vi. ಮಗುವಿನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಇತರ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಂಶಗಳು;

(E) ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

105. “ಸರ್ವೋಟ್ಕೃಷ್ಟ ಪರ್ಸನ್” ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು “ಸರ್ವೋಟ್ಕೃಷ್ಟ ಪರ್ಸನ್” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ, ಅಥವಾ ಮಗು, ಮತ್ತು ಅವಳ/ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು/ ಪೋಷಕರು/ಮಗುವಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರಾದರೂ ನಿಯುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು,

- ಯಾವುದೇ ಸಂಘಟನೆ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ
- ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ
- ಬಾಲಗೃಹ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ವಶ ಪಡೆದಿರುವ ಆಶ್ರಯ ಗೃಹ, ಅಥವಾ
- ಡಿಸಿಪಿಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.

106. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಮಗುವಿನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು, ಯಾವಾಗ ನೇಮಿಸಬಹುದು?

ಉತ್ತರ 101 ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಮಗುವಿಗೆ ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಯುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಮಗುವನ್ನು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಯುಕ್ತಿಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು, ಕೆಳಕಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

- 1) ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ವಿಶೇಷ ಬಾಲ ಆರಕ್ಷಕ ಘಟಕ/ ಆರಕ್ಷಕರು ದಾಖಲಿಸಿದ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ಅಥವಾ
- 2) ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ/ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಶೇರ್ಡ್ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಅಯವರ ವಶದಿಂದ ಹೊರಗಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಾಗ.

107. ಮಗು ಅಥವಾ ಅವಳ/ಅವನ, ತಾಯಿ ತಂದೆ/ಪೋಷಕರು ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?

ಹೌದು, ಮಗು ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ/ಪೋಷಕರು/ ಮಗುವಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ನೇಮಿಸಿದ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅವರ ಪರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

108. ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ನಿನ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು?

ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ನಿನ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ, ಮಗುವಿಗೆ ತನಿಖೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯು:

- ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ದೊರಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಗೌಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು.
- ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವಳ/ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ/ಪೋಷಕರು/ಮಗುವಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಜರುಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮ, ಸಿಗುವ ಸಹಾಯ, ನ್ಯಾಯಿಕ ವ್ಯವಹಾರಣೆಗಳು, ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.
- ನ್ಯಾಯಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು/ಅವನು ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ,
 - ಅಪರಾಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ/ಅವನ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ಇರುವ ಚಿಂತೆ, ಮತ್ತು
 - ಅವಳು/ಅವನು, ಅವಳ/ಅವನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

109. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ನಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬಹುದೇ?

ಹೌದು, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯು, ಮಗುವಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಅವಳ/ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ/ಪೋಷಕ/ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನವಿ ಬಂದರೆ ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ನಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಮನವಿ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ನೀಡಬೇಕಿಲ್ಲ.

**Convention on the
Rights of the Child**

Distr.: General
29 May 2013

Original: English

Committee on the Rights of the Children

**General comment No. 14 (2013) on the right of the child
to have his or her best interests taken as a primary
consideration (art. 3, para. 1)***

* Adopted by the Committee at its sixty-second session (14 January – 1 February 2013).

Contents

	<i>Paragraphs</i>	<i>Page</i>
I. Introduction	1-9	3
A. The best interests of the child: a right, a principle and a rule of procedure	1-7	3
B. Structure	8-9	4
II. Objectives	10-12	4
III. Nature and scope of the obligations of States parties	13-16	5
IV. Legal analysis and links with the general principles of the Convention	17-45	7
A. Literal analysis of article 3, paragraph 1	17-40	7
1. “In all actions concerning children”	17-24	7
1. “By public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”	25-31	8
3. “The best interests of the child”	32-35	9
4. “Shall be a primary consideration”	36-40	10
B. The best interests of the child and links with other general principles of the Convention	41-45	11
1. The child’s best interests and the right to non-discrimination (art. 2)	41	11
2. The child’s best interests and the right to life, survival and development (art. 6)	42	11
3. The child’s best interests and the right to be heard (art. 12)	43-45	11
V. Implementation: assessing and determining the child’s best interests	46-47	12
A. Best interests assessment and determination	48-84	12
1. Elements to be taken into account when assessing the child’s best interests	52-79	13
2. Balancing the elements in the best-interests assessment	80-84	17
B. Procedural safeguards to guarantee implementation of the child’s best interests	85-99	18
VI. Dissemination	100-101	20

“In all actions concerning children, whether undertaken by public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies, the best interests of the child shall be a primary consideration.”

Convention on the Rights of the Child (art. 3, para. 1)

4. Introduction

A. The best interests of the child: a right, a principle and a rule of procedure

1. Article 3, paragraph 1, of the Convention on the Rights of the Child gives the child the right to have his or her best interests assessed and taken into account as a primary consideration in all actions or decisions that concern him or her, both in the public and private sphere. Moreover, it expresses one of the fundamental values of the Convention. The Committee on the Rights of the Child (the Committee) has identified article 3, paragraph 1, as one of the four general principles of the Convention for interpreting and implementing all the rights of the child,¹ and applies it as a dynamic concept that requires an assessment appropriate to the specific context.

2. The concept of the “child’s best interests” is not new. Indeed, it pre-dates the Convention and was already enshrined in the 1959 Declaration of the Rights of the Child (para. 2), the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (arts. 5 (b) and 16, para. 1 (d)), as well as in regional instruments and many national and international laws.

3. The Convention also explicitly refers to the child’s best interests in other articles: article 9: separation from parents; article 10: family reunification; article 18: parental responsibilities; article 20: deprivation of family environment and alternative care; article 21: adoption; article 37(c): separation from adults in detention; article 40, paragraph 2 (b) (iii): procedural guarantees, including presence of parents at court hearings for penal matters involving children in conflict with the law. Reference is also made to the child’s best interests in the Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography (preamble and art. 8) and in the Optional Protocol to the Convention on a communications procedure (preamble and arts. 2 and 3).

4. The concept of the child’s best interests is aimed at ensuring both the full and effective enjoyment of all the rights recognized in the Convention and the holistic development of the child.² The Committee has already pointed out³ that “an adult’s judgment of a child’s best interests cannot override the obligation to respect all the child’s rights under the Convention.” It recalls that there is no hierarchy of rights in the Convention; all the rights provided for therein are in the “child’s best interests” and no right could be compromised by a negative interpretation of the child’s best interests.

¹ The Committee’s general comment No. 5 (2003) on the general measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, para. 12; and No. 12 (2009) on the right of the child to be heard, para. 2.

² The Committee expects States to interpret development as a “holistic concept, embracing the child’s physical, mental, spiritual, moral, psychological and social development” (general comment No. 5, para. 12).

³ General comment No. 13 (2011) on the right to protection from all forms of violence, para. 61.

5. The full application of the concept of the child's best interests requires the development of a rights-based approach, engaging all actors, to secure the holistic physical, psychological, moral and spiritual integrity of the child and promote his or her human dignity.

6. The Committee underlines that the child's best interests is a threefold concept:

(a) A substantive right: The right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration when different interests are being considered in order to reach a decision on the issue at stake, and the guarantee that this right will be implemented whenever a decision is to be made concerning a child, a group of identified or unidentified children or children in general. Article 3, paragraph 1, creates an intrinsic obligation for States, is directly applicable (self-executing) and can be invoked before a court.

(b) A fundamental, interpretative legal principle: If a legal provision is open to more than one interpretation, the interpretation which most effectively serves the child's best interests should be chosen. The rights enshrined in the Convention and its Optional Protocols provide the framework for interpretation.

(c) A rule of procedure: Whenever a decision is to be made that will affect a specific child, an identified group of children or children in general, the decision-making process must include an evaluation of the possible impact (positive or negative) of the decision on the child or children concerned. Assessing and determining the best interests of the child require procedural guarantees. Furthermore, the justification of a decision must show that the right has been explicitly taken into account. In this regard, States parties shall explain how the right has been respected in the decision, that is, what has been considered to be in the child's best interests; what criteria it is based on; and how the child's interests have been weighed against other considerations, be they broad issues of policy or individual cases.

7. In the present general comment, the expression "the child's best interests" or "the best interests of the child" covers the three dimensions developed above.

B. Structure

8. The scope of the present general comment is limited to article 3, paragraph 1, of the Convention and does not cover article 3, paragraph 2, which pertains to the well-being of the child, nor article 3, paragraph 3, which concerns the obligation of States parties to ensure that institutions, services and facilities for children comply with the established standards, and that mechanisms are in place to ensure that the standards are respected.

9. The Committee states the objectives (chapter II) of the present general comment and presents the nature and scope of the obligation of States parties (chapter III). It also provides a legal analysis of article 3, paragraph 1 (chapter IV), showing the links to other general principles of the Convention. Chapter V is dedicated to the implementation, in practice, of the principle of best interests of the child, while chapter VI provides guidelines on disseminating the general comment.

II. Objectives

10. The present general comment seeks to ensure the application of and respect for the best interests of the child by the States parties to the Convention. It defines the requirements for due consideration, especially in judicial and administrative decisions as well as in other actions concerning the child as an individual, and at all stages of the

adoption of laws, policies, strategies, programmes, plans, budgets, legislative and budgetary initiatives and guidelines – that is, all implementation measures – concerning children in general or as a specific group. The Committee expects that this general comment will guide decisions by all those concerned with children, including parents and caregivers.

11. The best interests of the child is a dynamic concept that encompasses various issues which are continuously evolving. The present general comment provides a framework for assessing and determining the child's best interests; it does not attempt to prescribe what is best for the child in any given situation at any point in time.

12. The main objective of this general comment is to strengthen the understanding and application of the right of children to have their best interests assessed and taken as a primary consideration or, in some cases, the paramount consideration (see paragraph 38 below). Its overall objective is to promote a real change in attitudes leading to the full respect of children as rights holders. More specifically, this has implications for:

- (a) The elaboration of all implementation measures taken by governments;
- (b) Individual decisions made by judicial or administrative authorities or public entities through their agents that concern one or more identified children;
- (c) Decisions made by civil society entities and the private sector, including profit and non-profit organizations, which provide services concerning or impacting on children;
- (d) Guidelines for actions undertaken by persons working with and for children, including parents and caregivers.

III. Nature and scope of the obligations of States parties

13. Each State party must respect and implement the right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration, and is under the obligation to take all necessary, deliberate and concrete measures for the full implementation of this right.

14. Article 3, paragraph 1, establishes a framework with three different types of obligations for States parties:

(a) The obligation to ensure that the child's best interests are *appropriately integrated and consistently applied* in every action taken by a public institution, especially in all implementation measures, administrative and judicial proceedings which directly or indirectly impact on children;

(b) The obligation to ensure that all judicial and administrative decisions as well as policies and legislation concerning children demonstrate that the child's best interests have been a primary consideration. This includes describing how the best interests have been examined and assessed, and what weight has been ascribed to them in the decision.

(c) The obligation to ensure that the interests of the child have been assessed and taken as a primary consideration in decisions and actions taken by the private sector, including those providing services, or any other private entity or institution making decisions that concern or impact on a child.

15. To ensure compliance, States parties should undertake a number of implementation measures in accordance with articles 4, 42 and 44, paragraph 6, of the Convention, and ensure that the best interests of the child are a primary consideration in all actions, including:

(a) Reviewing and, where necessary, amending domestic legislation and other sources of law so as to incorporate article 3, paragraph 1, and ensure that the requirement to consider the child's best interests is reflected and implemented in all national laws and regulations, provincial or territorial legislation, rules governing the operation of private or public institutions providing services or impacting on children, and judicial and administrative proceedings at any level, both as a substantive right and as a rule of procedure;

(b) Upholding the child's best interests in the coordination and implementation of policies at the national, regional and local levels;

(c) Establishing mechanisms and procedures for complaints, remedy or redress in order to fully realize the right of the child to have his or her best interests appropriately integrated and consistently applied in all implementation measures, administrative and judicial proceedings relevant to and with an impact on him or her;

(d) Upholding the child's best interests in the allocation of national resources for programmes and measures aimed at implementing children's rights, and in activities receiving international assistance or development aid;

(e) When establishing, monitoring and evaluating data collection, ensure that the child's best interests are explicitly spelled out and, where required, support research on children's rights issues;

(f) Providing information and training on article 3, paragraph 1, and its application in practice to all those making decisions that directly or indirectly impact on children, including professionals and other people working for and with children;

(g) Providing appropriate information to children in a language they can understand, and to their families and caregivers, so that they understand the scope of the right protected under article 3, paragraph 1, as well as creating the necessary conditions for children to express their point of view and ensuring that their opinions are given due weight;

(h) Combating all negative attitudes and perceptions which impede the full realization of the right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration, through communication programmes involving mass media and social networks as well as children, in order to have children recognized as rights holders.

16. In giving full effect to the child's best interests, the following parameters should be borne in mind:

(a) The universal, indivisible, interdependent and interrelated nature of children's rights;

(b) Recognition of children as right holders;

(c) The global nature and reach of the Convention;

(d) The obligation of States parties to respect, protect and fulfill all the rights in the Convention;

(e) Short-, medium- and long-term effects of actions related to the development of the child over time.

IV. Legal analysis and links with the general principles of the Convention

A. Legal analysis of article 3, paragraph 1

1. "In all actions concerning children"

(a) "in all actions"

17. Article 3, paragraph 1 seeks to ensure that the right is guaranteed in all decisions and actions concerning children. This means that every action relating to a child or children has to take into account their best interests as a primary consideration. The word "action" does not only include decisions, but also all acts, conduct, proposals, services, procedures and other measures.

18. Inaction or failure to take action and omissions are also "actions", for example, when social welfare authorities fail to take action to protect children from neglect or abuse.

(b) "concerning"

19. The legal duty applies to all decisions and actions that directly or indirectly affect children. Thus, the term "concerning" refers first of all, to measures and decisions directly concerning a child, children as a group or children in general, and secondly, to other measures that have an effect on an individual child, children as a group or children in general, even if they are not the direct targets of the measure. As stated in the Committee's general comment No. 7 (2005), such actions include those aimed at children (e.g. related to health, care or education), as well as actions which include children and other population groups (e.g. related to the environment, housing or transport) (para. 13 (b)). Therefore, "concerning" must be understood in a very broad sense.

20. Indeed, all actions taken by a State affect children in one way or another. This does not mean that every action taken by the State needs to incorporate a full and formal process of assessing and determining the best interests of the child. However, where a decision will have a major impact on a child or children, a greater level of protection and detailed procedures to consider their best interests is appropriate.

Thus, in relation to measures that are not directly aimed at the child or children, the term "concerning" would need to be clarified in the light of the circumstances of each case in order to be able to appreciate the impact of the action on the child or children.

(c) "children"

21. The term "children" refers to all persons under the age of 18 within the jurisdiction of a State party, without discrimination of any kind, in line with articles 1 and 2 of the Convention.

22. Article 3, paragraph 1, applies to children as individuals and places an obligation on States parties to assess and take the child's best interests as a primary consideration in individual decisions.

23. However, the term "children" implies that the right to have their best interests duly considered applies to children not only as individuals, but also in general or as a group. Accordingly, States have the obligation to assess and take as a primary consideration the best interests of children as a group or in general in all actions concerning them. This is

particularly evident for all implementation measures. The Committee⁴ underlines that the child's best interests is conceived both as a collective and individual right, and that the application of this right to indigenous children as a group requires consideration of how the right relates to collective cultural rights.

24. That is not to say that in a decision concerning an individual child, his or her interests must be understood as being the same as those of children in general. Rather, article 3, paragraph 1, implies that the best interests of a child must be assessed individually. Procedures for establishing the best interests of children individually and as a group can be found in chapter V below.

2. “By public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”

25. The obligation of the States to duly consider the child's best interests is a comprehensive obligation encompassing all public and private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities and legislative bodies involving or concerning children. Although parents are not explicitly mentioned in article 3, paragraph 1, the best interests of the child “will be their basic concern” (art. 18, para. 1).

(a) “public or private social welfare institutions”

26. These terms should not be narrowly construed or limited to social institutions *stricto sensu*, but should be understood to mean all institutions whose work and decisions impact on children and the realization of their rights. Such institutions include not only those related to economic, social and cultural rights (e.g. care, health, environment, education, business, leisure and play, etc.), but also institutions dealing with civil rights and freedoms (e.g. birth registration, protection against violence in all settings, etc.). Private social welfare institutions include private sector organizations – either for-profit or non-profit – which play a role in the provision of services that are critical to children's enjoyment of their rights, and which act on behalf of or alongside Government services as an alternative.

(b) “courts of law”

27. The Committee underlines that “courts” refer to all judicial proceedings, in all instances – whether staffed by professional judges or lay persons – and all relevant procedures concerning children, without restriction. This includes conciliation, mediation and arbitration processes.

28. In criminal cases, the best interests principle applies to children in conflict (i.e. alleged, accused or recognized as having infringed) or in contact (as victims or witnesses) with the law, as well as children affected by the situation of their parents in conflict with the law. The Committee⁵ underlines that protecting the child's best interests means that the traditional objectives of criminal justice, such as repression or retribution, must give way to rehabilitation and restorative justice objectives, when dealing with child offenders.

29. In civil cases, the child may be defending his or her interests directly or through a representative, in the case of paternity, child abuse or neglect, family reunification, accommodation, etc. The child may be affected by the trial, for example in procedures concerning adoption or divorce, decisions regarding custody, residence, contact or other issues which have an important impact on the life and development of the child, as well as

⁴ General comment No. 11 (2009) on indigenous children and their rights under the Convention, para. 30.

⁵ General comment No. 10 (2007) on children's rights in juvenile justice, para. 10.

child abuse or neglect proceedings. The courts must provide for the best interests of the child to be considered in all such situations and decisions, whether of a procedural or substantive nature, and must demonstrate that they have effectively done so.

(c) “administrative authorities”

30. The Committee emphasizes that the scope of decisions made by administrative authorities at all levels is very broad, covering decisions concerning education, care, health, the environment, living conditions, protection, asylum, immigration, access to nationality, among others. Individual decisions taken by administrative authorities in these areas must be assessed and guided by the best interests of the child, as for all implementation measures.

(d) “legislative bodies”

31. The extension of States parties’ obligation to their “legislative bodies” shows clearly that article 3, paragraph 1, relates to children in general, not only to children as individuals. The adoption of any law or regulation as well as collective agreements – such as bilateral or multilateral trade or peace treaties which affect children – should be governed by the best interests of the child. The right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration should be explicitly included in all relevant legislation, not only in laws that specifically concern children. This obligation extends also to the approval of budgets, the preparation and development of which require the adoption of a best-interests-of-the-child perspective for it to be child-rights sensitive.

3. “The best interests of the child”

32. The concept of the child’s best interests is complex and its content must be determined on a case-by-case basis. It is through the interpretation and implementation of article 3, paragraph 1, in line with the other provisions of the Convention, that the legislator, judge, administrative, social or educational authority will be able to clarify the concept and make concrete use thereof. Accordingly, the concept of the child’s best interests is flexible and adaptable. It should be adjusted and defined on an individual basis, according to the specific situation of the child or children concerned, taking into consideration their personal context, situation and needs. For individual decisions, the child’s best interests must be assessed and determined in light of the specific circumstances of the particular child. For collective decisions – such as by the legislator –, the best interests of children in general must be assessed and determined in light of the circumstances of the particular group and/or children in general. In both cases, assessment and determination should be carried out with full respect for the rights contained in the Convention and its Optional Protocols.

33. The child’s best interests shall be applied to all matters concerning the child or children, and taken into account to resolve any possible conflicts among the rights enshrined in the Convention or other human rights treaties. Attention must be placed on identifying possible solutions which are in the child’s best interests. This implies that States are under the obligation to clarify the best interests of all children, including those in vulnerable situations, when adopting implementation measures.

34. The flexibility of the concept of the child’s best interests allows it to be responsive to the situation of individual children and to evolve knowledge about child development. However, it may also leave room for manipulation; the concept of the child’s best interests has been abused by Governments and other State authorities to justify racist policies, for example; by parents to defend their own interests in custody disputes; by professionals who could not be bothered, and who dismiss the assessment of the child’s best interests as irrelevant or unimportant.

35. With regard to implementation measures, ensuring that the best interests of the child are a primary consideration in legislation and policy development and delivery at all levels of Government demands a continuous process of child rights impact assessment (CRIA) to predict the impact of any proposed law, policy or budgetary allocation on children and the enjoyment of their rights, and child rights impact evaluation to evaluate the actual impact of implementation.⁶

4. “Shall be a primary consideration”

36. The best interests of a child shall be a primary consideration in the adoption of all measures of implementation. The words “shall be” place a strong legal obligation on States and mean that States may not exercise discretion as to whether children’s best interests are to be assessed and ascribed the proper weight as a primary consideration in any action undertaken.

37. The expression “primary consideration” means that the child’s best interests may not be considered on the same level as all other considerations. This strong position is justified by the special situation of the child: dependency, maturity, legal status and, often, voicelessness. Children have less possibility than adults to make a strong case for their own interests and those involved in decisions affecting them must be explicitly aware of their interests. If the interests of children are not highlighted, they tend to be overlooked.

38. In respect of adoption (art. 21), the right of best interests is further strengthened; it is not simply to be “a primary consideration” but “the paramount consideration”. Indeed, the best interests of the child are to be the determining factor when taking a decision on adoption, but also on other issues.

39. However, since article 3, paragraph 1, covers a wide range of situations, the Committee recognizes the need for a degree of flexibility in its application. The best interests of the child – once assessed and determined – might conflict with other interests or rights (e.g. of other children, the public, parents, etc.). Potential conflicts between the best interests of a child, considered individually, and those of a group of children or children in general have to be resolved on a case-by-case basis, carefully balancing the interests of all parties and finding a suitable compromise. The same must be done if the rights of other persons are in conflict with the child’s best interests. If harmonization is not possible, authorities and decision-makers will have to analyse and weigh the rights of all those concerned, bearing in mind that the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration means that the child’s interests have high priority and not just one of several considerations. Therefore, a larger weight must be attached to what serves the child best.

40. Viewing the best interests of the child as “primary” requires a consciousness about the place that children’s interests must occupy in all actions and a willingness to give priority to those interests in all circumstances, but especially when an action has an undeniable impact on the children concerned.

⁶ General comment No. 5 (2003) on general measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, para. 45.

B. The best interests of the child and links with other general principles of the Convention

1. The child's best interests and the right to non-discrimination (art. 2)

41. The right to non-discrimination is not a passive obligation, prohibiting all forms of discrimination in the enjoyment of rights under the Convention, but also requires appropriate proactive measures taken by the State to ensure effective equal opportunities for all children to enjoy the rights under the Convention. This may require positive measures aimed at redressing a situation of real inequality.

2. The child's best interests and the right to life, survival and development (art. 6)

42. States must create an environment that respects human dignity and ensures the holistic development of every child. In the assessment and determination of the child's best interests, the State must ensure full respect for his or her inherent right to life, survival and development.

3. The child's best interests and the right to be heard (art. 12)

43. Assessment of a child's best interests must include respect for the child's right to express his or her views freely and due weight given to said views in all matters affecting the child. This is clearly set out in the Committee's general comment No. 12 which also highlights the inextricable links between articles 3, paragraph 1, and 12. The two articles have complementary roles: the first aims to realize the child's best interests, and the second provides the methodology for hearing the views of the child or children and their inclusion in all matters affecting the child, including the assessment of his or her best interests. Article 3, paragraph 1, cannot be correctly applied if the requirements of article 12 are not met. Similarly, article 3, paragraph 1, reinforces the functionality of article 12, by facilitating the essential role of children in all decisions affecting their lives⁷.

44. The evolving capacities of the child (art. 5) must be taken into consideration when the child's best interests and right to be heard are at stake. The Committee has already established that the more the child knows, has experienced and understands, the more the parent, legal guardian or other persons legally responsible for him or her have to transform direction and guidance into reminders and advice, and later to an exchange on an equal footing.⁸ Similarly, as the child matures, his or her views shall have increasing weight in the assessment of his or her best interests. Babies and very young children have the same rights as all children to have their best interests assessed, even if they cannot express their views or represent themselves in the same way as older children. States must ensure appropriate arrangements, including representation, when appropriate, for the assessment of their best interests; the same applies for children who are not able or willing to express a view.

45. The Committee recalls that article 12, paragraph 2, of the Convention provides for the right of the child to be heard, either directly or through a representative, in any judicial or administrative proceeding affecting him or her (see further chapter V.B below).

⁷ General comment No. 12, paras. 70-74.

⁸ *Ibid.*, para. 84.

V. Implementation: assessing and determining the child's best interests

46. As stated earlier, the "best interests of the child" is a right, a principle and a rule of procedure based on an assessment of all elements of a child's or children's interests in a specific situation. When assessing and determining the best interests of the child in order to make a decision on a specific measure, the following steps should be followed:

(a) First, within the specific factual context of the case, find out what are the relevant elements in a best-interests assessment, give them concrete content, and assign a weight to each in relation to one another;

(b) Secondly, to do so, follow a procedure that ensures legal guarantees and proper application of the right.

47. Assessment and determination of the child's best interests are two steps to be followed when required to make a decision. The "best-interests assessment" consists in evaluating and balancing all the elements necessary to make a decision in a specific situation for a specific individual child or group of children. It is carried out by the decision-maker and his or her staff – if possible a multidisciplinary team –, and requires the participation of the child. The "best-interests determination" describes the formal process with strict procedural safeguards designed to determine the child's best interests on the basis of the best-interests assessment.

A. Best interests assessment and determination

48. Assessing the child's best interests is a unique activity that should be undertaken in each individual case, in the light of the specific circumstances of each child or group of children or children in general. These circumstances relate to the individual characteristics of the child or children concerned, such as, *inter alia*, age, sex, level of maturity, experience, belonging to a minority group, having a physical, sensory or intellectual disability, as well as the social and cultural context in which the child or children find themselves, such as the presence or absence of parents, whether the child lives with them, quality of the relationships between the child and his or her family or caregivers, the environment in relation to safety, the existence of quality alternative means available to the family, extended family or caregivers, etc.

49. Determining what is in the best interests of the child should start with an assessment of the specific circumstances that make the child unique. This implies that some elements will be used and others will not, and also influences how they will be weighted against each other. For children in general, assessing best interests involves the same elements.

50. The Committee considers it useful to draw up a non-exhaustive and non-hierarchical list of elements that could be included in a best-interests assessment by any decision-maker having to determine a child's best interests. The non-exhaustive nature of the elements in the list implies that it is possible to go beyond those and consider other factors relevant in the specific circumstances of the individual child or group of children. All the elements of the list must be taken into consideration and balanced in light of each situation. The list should provide concrete guidance, yet flexibility.

51. Drawing up such a list of elements would provide guidance for the State or decision-maker in regulating specific areas affecting children, such as family, adoption and juvenile justice laws, and if necessary, other elements deemed appropriate in accordance with its legal tradition may be added. The Committee would like to point out that, when adding elements to the list, the ultimate purpose of the child's best interests should be to ensure the

full and effective enjoyment of the rights recognized in the Convention and the holistic development of the child. Consequently, elements that are contrary to the rights enshrined in the Convention or that would have an effect contrary to the rights under the Convention cannot be considered as valid in assessing what is best for a child or children.

1. Elements to be taken into account when assessing the child's best interests

52. Based on these preliminary considerations, the Committee considers that the elements to be taken into account when assessing and determining the child's best interests, as relevant to the situation in question, are as follows:

(a) The child's views

53. Article 12 of the Convention provides for the right of children to express their views in every decision that affects them. Any decision that does not take into account the child's views or does not give their views due weight according to their age and maturity, does not respect the possibility for the child or children to influence the determination of their best interests.

54. The fact that the child is very young or in a vulnerable situation (e.g. has a disability, belongs to a minority group, is a migrant, etc.) does not deprive him or her of the right to express his or her views, nor reduces the weight given to the child's views in determining his or her best interests. The adoption of specific measures to guarantee the exercise of equal rights for children in such situations must be subject to an individual assessment which assures a role to the children themselves in the decision-making process, and the provision of reasonable accommodation⁹ and support, where necessary, to ensure their full participation in the assessment of their best interests.

(b) The child's identity

55. Children are not a homogeneous group and therefore diversity must be taken into account when assessing their best interests. The identity of the child includes characteristics such as sex, sexual orientation, national origin, religion and beliefs, cultural identity, personality. Although children and young people share basic universal needs, the expression of those needs depends on a wide range of personal, physical, social and cultural aspects, including their evolving capacities. The right of the child to preserve his or her identity is guaranteed by the Convention (art. 8) and must be respected and taken into consideration in the assessment of the child's best interests.

56. Regarding religious and cultural identity, for example, when considering a foster home or placement for a child, due regard shall be paid to the desirability of continuity in a child's upbringing and to the child's ethnic, religious, cultural and linguistic background (art. 20, para. 3), and the decision-maker must take into consideration this specific context when assessing and determining the child's best interests. The same applies in cases of adoption, separation from or divorce of parents. Due consideration of the child's best interests implies that children have access to the culture (and language, if possible) of their country and family of origin, and the opportunity to access information about their biological family, in accordance with the legal and professional regulations of the given country (see art. 9, para. 4).

⁹ See Convention on the Rights of Persons with Disabilities, art. 2: "Reasonable accommodation" means necessary and appropriate modification and adjustments not imposing a disproportionate or undue burden, where needed in a particular case, to ensure [...] the enjoyment or exercise on an equal basis with others of all human rights and fundamental freedoms.

57. Although preservation of religious and cultural values and traditions as part of the identity of the child must be taken into consideration, practices that are inconsistent or incompatible with the rights established in the Convention are not in the child's best interests. Cultural identity cannot excuse or justify the perpetuation by decision-makers and authorities of traditions and cultural values that deny the child or children the rights guaranteed by the Convention.

(c) Preservation of the family environment and maintaining relations

58. The Committee recalls that it is indispensable to carry out the assessment and determination of the child's best interests in the context of potential separation of a child from his or her parents (arts. 9, 18 and 20). It also underscores that the elements mentioned above are concrete rights and not only elements in the determination of the best interests of the child.

59. The family is the fundamental unit of society and the natural environment for the growth and well-being of its members, particularly children (preamble of the Convention). The right of the child to family life is protected under the Convention (art. 16). The term "family" must be interpreted in a broad sense to include biological, adoptive or foster parents or, where applicable, the members of the extended family or community as provided for by local custom (art. 5).

60. Preventing family separation and preserving family unity are important components of the child protection system, and are based on the right provided for in article 9, paragraph 1, which requires "that a child shall not be separated from his or her parents against their will, except when [...] such separation is necessary for the best interests of the child". Furthermore, the child who is separated from one or both parents is entitled "to maintain personal relations and direct contact with both parents on a regular basis, except if it is contrary to the child's best interests" (art. 9, para. 3). This also extends to any person holding custody rights, legal or customary primary caregivers, foster parents and persons with whom the child has a strong personal relationship.

61. Given the gravity of the impact on the child of separation from his or her parents, such separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary; separation should not take place if less intrusive measures could protect the child. Before resorting to separation, the State should provide support to the parents in assuming their parental responsibilities, and restore or enhance the family's capacity to take care of the child, unless separation is necessary to protect the child. Economic reasons cannot be a justification for separating a child from his or her parents.

62. The Guidelines for the Alternative Care of Children¹⁰ aims to ensure that children are not placed in alternative care unnecessarily; and that where alternative care is provided, it is delivered under appropriate conditions responding to the rights and best interests of the child. In particular, "financial and material poverty, or conditions directly and uniquely imputable to such poverty, should never be the only justification for the removal of a child from parental care [...] but should be seen as a signal for the need to provide appropriate support to the family" (para. 15).

63. Likewise, a child may not be separated from his or her parents on the grounds of a disability of either the child or his or her parents.¹¹ Separation may be considered only in cases where the necessary assistance to the family to preserve the family unit is not

¹⁰ General Assembly resolution 64/142, annex.

¹¹ Convention on the Rights of Persons with Disabilities, art. 23, para. 4.

effective enough to avoid a risk of neglect or abandonment of the child or a risk to the child's safety.

64. In case of separation, the State must guarantee that the situation of the child and his or her family has been assessed, where possible, by a multidisciplinary team of well-trained professionals with appropriate judicial involvement, in conformity with article 9 of the Convention, ensuring that no other option can fulfil the child's best interests.

65. When separation becomes necessary, the decision-makers shall ensure that the child maintains the linkages and relations with his or her parents and family (siblings, relatives and persons with whom the child has had strong personal relationships) unless this is contrary to the child's best interests. The quality of the relationships and the need to retain them must be taken into consideration in decisions on the frequency and length of visits and other contact when a child is placed outside the family.

66. When the child's relations with his or her parents are interrupted by migration (of the parents without the child, or of the child without his or her parents), preservation of the family unit should be taken into account when assessing the best interests of the child in decisions on family reunification.

67. The Committee is of the view that shared parental responsibilities are generally in the child's best interests. However, in decisions regarding parental responsibilities, the only criterion shall be what is in the best interests of the particular child. It is contrary to those interests if the law automatically gives parental responsibilities to either or both parents. In assessing the child's best interests, the judge must take into consideration the right of the child to preserve his or her relationship with both parents, together with the other elements relevant to the case.

68. The Committee encourages the ratification and implementation of the conventions of the Hague Conference on Private International Law,¹² which facilitate the application of the child's best interests and provide guarantees for its implementation in the event that the parents live in different countries.

69. In cases where the parents or other primary caregivers commit an offence, alternatives to detention should be made available and applied on a case-by-case basis, with full consideration of the likely impacts of different sentences on the best interests of the affected child or children.¹³

70. Preservation of the family environment encompasses the preservation of the ties of the child in a wider sense. These ties apply to the extended family, such as grandparents, uncles/aunts as well friends, school and the wider environment and are particularly relevant in cases where parents are separated and live in different places.

(d) Care, protection and safety of the child

71. When assessing and determining the best interests of a child or children in general, the obligation of the State to ensure the child such protection and care as is necessary for his or her well-being (art. 3, para. 2) should be taken into consideration. The terms "protection and care" must also be read in a broad sense, since their objective is not stated in limited or negative terms (such as "to protect the child from harm"), but rather in relation

¹² These include No. 28 on the Civil Aspects of International Child Abduction, 1980; No. 33 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption, 1993; No. 23 on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations, 1973; No. 24 on the Law Applicable to Maintenance Obligations, 1973.

¹³ See recommendations of the Day of general discussion on children of incarcerated parents (2011).

to the comprehensive ideal of ensuring the child's "well-being" and development. Children's well-being, in a broad sense includes their basic material, physical, educational, and emotional needs, as well as needs for affection and safety.

72. Emotional care is a basic need of children; if parents or other primary caregivers do not fulfil the child's emotional needs, action must be taken so that the child develops a secure attachment. Children need to form an attachment to a caregiver at a very early age, and such attachment, if adequate, must be sustained over time in order to provide the child with a stable environment.

73. Assessment of the child's best interests must also include consideration of the child's safety, that is, the right of the child to protection against all forms of physical or mental violence, injury or abuse (art. 19), sexual harassment, peer pressure, bullying, degrading treatment, etc.,¹⁴ as well as protection against sexual, economic and other exploitation, drugs, labour, armed conflict, etc.(arts. 32-39).

74. Applying a best-interests approach to decision-making means assessing the safety and integrity of the child at the current time; however, the precautionary principle also requires assessing the possibility of future risk and harm and other consequences of the decision for the child's safety.

(e) Situation of vulnerability

75. An important element to consider is the child's situation of vulnerability, such as disability, belonging to a minority group, being a refugee or asylum seeker, victim of abuse, living in a street situation, etc. The purpose of determining the best interests of a child or children in a vulnerable situation should not only be in relation to the full enjoyment of all the rights provided for in the Convention, but also with regard to other human rights norms related to these specific situations, such as those covered in the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, the Convention relating to the Status of Refugees, among others.

76. The best interests of a child in a specific situation of vulnerability will not be the same as those of all the children in the same vulnerable situation. Authorities and decision-makers need to take into account the different kinds and degrees of vulnerability of each child, as each child is unique and each situation must be assessed according to the child's uniqueness. An individualized assessment of each child's history from birth should be carried out, with regular reviews by a multidisciplinary team and recommended reasonable accommodation throughout the child's development process.

(f) The child's right to health

77. The child's right to health (art. 24) and his or her health condition are central in assessing the child's best interest. However, if there is more than one possible treatment for a health condition or if the outcome of a treatment is uncertain, the advantages of all possible treatments must be weighed against all possible risks and side effects, and the views of the child must also be given due weight based on his or her age and maturity. In this respect, children should be provided with adequate and appropriate information in order to understand the situation and all the relevant aspects in relation to their interests, and be allowed, when possible, to give their consent in an informed manner.¹⁵

¹⁴ General comment No. 13 (2011) on the right of the child to freedom from all forms of violence.

¹⁵ General comment No. 15 (2013) on the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health (art. 24), para. 31.

78. For example, as regards adolescent health, the Committee¹⁶ has stated that States parties have the obligation to ensure that all adolescents, both in and out of school, have access to adequate information that is essential for their health and development in order to make appropriate health behaviour choices. This should include information on use and abuse of tobacco, alcohol and other substances, diet, appropriate sexual and reproductive information, dangers of early pregnancy, prevention of HIV/AIDS and of sexually transmitted diseases. Adolescents with a psycho-social disorder have the right to be treated and cared for in the community in which he or she lives, to the extent possible. Where hospitalization or placement in a residential institution is necessary, the best interests of the child must be assessed prior to taking a decision and with respect for the child's views; the same considerations are valid for younger children. The health of the child and possibilities for treatment may also be part of a best-interests assessment and determination with regard to other types of significant decisions (e.g. granting a residence permit on humanitarian grounds).

(g) The child's right to education

79. It is in the best interests of the child to have access to quality education, including early childhood education, non-formal or informal education and related activities, free of charge. All decisions on measures and actions concerning a specific child or a group of children must respect the best interests of the child or children, with regard to education. In order to promote education, or better quality education, for more children, States parties need to have well-trained teachers and other professionals working in different education-related settings, as well as a child-friendly environment and appropriate teaching and learning methods, taking into consideration that education is not only an investment in the future, but also an opportunity for joyful activities, respect, participation and fulfilment of ambitions. Responding to this requirement and enhancing children's responsibilities to overcome the limitations of their vulnerability of any kind, will be in their best interests.

2. Balancing the elements in the best-interests assessment

80. It should be emphasized that the basic best-interests assessment is a general assessment of all relevant elements of the child's best interests, the weight of each element depending on the others. Not all the elements will be relevant to every case, and different elements can be used in different ways in different cases. The content of each element will necessarily vary from child to child and from case to case, depending on the type of decision and the concrete circumstances, as will the importance of each element in the overall assessment.

81. The elements in the best-interests assessment may be in conflict when considering a specific case and its circumstances. For example, preservation of the family environment may conflict with the need to protect the child from the risk of violence or abuse by parents. In such situations, the elements will have to be weighted against each other in order to find the solution that is in the best interests of the child or children.

82. In weighing the various elements, one needs to bear in mind that the purpose of assessing and determining the best interests of the child is to ensure the full and effective enjoyment of the rights recognized in the Convention and its Optional Protocols, and the holistic development of the child.

¹⁶ General comment No. 4 (2003) on adolescent health and development in the context of the Convention on the Rights of the Child.

83. There might be situations where "protection" factors affecting a child (e.g. which may imply limitation or restriction of rights) need to be assessed in relation to measures of "empowerment" (which implies full exercise of rights without restriction). In such situations, the age and maturity of the child should guide the balancing of the elements. The physical, emotional, cognitive and social development of the child should be taken into account to assess the level of maturity of the child.

84. In the best-interests assessment, one has to consider that the capacities of the child will evolve. Decision-makers should therefore consider measures that can be revised or adjusted accordingly, instead of making definitive and irreversible decisions. To do this, they should not only assess the physical, emotional, educational and other needs at the specific moment of the decision, but should also consider the possible scenarios of the child's development, and analyse them in the short and long term. In this context, decisions should assess continuity and stability of the child's present and future situation.

B. Procedural safeguards to guarantee the implementation of the child's best interests

85. To ensure the correct implementation of the child's right to have his or her best interests taken as a primary consideration, some child-friendly procedural safeguards must be put in place and followed. As such, the concept of the child's best interests is a rule of procedure (see para. 6 (b) above).

86. While public authorities and organizations making decisions that concern children must act in conformity with the obligation to assess and determine the child's best interests, people who make decisions concerning children on a daily basis (e.g. parents, guardians, teachers, etc.) are not expected to follow strictly this two-step procedure, even though decisions made in everyday life must also respect and reflect the child's best interests.

87. States must put in place formal processes, with strict procedural safeguards, designed to assess and determine the child's best interests for decisions affecting the child, including mechanisms for evaluating the results. States must develop transparent and objective processes for all decisions made by legislators, judges or administrative authorities, especially in areas which directly affect the child or children.

88. The Committee invites States and all persons who are in a position to assess and determine the child's best interests to pay special attention to the following safeguards and guarantees:

(a) Right of the child to express his or her own views

89. A vital element of the process is communicating with children to facilitate meaningful child participation and identify their best interests. Such communication should include informing children about the process and possible sustainable solutions and services, as well as collecting information from children and seeking their views.

90. Where the child wishes to express his or her views and where this right is fulfilled through a representative, the latter's obligation is to communicate accurately the views of the child. In situations where the child's views are in conflict with those of his or her representative, a procedure should be established to allow the child to approach an authority to establish a separate representation for the child (e.g. a guardian ad litem), if necessary.

91. The procedure for assessing and determining the best interests of children as a group is, to some extent, different from that regarding an individual child. When the interests of a large number of children are at stake, Government institutions must find ways to hear the views of a representative sample of children and give due consideration to their opinions

when planning measures or making legislative decisions which directly or indirectly concern the group, in order to ensure that all categories of children are covered. There are many examples of how to do this, including children's hearings, children's parliaments, children-led organizations, children's unions or other representative bodies, discussions at school, social networking websites, etc.

(b) Establishment of facts

92. Facts and information relevant to a particular case must be obtained by well-trained professionals in order to draw up all the elements necessary for the best-interests assessment. This could involve interviewing persons close to the child, other people who are in contact with the child on a daily basis, witnesses to certain incidents, among others. Information and data gathered must be verified and analysed prior to being used in the child's or children's best-interests assessment.

(c) Time perception

93. The passing of time is not perceived in the same way by children and adults. Delays in or prolonged decision-making have particularly adverse effects on children as they evolve. It is therefore advisable that procedures or processes regarding or impacting children be prioritized and completed in the shortest time possible. The timing of the decision should, as far as possible, correspond to the child's perception of how it can benefit him or her, and the decisions taken should be reviewed at reasonable intervals as the child develops and his or her capacity to express his or her views evolves. All decisions on care, treatment, placement and other measures concerning the child must be reviewed periodically in terms of his or her perception of time, and his or her evolving capacities and development (art. 25).

(d) Qualified professionals

94. Children are a diverse group, with each having his or her own characteristics and needs that can only be adequately assessed by professionals who have expertise in matters related to child and adolescent development. This is why the formal assessment process should be carried out in a friendly and safe atmosphere by professionals trained in, inter alia, child psychology, child development and other relevant human and social development fields, who have experience working with children and who will consider the information received in an objective manner. As far as possible, a multidisciplinary team of professionals should be involved in assessing the child's best interests.

95. The assessment of the consequences of alternative solutions must be based on general knowledge (i.e. in the areas of law, sociology, education, social work, psychology, health, etc.) of the likely consequences of each possible solution for the child, given his or her individual characteristics and past experience.

(e) Legal representation

96. The child will need appropriate legal representation when his or her best interests are to be formally assessed and determined by courts and equivalent bodies. In particular, in cases where a child is referred to an administrative or judicial procedure involving the determination of his or her best interests, he or she should be provided with a legal representative, in addition to a guardian or representative of his or her views, when there is a potential conflict between the parties in the decision.

(f) Legal reasoning

97. In order to demonstrate that the right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration has been respected, any decision concerning the child or children must be motivated, justified and explained. The motivation should state explicitly all the factual circumstances regarding the child, what elements have been found relevant in the best-interests assessment, the content of the elements in the individual case, and how they have been weighted to determine the child's best interests. If the decision differs from the views of the child, the reason for that should be clearly stated. If, exceptionally, the solution chosen is not in the best interests of the child, the grounds for this must be set out in order to show that the child's best interests were a primary consideration despite the result. It is not sufficient to state in general terms that other considerations override the best interests of the child; all considerations must be explicitly specified in relation to the case at hand, and the reason why they carry greater weight in the particular case must be explained. The reasoning must also demonstrate, in a credible way, why the best interests of the child were not strong enough to outweigh the other considerations. Account must be taken of those circumstances in which the best interests of the child must be the paramount consideration (see paragraph 38 above).

(g) Mechanisms to review or revise decisions

98. States should establish mechanisms within their legal systems to appeal or revise decisions concerning children when a decision seems not to be in accordance with the appropriate procedure of assessing and determining the child's or children's best interests. There should always be the possibility to request a review or to appeal such a decision at the national level. Mechanisms should be made known to the child and be accessible by him or her directly or by his or her legal representative, if it is considered that the procedural safeguards had not been respected, the facts are wrong, the best-interests assessment had not been adequately carried out or that competing considerations had been given too much weight. The reviewing body must look into all these aspects.

(h) Child-rights impact assessment (CRIA)

99. As mentioned above, the adoption of all measures of implementation should also follow a procedure that ensures that the child's best interests are a primary consideration.

The child-rights impact assessment (CRIA) can predict the impact of any proposed policy, legislation, regulation, budget or other administrative decision which affect children and the enjoyment of their rights and should complement ongoing monitoring and evaluation of the impact of measures on children's rights.¹⁷ CRIA needs to be built into Government processes at all levels and as early as possible in the development of policy and other general measures in order to ensure good governance for children's rights. Different methodologies and practices may be developed when undertaking CRIA. At a minimum, they must use the Convention and its Optional Protocols as a framework, in particular ensuring that the assessments are underpinned by the general principles and have special regard for the differentiated impact of the measure(s) under consideration on children. The impact assessment itself could be based on input from children, civil society and experts, as well as from relevant Government departments, academic research and experiences

¹⁷ General comment No. 16 (2013) on State obligations regarding the impact of the business sector on children's rights, paras. 78-81.

documented in the country or elsewhere. The analysis should result in recommendations for amendments, alternatives and improvements and be made publicly available.¹⁸

I. Dissemination

100. The Committee recommends that States widely disseminate the present general comment to parliaments, governments and the judiciary, nationally and locally. It should also be made known to children – including those in situations of exclusion –, all professionals working for and with children (including judges, lawyers, teachers, guardians, social workers, staff of public or private welfare institutions, health staff, teachers, etc.) and civil society at large. To do this, the general comment should be translated into relevant languages, child-friendly/appropriate versions should be made available, conferences, seminars, workshops and other events should be held to share best practices on how best to implement it. It should also be incorporated into the formal pre- and in-service training of all concerned professionals and technical staff.

101. States should include information in their periodic reporting to the Committee on the challenges they face and the measures they have taken to apply and respect the child's best interests in all judicial and administrative decisions and other actions concerning the child as an individual, as well as at all stages of the adoption of implementation measures concerning children in general or as a specific group.

¹⁸ States may draw guidance from the Report of the Special Rapporteur on the right to food on Guiding principles on human rights impact assessments of trade and investment agreements (A/HRC/19/59/Add.5).

Definitions of Different Trauma Types

Sexual Abuse or Assault

- NOTE: If perpetrator is in a caretaking role for youth, event is classified as sexual abuse. Sexual contact/exposure by others (i.e., non-caretakers) is classified as sexual assault/rape.
- Actual or attempted sexual contact (e.g., fondling; genital contact; penetration, etc.) and/or exposure to age-inappropriate sexual material or environments (e.g., print, internet or broadcast pornography; witnessing of adult sexual activity) by an adult to a minor child.
- Sexual exploitation of a minor child by an adult for the sexual gratification or financial benefit of the perpetrator (e.g., prostitution; pornography; orchestration of sexual contact between two or more minor children).
- Unwanted or coercive sexual contact or exposure between two or more minors.

Physical Abuse or Assault

- NOTE: If perpetrator is in a caretaking role for youth, event is classified as physical abuse. Sexual contact/exposure by others (i.e., non-caretakers) is classified as physical assault.
- Actual or attempted infliction of physical pain (e.g., stabbings; bruising; burns; suffocation) by an adult, another child, or group of children to a minor child with or without use of an object or weapon and including use of severe corporeal punishment.
- Does not include rough and tumble play or developmentally normative fighting between siblings or peers of similar age and physical capacity (e.g., assault of a physically disabled child by a non-disabled same-aged peer would be included in this category of trauma exposure).

Emotional Abuse/Psychological Maltreatment

- Acts of commission against a minor child, other than physical or sexual abuse, that caused or could have caused conduct, cognitive, affective or other mental disturbance. These acts include:
 - a. Verbal abuse (e.g., insults; debasement; threats of violence)

- b. Emotional abuse (e.g., bullying; terrorizing; coercive control)
- c. Excessive demands on a child's performance (e.g., scholastic; athletic; musical; pageantry) that may lead to negative self-image and disturbed behavior
- Acts of omission against a minor child that caused or could have caused conduct, cognitive, affective or other mental disturbance. These include:
 - a. Emotional neglect (e.g., shunning; withdrawal of love)
 - b. Intentional social deprivation (e.g., isolation; enforced separation from a parent, caregiver or other close family member)

Neglect

- Failure by the child victim's caretaker(s) to provide needed, age-appropriate care although financially able to do so, or offered financial or other means to do so. Includes:
 - a. Physical neglect (e.g., deprivation of food, clothing, shelter)
 - b. Medical neglect (e.g., failure to provide child victim with access to needed medical or mental health treatments and services; failure to consistently dispense or administer prescribed medications or treatments (e.g., insulin shots)
 - c. Educational neglect (e.g., withholding child victim from school; failure to attend to special educational needs; truancy)

Serious Accident or Illness/Medical Procedure

- UNINTENTIONAL injury or accident such as car accident, house fire, serious playground injury, or accidental fall down stairs (accident caused intentionally by another would be classified as Physical Abuse or Assault).
- Having a physical illness or experiencing medical procedures that are extremely painful and/or life threatening. Examples of illnesses include AIDS or cancer. Medical procedures include changing burn dressings or undergoing chemotherapy, etc.

Witness to Domestic Violence

- Exposure to emotional abuse, actual/attempted physical or sexual assault, or aggressive control perpetrated between a parent/caretaker and another adult in the child victim's home environment.

- Exposure to any of the above acts perpetrated by an adolescent against one or more adults (e.g., parents, grandparent) in the child victim's home environment.

Victim/Witness to Community Violence

- Extreme violence in the community (i.e., neighborhood violence). Includes exposure to gang-related violence (e.g., drive-by-shootings).

School Violence

- Violence that occurs in a school setting. It includes, but is not limited to, school shootings, bullying, interpersonal violence among classmates, classmate suicide.

Natural or Manmade Disasters

- Major accident or disaster that is an unintentional result of a manmade or natural event (e.g., tornado, nuclear reactor explosion).
- Does NOT include disasters that are intentionally caused (e.g., Oklahoma City Bombing, bridge collapsing due to intentional damage), which would be classified as acts of terrorism/political violence.

Forced Displacement

- Forced relocation to a new home due to political reasons. Generally includes political asylees or immigrants fleeing political persecution. Refugees or political asylees who were forced to move and were exposed to war may be classified here and also under war/terrorism/political violence.

War/Terrorism/Political Violence

- Exposure to acts of war/terrorism/political violence. Includes U.S. incidents such as the Oklahoma City bombing, the 9/11 attacks, or anthrax deaths. Includes incidents outside of the U.S. such as bombing, shooting, looting, or accidents that are a result of terrorist activity (e.g., bridge collapsing due to intentional damage, hostages who are injured during captivity). Includes actions of individuals acting in isolation (i.e., sniper attacks, school shootings) if they are considered political in nature.

Witness to Extreme Personal/Interpersonal Violence

Includes extreme violence by or between individuals that has not been reported elsewhere (hence, if the child witnessed domestic violence, this should be recorded as Witness to Domestic Violence and NOT repeated here).

Intended to include exposure to homicide, suicide and other similar extreme events.

Traumatic Grief/Separation

Death of a parent, primary caretaker or sibling.

Abrupt, unexpected, accidental or premature death or homicide of a close friend, family member or other close relative.

Abrupt, unexplained and/or indefinite separation from a parent, primary caretaker, or sibling due to circumstances beyond the child victim's control (e.g., contentious divorce, parental incarceration, or parental hospitalization). Does not include placement in foster care.

Parent-Induced Trauma

Traumatic removal from the home, traumatic foster placement, sibling separation, or multiple placements in a short amount of time.

for Child Welfare Administrators on Evidence-Based Practice

by the National Association of Public Child Welfare Administrators

an affiliate of the American Public Human Services Association

Guide for Child Welfare Administrators on Evidence-Based Practice

Developed by the National Association of Public Child Welfare Administrators
an affiliate of the American Public Human Services Association

American Public Human Services Association
1133 Nineteenth Street, NW, Suite 400
Washington, DC 20036.

(202) 682-0100 | Fax: (202) 289-6555 | www.aphsa.org

Contact Information

M. Crayton, MSW, Senior Policy Associate
Association of Public Child Welfare Administrators
Public Human Services Association
Fifteenth Street, NW, Suite 400
Washington, DC 20036
Phone: 202-462-1100 x257
Website: aphsa.org

Johnson, MSSW, Executive Director, Chadwick Center for Children and Families
Children's Hospital—San Diego
Children's Way, MC 5016
San Diego, CA 92123
Website: sd.org

Rose Walsh, LCSW, Project Manager, California Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare
Center for Children and Families
Children's Hospital—San Diego
Children's Way, MC 5131
San Diego, CA 92123
Phone: 619-770-2734
Website: sd.org

Acknowledgments

ment is an update of one that was written in 2005 as a collaborative effort between the Chadwick Center for Children and Families, which manages the California Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare (CEBC), funded by the California Department of Social Services, Office of Child Abuse Prevention, and the National Association of Public Child Welfare Administrators (NAPCWA). The purpose is to provide guidelines for a common language and framework with which to understand the conditions, challenges, and opportunities of evidence-based practice in child welfare. This document pertains to prevention and intervention services, but the overarching principles apply to all practices in child welfare. It is intended to provide a foundation of information for child welfare administrators. We invite you to contact us with any questions or comments.

Wilson, Executive Director, Chadwick Center for Children and Families, San Diego, California, California Evidence-Based Clearinghouse for Evidence Based Practice, Chadwick Treatment and Services Adaptation Center of the National Child Traumatic Stress Network, Sam and Rose Stein Endowed Chair on Child Protection

Rose Walsh, Project Manager, CEBC, Chadwick Center for Children and Families, San Diego, California

Demaree, Content and Design Specialist, CEBC, Chadwick Center for Children and Families, San Diego, California

For the 2005 Edition

Wilson, Senior Director, Chadwick Center for Children and Families, San Diego, California Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare, Chadwick Treatment and Services Adaptation Center of the National Child Traumatic Stress Network, Sam and Rose Stein Endowed Chair on Child Protection

Alexandra, Former Project Manager of the CEBC, Chadwick Center for Children and Families, San Diego, California

Rue Gertz, NAPCWA

Shapiro, NAPCWA

NA Evidence-Based Practice Workgroup

Muwallia, Director, Montgomery County (Maryland) Department of Health and Human Services

Bert, Retired Administrator, Division of Children, Youth, and Families, Arizona Department of Economic Security

S. Kirk, PhD, Director, Division of Research and Program Evaluation, Independent Living Resources, University of California, San Diego

Wingen, State Coordinator, North Dakota Children's Defense Fund

Hull, Chief, Bureau of Child Welfare Monitoring, Office for Children and Families, Ohio Department of Public Safety and Family Services

Brief Overview and History of Evidence-Based Practice

The original *Guide for Child Welfare Administrators on Evidence-Based Practice* was published in 2005, the Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare (CEBC) was in its infancy and its web site had not yet been developed. Over the past seven years, much has been learned and this guide has been updated to encompass the knowledge gained since the original publication.

Other social science fields are currently focusing increased attention on identifying and delivering practices supported by strong scientific research and the active integration of research evidence into day-to-day decision-making. While some fields have embraced this movement to "evidence-based practice" for decades, there are those who believe that it still takes years to spread scientifically proven practices into everyday practice across the country (M 2001). It is only logical that the expectation to base our practice on scientifically supported research would increasingly be focused on child welfare, where the lives and well-being of millions of children are at stake and where billions of public and private dollars are being invested.

These factors influence a current emphasis toward evidence-based practice in child welfare. The practice of child welfare has long been based on a strong professional literature and on thoughtful analytical discussions of what constitutes best practice. Considerable effort has gone into building a strong base of research studies that have produced a wide range of innovations and service models. Within recent years, the field has begun to amass an impressive base of comparative empirical studies that test relevant innovations against standard current practice or service models. We are reaching a point where we can begin to draw lessons and apply them widely across the country. The evidence-based movement in child welfare is being hastened by the demands of a variety of funding sources at the federal, state, and local government, as well as private foundations to invest their resources in child welfare with a proven high likelihood of success. This movement is also likely to be further strengthened as states continue to find that implementing evidence-based practices can play a positive role in a state's response to child abuse and neglect and can enhance agency performance as measured in Child and Family Services Reviews.

Challenges

The appeal of evidence-based practices has strong appeal to funding sources and for many child welfare professionals, there are many challenges to implementing the concept in reality:

Research Base in Child Welfare

Evidence-based practice requires a volume of scientifically sound research that has been tested in multiple settings to show it to be applied reliably in new communities. In fact, the base of solid empirical research on which child welfare practice is still developing. The level of federal and state resources focused on child welfare research questions and available for sophisticated research studies is growing, but long short of what the relatively low priority legislative bodies have placed upon research on these issues. As a result, the field has lacked an institutional sponsor of well-funded rigorous research such as that provided by the National Institute of Mental Health and other National Institutes of Health divisions in related fields. However, there are some areas where we know a fair amount about very specific questions and still other areas in child welfare where quality practice research has simply not been conducted at this point. This does not mean there are no effective interventions and practices in these areas, only that we do not have the research evidence that measures which practices are most effective. There are also some related areas of social science (e.g., juvenile justice, mental health, and violence prevention) for which strong research evidence is available. Some related questions that may well serve to inform child welfare professionals about effective practices. As is true in other areas of social science, child welfare practices cannot be simply divided into

“evidence-based” and “non-evidence-based.” We must assess them along a continuum from highly research-based practices at one end to very questionable and concerning practices that lack even a sound theoretical or empirical base, or that may even be harmful, at the other end.

Adaptation

Given the highly individualized nature of families and communities with whom child welfare professionals work, there is considerable skepticism in some circles that practices can, or even should, be delivered with fidelity across the country. Others argue with conviction that services proven effective in rigorous studies must be replicated with fidelity in order to reap the benefits of the services as demonstrated by research. Critics of this perspective fear that if the practices that have been proven to be effective in research studies are modified significantly as they are adopted and adapted in new communities, the power of the research and the benefits one can expect will be diluted. At some point, adaptation can render a program so fundamentally different from what the designers intended and what was studied that it can no longer be considered evidence-based. A prudent judgment at this stage is to ensure that those delivering the practice adhere to the essential components of the practice and deliver them with fidelity, while accepting a certain level of local adaptation to ensure the practice fits with the community, agency and with the cultures of the families being served. For example, Parent-Child Interaction Therapy finds that it works well across cultural lines with recent Mexican immigrants, but engagement is enhanced by making cultural adaptations without changing the core components (Gardner and Yeh, 2009).

Implementation Management

Funding sources, especially public officials, may embrace “evidence-based practice” in hopes of dramatic and rapid improvements in the state child welfare system. If administrators adopt practices that are incorrectly categorized as “evidence-based” and the practice fails to show the desired results, or a legitimately labeled evidence-based practice is adapted in ways that significantly dilute its effect, the funding sources may feel that “evidence-based practice” is just another false promise for dramatic gain in the quality of public child welfare services. The needs of children and families in the child welfare system are highly complex, and many variables affect outcomes; some evidence-based practices have been developed and tested with clients who exhibit much less complex needs and in more controlled settings. Even when properly selected and replicated with fidelity, some “evidence-based practices” may, in fact, provide superior, but still modest, gains in outcomes. If stakeholders expect a “magic bullet” that dramatically changes the system overnight, they will be disappointed. For these reasons, both administrators and advocates should be precise in how they define their terms, carefully determining which practices they embrace as evidence-based and how they implement the selected practices. In addition, the selection and implementation of evidence-based practice is generally not cost neutral. As noted in the “Adopting Evidence-Based Practices” section of this guide, resources are required to develop training and quality assurance systems necessary to ensure model fidelity. There must also be an investment in the organizational change management strategies essential for successful adoption of a new practice.

Research Science

Child welfare administrators are faced with a wide array of demands and issues, and families and children face a wide range of needs. Once a decision is made to adopt an evidence-based approach, it is important to know what works best, with which families, and under which circumstances. There are currently not enough answers to these important questions. We have a pressing need to act now to improve services for families, yet there are few studies of child welfare that lack the type of research necessary to define any one practice as more effective. As a result, child welfare workers are providing standard, accepted services, adapted to the traditions and cultures of

communities and affected by state, local, and federal policies. The focus is now turning to identifying the best services in the field that give the best outcomes for children and families. Informed child welfare professionals are often faced with a difficult decision: Do you invest in a promising practice built upon solid theory and research, or wait for the results, knowing that proper research may take years to complete when families and communities need services now?

Factors

Questions often arise about the relevance of evidence-based practices to different cultural groups. These questions revolve around the fact that research may not have been conducted with specific groups or individuals (for example, those of different ethnic backgrounds, in different locations in the country, or in rural versus urban settings). To provide information on culture and evidence-based practice, the CEBC has created a resource list on evidence-based practices in general as well as one on culture and specific evidence-based practices. These lists can be found at www.cebc4cw.org/resources/evidence-based-practices-and-relevance-list. A review of a significant number of research studies conducted by Huey and Polo in 2008 found that minority youth (African American, Latino, and mixed/other minority) benefited from evidence-based practices more than did the majority culture youth. It is, therefore, reasonable to assume an evidence-based practice is applicable to a specific population, even if that population is not the focus of the research.

Terms

A lot of terms are being used around the nation to describe services delivered in a child welfare setting, such as "best practice," "promising practice," "good practice," "best practice," "evidence-informed practice," "evidence-based practice," and "evidence-based practice." A number of these terms have very specific meanings to professionals, but others may use the same term in dramatically different ways. Some may use words that lack a rigorous scientific base to describe a practice that lacks even the most basic evaluation. Others have taken the term "evidence-based" as a marketing buzz word without any real empirical support to justify its use. In this environment, the buyer must beware. Child welfare professionals interested in implementing evidence-based practices need to review the research behind the claim and/or rely on reputable evidence-based clearinghouses to do it for them (see Appendix A). To make the review more transparent, some clearinghouses use numeric classification systems. Unfortunately, there is no universal classification system, so each one needs to be carefully reviewed to clarify the definitions in the classification system. This will be described in greater detail in the section "Rating a Practice" later in this guide.

Definitions of Evidence-Based Practice

The Institute of Medicine (IOM) defines "evidence-based practice" as a combination of the following three

1. Best research evidence;

2. Best clinical experience; and

3. Best patient values (IOM, 2001)

These factors are also relevant in child welfare. This definition builds on a foundation of scientific research, the clinical experience of child welfare practitioners, and being fully cognizant of the values of the children and families they serve.

guidance and support to state and local child welfare administrators on these complex issues, is offering this guide to use in exploring evidence-based child welfare practice. In reality, there are a number of schemas that could be proposed to organize these issues. While there is really no one correct way to do this, there is some advantage to using consistent language and terminology among child welfare professionals nationwide.

The definition established by the CEBC (www.cebc4cw.org), which was established by the California Department of Social Services, we have defined evidence-based child welfare practice as the combination of:

• The Best Research Evidence

• The Best Clinical Experience

• Consistent with Family/Client Values

Terms related to evidence-based practice and research are defined in the glossary section of the web site at www.cebc4cw.org/resources/glossary.

Identifying Evidence-Based Practices

There is now an enormous literature base in child welfare and literally thousands of ways of performing child welfare services in public and private environments. As of 2011, the Child Welfare Information Gateway has more than 10,000 documents including 17,600 digital documents in its web site's searchable database at www.childwelfare.gov. There have been thousands of research and demonstration projects funded by federal and state governments and private foundations. In most communities, there are a variety of providers who generally believe their services are effective and worthy of replication. Many have some data they believe support their belief in what they do. The challenge to the child welfare administrator is to find clear and objective evidence of services based on sound research methodology, and based on that evidence, to find the gems of best practice in the sea of advocacy and opinion.

In response to this challenge, in 2004, the California Department of Social Services (CDSS) Office of Child Abuse Prevention sought to establish a web-based resource on evidence-based practice to help guide child welfare professionals in California. CDSS selected the Chadwick Center for Children and Families—Rady Children's Hospital in San Diego, in collaboration with the Child and Adolescent Services Research Center to develop the Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare (CEBC). The CEBC web site launched with two topic areas and 17 programs on June 15, 2006. As of April 2012, the web site contained 34 topic areas and 237 programs as well as a section on Screening and Assessment Tools.

The CEBC, www.cebc4cw.org, was created as a tool for child welfare professionals, staff of public and private child welfare agencies, academic institutions, and others who are committed to serving children and families. The primary purpose of the CEBC is to inform the child welfare community about the existing research evidence as well as to provide additional information about the child welfare related programs that are reviewed on the CEBC web site.

How the CEBC to Select Evidence-Based Practices

The Issue

The field of child welfare is too broad and complex to look for evidence-based practices indiscriminately. Child welfare administrators and agencies are well advised to focus their questions in very clear and discrete terms so similar questions that may qualify as evidence-based can be located and evaluated. For example, seeking evidence-based practices among child welfare services that broadly target behavior changes in parents would be an unfocused and

ask. However, a search for evidence-based parent training programs or mental health interventions to help maltreated children recover from abuse is much more focused and would result in specific practices that have been evaluated.

The Search

The web site was designed in a simple and straightforward format, eliminating the need for consumers to conduct literature searches, review extensive literature, or to understand and critique research methodology. The site features brief and detailed summaries that provide information on each reviewed program.

The site examines the design and science of discrete “programs” commonly used for children and families in child welfare. These models may be delivered by public child welfare employees or by community-based providers. The models are categorized within “topic areas” of similar programs, such as the topic area of “parent training” under which program models such as The Incredible Years or Parent-Child Interaction Therapy are located.

The site is guided by two main entities:

Statewide CEBC Advisory Committee comprised of child welfare leaders, supporting organizations, and nationally respected authorities on child welfare. The Advisory Committee determines the topic areas that will be highlighted on the web site. They also provide feedback on CEBC products to ensure that materials are user-friendly and effectively disseminated.

National CEBC Scientific Panel comprised of seven core members who are nationally recognized leaders in child welfare research and practice. The Scientific Panel is supplemented by topic experts who are intimately familiar with the research in each topic area reviewed. The Scientific Panel assists with maintaining the integrity of the research process for the CEBC.

Evidence-Based Resources

There are numerous resources in child welfare and related areas (mental health, violence prevention, prevention, etc.) available on the Internet. Many of these resources have already assessed a range of practices and selected programs as models to replicate. Caution should be exercised in reviewing this type of resource. Some, such as the Blue Prints Project at the University of Colorado–Boulder, have support to rigorously evaluate programs before listing them as evidence-based (for prevention of violence, in this case) on their web site. Some resources use a far less rigorous and objective basis to label a program as a “model program.” These sites do not reflect a careful assessment of the research upon which the model is based or the risk it may pose to child welfare. Unfortunately, some web sites are merely marketing forums masquerading as objective information for persons or organizations with a proprietary interest in advancing adoption of specific interventions. For this reason, it is important to carefully review the criteria which are being used to label a program as “evidence-based,” “best,” “model,” “promising,” etc. on each web site. Web sites that might be useful in locating evidence-based programs are listed in Appendix A.

Evidence-Based Practice

Since the publication of the first edition of the *Guide for Child Welfare Administrators on Evidence-Based Practice* in 2008, there have been several changes made to the CEBC rating scale in order to be sure that it is practical and applicable. The following provides information on the CEBC rating scale as it exists at the time of this publication. For more information, please visit www.cebc4cw.org.

research base for many programs relevant to child welfare is still relatively weak, the CEBC made the choice to use a numeric rating scale rather than limiting information to one or two categories of evidence-based practices, such as the one utilized for violence prevention (www.colorado.edu/cspv/blueprints). The Scientific Rating Scale was developed by the CEBC with guidance from the CEBC Scientific Panel and was initially modeled after the *Office for Victims of Crime Guidelines* (Saunders, 2004). The Scientific Rating Scale evaluates only practices published in a peer-reviewed journal. The rating scale ranges from the highest category of "1" that represents a practice with well-supported research evidence to the lowest of "5" that represents a concerning practice that appears to pose substantial risk to children and families." The CEBC rating scale was developed to make the process on the CEBC web site transparent. The rating scale is clearly defined on the web site and, therefore, can be used as a guideline for reviewing research on programs that are not currently on the CEBC web site (www.cebc4cw.org/ratings for information on the rating scale).

The CEBC Advisory Committee may ask to have a topic area highlighted where little or no research evidence is available (e.g., Youth Transitioning into Adulthood) and part of the CEBC's purpose is to inform child welfare professionals about programs in the highlighted topic areas that are commonly used or marketed in California, even if the programs reviewed by the CEBC do not currently have enough peer-reviewed, published research to be included on the Scientific Rating Scale and are classified on the web site as "Not Able to be Rated." As of April 2010, these programs make up a little more than 45 percent of the programs highlighted on the web site.

In areas of child welfare, administrators will find one or more practices, models, protocols, or interventions that have been scientifically rated as "1-Well-Supported by Research Evidence." Even in such well-studied areas, there may be other practices that are as effective or hold even greater promise that may be worth considering, but have not yet been subjected to the same level of rigorous evaluation. In other areas of child welfare services, there will be no practices that can be scientifically rated as a "1" or even a "2." In such areas, the best available practice may be scientifically rated a "3-Promising Research Evidence," or in some cases "NR-Not able to be Rated," where no research has yet rigorously investigated the efficacy of the service models.

To assist web site users in selecting practices, the CEBC has also reviewed each program's relevance to the child welfare system. In determining relevance to the child welfare system, the CEBC examines the target population for which the program was developed and the child welfare outcomes that were examined in its studies. Each program is determined to have a high, medium, or low relevance to the child welfare system. A program with high relevance was designed, or is commonly used, to meet the needs of children, youth, young adults, and/or families receiving child welfare services. A program with a medium relevance was designed, or is commonly used, to serve children, youth, young adults, and/or families who are similar to child welfare service recipients (i.e., in history, demographics, or presenting problems) and likely include current and former child welfare service recipients. A program with a low relevance was designed, or is commonly used, to serve children, youth, young adults, and/or families with little or no apparent similarity to the child welfare service population.

Administrators committed to moving to an evidence-based practice must accept that the best they will be able to do at times is make an "evidence-informed" judgment about which practice to endorse and/or attempt to implement based on the best available studies and analyses. McNeece and Thyer (2004) note that in practice areas where there is a lack of systematic review, meta-analyses, and randomized clinical trials, "EBP says that one should rely on the best AVAILABLE evidence..." (p. 12).

Implementing Evidence-Based Practices

The wealth of practical experience documented in the literature on implementing new practices. However, the research on implementation both in the realm of child welfare, as well in related fields, is still in its early stages. The limited amount of existing implementation research in child-welfare focuses on factors (e.g., research-

partnerships, provider attitudes, technical assistance teams, organizational culture and climate) that impede EBP implementation.

oming years, data from completed studies and studies currently under way will help inform rs, agency directors, providers, and consumers about the best ways to facilitate implementation of ased practice in real-world practice settings. The CEBC provides a Selection Guide to help ns think through which practice(s) will be the best fit for their community. Descriptions of ation Approaches being utilized in Mental Health, Medicine, Business, etc. are also available on the site. In addition, there is information on implementation resources for all programs rated 1 or 2 on the ntific Rating Scale. As additional resources and information become available, the CEBC will ly update this information to keep the consumer up to speed on the emerging field of implementation (4cw.org/implementation-resources).

and selecting evidence-based practices is a complex and challenging task, but it represents just the There are innumerable obstacles to adopting an evidence-based practice in child welfare that must be r overcome. A national analysis of barriers to implementing three selected evidence-based practices in area of treatment of abused children (Chadwick Center 2004) identified literally hundreds of barriers e systematically addressed ranging from the cost of implementation (training and material costs, lost y due to training and start up, etc.), to entrenched status quo (providers who do not perceive a need to ractice or resist implementing a manualized intervention that they perceive reduces their clinical o arguments that “our families are different or unique” and the “research does not apply to us.” Other e sought to explore the conceptual complexities of diffusion and dissemination in service organizations r may help guide state or local strategic efforts to manage the process of spreading evidence-based thin their jurisdiction (Greenhalgh, et al. 2004). A meta-narrative analysis of the diffusion literature ttributes of successful implementation that can serve child welfare administrators well. Models, for at are consistent with the values and beliefs of the staff implementing the change will have greater f success than those that require a new orientation. Likewise models that are easily understood by the e being called upon to deliver them and a belief in their own ability to succeed in the change are both actors in successful implementation. It is also important to look at the target population for which an ased practice is being sought. Referral pathways to ensure that the appropriate clients are referred to iate practice are the key to success in the selection and implementation process. For instance if the lation is children 0–5 who have experienced neglect, then it is important to choose a practice that has oped for this age group and this identified issue. As part of the implementation process, referral sources e educated about the practice and which referrals are appropriate. Information to consider when ractice is summarized in the CEBC Selection Guide, which helps organizations think through out which practice(s) are best suited for their current needs.

as of child welfare, adopting evidence-based practices will also require the involvement of community iders and contractual relationships between the child welfare agency and private providers. Some ill be in tune with the concepts of research evidence and welcome the move. Others are far more a community service provision and may lack a tradition of reliance on research or the resources to search and to train staff in new practices. Such organizations may not welcome the introduction of a eloped elsewhere and supported by, what they perceive as “Ivory Tower” academic research, which y supplant their existing services or funding. To implement new practices based on the best available thin public agencies, strategies must be developed to identify and address barriers at a variety of levels (Center 2004); not only at the practice level (e.g., child welfare workers and families) but at the unit hild welfare supervisors and peers), the organizational level (e.g., county directors, program

ent, etc.), the community level (e.g., allied local service providers, community stakeholders such as guardians ad litem, court appointed special advocates, local elected officials) and the state level (e.g., legislators, elected officials, regulatory bodies, etc.). The complexity of this implementation challenge is magnified when the public agency must rely on contractual partners to deliver the desired services. One model that might consider is California, where they have identified selected evidence-based practices in child welfare and sought, with considerable success, to spread their adoption among key community-based organizations by offering resources to offset the cost of training and re-tooling, as seen in the case of their strategic adoption of Parent-Child Interaction Therapy or SafeCare.* Other states are struggling with alternative ways to use the power and influence of the contractual dollar to help shift their state service delivery system to an evidence-based approach. In fact, child welfare is in an influential position to use its contractual resources and influence of its referral pathways in ways that encourage or drive the move toward more evidence-based practices.

In any analysis, child welfare administrators must cautiously and thoughtfully select practices that they can undergo objective review, have an adequate evidence base and are also a good fit for the target population and the outcomes they are seeking to effect. They must then develop plans to ready the organization(s) to adopt the practice while educating and coordinating with the external environment, developing strategies to engage families and staff in the practices, and providing the service delivery staff with the knowledge and skills (and time) necessary to deliver the evidence-based service. Then, and only then, can one expect to successfully implement evidence-based practices in the current practice.

References

- Chadwick Center for Children and Families. (2004). *Closing the quality chasm in child abuse treatment: Identifying and disseminating best practices. The findings of the Kauffman best practices project to help children heal from child abuse*. San Diego, CA: Rady Children's Hospital-San Diego, Chadwick Center for Children and Families.
- Greenwood, T., Robert, G., Macfarlane, F., Bate, P., & Kyriakidou, O. (2004). *Diffusion of innovations in service provision: Systemic review and recommendations*. University College London: University of Surrey.
- Wong, M., & Polo, A. J. (2008). Evidence-based psychosocial treatments for ethnic minority youth. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology, 37*, 262-301.
- Institute of Medicine. (2001). *Crossing the quality chasm: A new health system for the 21st century*. Washington, DC: National Academy Press.
- Wong, M., & Yeh, M. (2009). Parent-child interaction therapy for Mexican Americans: A randomized controlled trial. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology, 38*, 753-759.
- Wong, M., & Thyer, B. A. (2004). Evidence-based practice and social work. *Journal of Evidence-Based Social Work, 1*(1), 7-25.
- Wong, M., Berliner, L., & Hanson, R.F. (Eds.), (2004). *Child physical and sexual abuse: Guidelines for investigation* (Revised Report: April 26, 2004). Charleston, SC: National Crime Victims Research and Treatment Center.

Appendix A

Other Relevant Web Sites

net has a variety of resources that have considered the evidence and classified practices related to child

California Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare

California Evidence-Based Clearinghouse for Child Welfare (CEBC) is funded by the California Department of Social Services. The CEBC provides child welfare professionals with easy access to vital information about selected child welfare related programs. The primary task of the CEBC is to inform the child welfare community about the research evidence for programs being used or marketed in California (cebc4cw.org).

Campbell Collaboration

Campbell Collaboration is an international organization that aims to prepare, maintain, and disseminate high-quality systematic reviews of studies of effectiveness of social and educational policies and practices (campbellcollaboration.org).

Center for the Study and Prevention of Violence—Colorado Blue Prints Project

Center for the Study and Prevention of Violence, a research program of the Institute of Behavioral Science at the University of Colorado at Boulder, was founded in 1992 to provide informed assistance to those committed to understanding and preventing violence, particularly adolescent violence. Since that time, the mission has expanded to encompass violence across the life course (www.colorado.edu/cspv).

Child Welfare Information Gateway

National Child Abuse and Neglect Information Clearinghouse and the National Adoption Information Clearinghouse have been consolidated and expanded to create Child Welfare Information Gateway, a service of the Children's Bureau/ACF/HHS. The Child Welfare Information Gateway provides easy access to print and electronic publications, web sites, and online databases covering a wide range of child welfare topics, including child abuse prevention, family preservation, foster care, domestic and international adoption, and family reunification—materials that child welfare professionals need to protect children and strengthen families (www.childwelfare.gov).

Cochrane Collaboration

Cochrane Collaboration is an international not-for-profit organization, providing up-to-date information on the effects of health care (www.cochrane.org).

National Registry of Evidence-based Programs and Practices

National Registry of Evidence-based Programs and Practices (NREPP) is a service of the Substance Abuse and Mental Health Services Administration (SAMHSA). NREPP is a searchable database of interventions for the prevention and treatment of mental and substance use disorders. SAMHSA has developed this resource to help people, agencies, and organizations implement programs and practices in their communities (nrepp.samhsa.gov).

OJJDP Model Programs Guide

Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention's *Model Programs Guide* is designed to assist practitioners and communities in implementing evidence-based prevention and intervention programs that make a difference in the lives of children and communities (<http://www.ojjdp.gov/mpg>).

American Public Human Services Association
TODAY'S EXPERTISE FOR TOMORROW'S SOLUTIONS

1133 Nineteenth Street, NW, Suite 400

Washington, DC 20036

Tel: (202) 682-0100

Fax: (202) 289-6555 <http://www.aphsa.org>

ಬಾಕ್ಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ:6: POCSO ನಿಯಮ 4(3) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಕೇಸುಗಳ ಫಾರ್ಮಾಟ್

ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ, ಜಿಲ್ಲಾ

ನಂ.

ದಾಖಲಿಸಿದ ವರ್ಷ

ಮಗುವನ್ನು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದ ಸಮಯ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ (ಅಥವಾ ಮಗುವು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಗುವಿನ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ, ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ ಹಾಗೂ ಸಮಯ ಅಥವಾ 2 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಗು)

ಮಗುವಿನ ಲಿಂಗ:

ಮಗುವಿನ ವಯಸ್ಸು:

ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು:

ತರಗತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರು (ಮಗುವು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ):

ಪಿರಿಯಾದುದಾರರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ ಹಾಗೂ ವರ್ಗನಾಮ (ಉದ್ಯೋಗ)

ಮಗುವು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮಗುವು:

- i. ಆಪಾದಿತನ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆ ವಾಸವಿದ್ದಲ್ಲಿ
- ii. ಮಗುವು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರ ಬೆಂಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ
- iii. ಯಾವುದೇ ಮನೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಬೆಂಬಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ

ಸಲ್ಲುವಿಕೆಗಳು:

ದಾಖಲೆಗಳು ನಕಲು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಫೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧಿಸಬೇಕು.

F.I.R. ಪೊಲೀಸರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದರೆ

ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿಗಳು - ಪೊಲೀಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ

ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಂಬಂಧ ಪೊಲೀಸರ ವರದಿ

ಕೌನ್ಸಲಿಂಗ್ ರಿಪೋರ್ಟ್

ಸಾಮಾಜಿಕ ತನಿಖಾ ವರದಿ

ಮಗುವು/ಕುಟುಂಬದವರು ಸಹಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಕೋರಿದ್ದರೆ

ಸಹಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವರದಿ

ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ, ಜಿಲ್ಲಾ
ಕೇಸ್ ನಂ.

ಕೇಸ್ ದಾಖಲಿಸಿದ ವರ್ಷ:

- 1) ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು:
- 2) ವಯಸ್ಸು:
- 3) ಅಪರಾಧದ ವಿವರಗಳು:
- 4) ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ:
- 5) ತೀರ್ಪಿನ ದಿನಾಂಕ:
- 6) ಸಾಮಾಜಿಕ ತನಿಖಾ ವರದಿಯ ವಿವರಗಳು (ಲಗತ್ತಿಸಬೇಕು)
- 7) ಇಂಡಿವಿಜುಯಲ್ ಕೇರ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿನ (ICP) ವಿವರಗಳು (..... ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಲಗತ್ತಿಸಬೇಕು)
- 8) ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಲ್ತ್ ಕೇರ್ ಪ್ರಾನ್ಸಿನ ವಿವರಗಳು (..... ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಲಗತ್ತಿಸಬೇಕು)
- 9) ಸಿಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವರಗಳು
- 10) ಮಗುವಿನ ಸುಬರ್ಧನ್ಯು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು.
- 11) ಮಗುವಿನ ಸುಬರ್ಧನ್ಯು ಕಾಲಾಂಶ
- 12) ಧನಸಹಾಯ. (ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ)
- 13) ಇತರ ವರದಿಗಳು
- 14) ಆದೇಶದ ಪುನರ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಕೆಳಗಿನ ದಾಖಲೆಗಳ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಕೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧಿಸಬೇಕು.

1. F.I.R. ಪೊಲೀಸರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದರೆ
2. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿಗಳು - ಪೊಲೀಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ
3. ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಂಬಂಧ ಪೊಲೀಸರ ವರದಿ
4. ಕೌನ್ಸಲಿಂಗ್ ರಿಪೋರ್ಟ್
5. ಸಾಮಾಜಿಕ ತನಿಖಾ ವರದಿ
6. ಮಗುವು/ಕುಟುಂಬದವರು ಸಹಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಕೋರಿದ್ದರೆ
7. ಸಹಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವರದಿ

ಬಾಕ್ಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದಾಗ ಅಳವಡಿಸಬಹುದಾದ ಫಾರ್ಮಾಟ್

ದಿನಾಂಕ:

ಜುವಿನೈಲ್ ಪೋಲಿಸ್ ಯುನಿಟ್
ರಾಣಿ.

ಉಲ್ಲೇಖ: ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ನೇಮಕಾತಿ

ಯ ಶ್ರೀಮತಿ/ಶ್ರೀ,

SO ಅಧಿನಿಯಮ 14(7)ರ ಕೆಳಗೆ Ms./Mr. _____ರನ್ನು ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನಾಗಿ, CWC ನೇಮಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರ ಸೇವೆಗಳು _____ ಕೇಸ್‌ನಂ. _____ ಮಗುವಿಗೆ, _____ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

Mr. _____ ಅವರು ಕೇಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಡಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು, ಇವರು ಒಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಜಾವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

1. ಮಗು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಸುವುದು.
2. ಮಗು/ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಪಾದಿತನ ಬಂಧನ ಅಥವಾ ಜಾಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಚಾರ್ಜ್‌ಶೀಟಿನ ದಾಖಲಾತಿಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.
3. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸೇವೆಗಳ (ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಮಾನಸಿಕ, ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್) ಮಾಹಿತಿ
4. ಕೇಸಿನಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ (ಸಂಭಾವ್ಯ) ಫಲಿತಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ
5. ವಿಕ್ಟಿಮ್ ಕಾಂಪ್ಲೇನ್ಸ್‌ನ ಫಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ
6. ಮಗು/ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆವರಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.
7. ಮಗು/ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆತಂಕವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು.
8. ಕೇಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳು

ರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನ ವಿವರಗಳು:

ಲ್ ನಂ.:

ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇನೆಂದರೆ POCSO ಅಧಿನಿಯಮ 4(9)ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ Mr. _____ರನ್ನು ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ಆಗಿ _____ ಮಗುವಿಗೆ _____ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ವಂದನೆಗಳು,

ಸ್ಪೆಷಲ್

ಬಾಕ್ಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ 9: ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನಾ ನೇಮಿಸಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು¹

- 1) ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕು/ರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ
- 2) ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕು/ರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ NGO ಅಥವಾ ಇತರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, Childline (ಚೈಲ್ಡ್‌ಲೈನ್)ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು.
- 3) ಬಾಲಮಂದಿರಗಳ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ವಸತಿಗೃಹದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
- 4) DCPU ನೇಮಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು - ಅವರುಗಳೆಂದರೆ
 - i. ಲೀಗಲ್ ಕಮ್ ಪ್ರೊಬೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿ
 - ii. ಸಮಾಜ ಸೇವಕ
 - iii. ಔಟ್ ರೀಚ್ ವರ್ಕರ್
 - iv. ಕೌನ್ಸಿಲರ್

ಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರವು POCSO ಅಧಿನಿಯಮದ ಅಡಿ ವೃತ್ತಿಪರರು ಮತ್ತು ತಜ್ಞರನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಹಂತಗಳನ್ನು ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ಗೆ, ಸ್ಟೆಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರ್, ಅನುವಾದಕಾರರು ಹಾಗೂ ದುಭಾಷಿಕಾರರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

- 1) ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ 21 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಇರಬಾರದು.
- 2) ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ನಡವಳಿಕೆ, ಪಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರ ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನೀಡಬಹುದು. (ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕು)
- 3) ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅಂಗವಿಕಲ ಮಕ್ಕಳ ಒಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅನನ್ಯ ವಿಧಾನಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.
- 4) ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿರಬಾರದು (ಸಣ್ಣ ಸಂಚಾರ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ).
- 5) ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅರ್ಹತಾ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.
- 6) ಮಗು/ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬ/ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿನಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ವಜಾಗೊಳಿಸಬಹುದು.
- 7) ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ದುಭಾಷಿ, ಸ್ಟೆಷಲ್ ಎಜುಕೇಟರ್ ಹಾಗೂ ಅನುವಾದಕಾರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಯುನಿಟ್ (ಡಿ.ಸಿ.ಪಿ.ಯು.) ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅವರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಅರ್ಹತೆ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಸಿ., ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು., ಲೋಕಲ್ ಪೊಲೀಸ್, ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಹಾಗೂ ಸ್ಟೆಷಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪುನರ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

- ಎಲ್ಲ ಲಿಂಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಇರಬೇಕು.
- ವಿವಿಧ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.
- ಕಾಯಿಲೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ಆಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು.
- ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ/ಸಲಹೆಯಾಗಿ ಕರೆಯಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಿರಬಾರದು.
- ಮಗು/ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬ/ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ನನ್ನು ನೇಮಿಸಬಹುದು.

¹ MWCD ಮಾದರಿ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು.

ಬಾಕ್ ಸಂಖ್ಯೆ .10: ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳು

SO ಅಧಿನಿಯಮ 2012ರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಪರಿಶೀಲನಾ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಗು ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್‌ನನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇವರು ಮಗುವಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಗೌಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ/ತಾಯಿ/ಗಾರ್ಡಿಯನ್/ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ -

- ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸ್ಥಿತಿ
- ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಹಾಯ (ಕಾನೂನು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್)
- ಕೇಸಿನಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮ
- ಅವರು ಅಥವಾ ಅವನು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಹುದು.

ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಮಗುವಿಗೆ/ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಆತಂಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು.

ಅಪಾಧಿತನಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ರಕ್ಷಣೆ - ಮಗುವು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ (ಸ್ಟೆಷನ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್) ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್‌ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಅಥವಾ ಎಸ್.ಜೆ.ಪಿ.ಯು. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಮಗು ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬದ ವಿನಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್‌ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ನೀಡದೆ ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಸಿ. ವಜಾಮಾಡಬಹುದು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಪರ್ಸನ್ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

- a) ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ತುರ್ತು ಸೇವೆಗಳು
- b) ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸಿನ ವಿಧಾನಗಳು
- c) ಲಭ್ಯವಿರುವ ವಿಕಿಮ್ ಕಾಮ್ಯುನೈಶನ್ ಫಂಡ್
- d) ಅಪರಾಧದ ತನಿಖೆಯ ಸ್ಥಿತಿ
- e) ಶಂಕಿತ ಅಪರಾಧಿಯ ಬಂಧನ
- f) ಆರೋಪಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಫೈಲಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು.
- g) ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಚಾರಣೆಯ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ
- h) ಅಪಾಧಿತನ ಜಾಮೀನು/ಬಿಡುಗಡೆ ಅಥವಾ ಬಂಧನದ ಸ್ಥಿತಿ.
- i) ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನ
- j) ಆರೋಪಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ

ಬಾಕ್ಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ 11: ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನ ವರದಿಗಳು

ಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರವು 2015ರಲ್ಲಿ POCSSO ಅಧಿನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತಜ್ಞರಿಗಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ರೂರಗಸೂಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತ

ಕೇಸ್
 ಸ್ ನಂ. _____
 POCSSO ಅಧಿನಿಯಮ 2012, ಸೆಕ್ಷನ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ _____
 ಸಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆ _____
 ಲೀಸ್ ಠಾಣೆ _____
 ಫ.ಐ.ಆರ್.ನಂ. _____

ಕೇಸ್‌ನ ಇತಿಹಾಸ (ಹಿಸ್ಟರಿ)
 ಂಗಿಕ ಅಪರಾಧದ ಪ್ರಕಾರ:
 ಪರಾಧದ ಸ್ಥಳ:
 ನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯ:
 ಪಾಠಿತ ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ

ಮಗುವಿನ (ವಿಕ್ಟಿಮ್) ವಿವರಗಳು
 ಮಗುವಿನ ಹೆಸರು (ವಿಕ್ಟಿಮ್): _____
 ಯಸ್ಸು: _____
 ಂಗ: _____ ಜನ್ಮ ದಿನಾಂಕ: _____
 ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ/ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರು _____
 ಮ್: _____ ಜಾತಿ: _____
 ರೀರಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಅಸಮರ್ಥತೆ: _____
 ಕ್ಷಣಿಕ ಅರ್ಹತೆ: _____
 ಶ್ವತ ವಿಳಾಸ: _____

ಇತರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹವ್ಯಾಸಗಳು: _____

ಮಗು (ವಿಕ್ಟಿಮ್) ಹಾಗೂ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧ: (ಹೌದು/ಇಲ್ಲ) _____

ಪಾಲಕರು/ಪೋಷಕರ ವಿವರಗಳು:
 ದೆಯ/ಪೋಷಕರ ಹೆಸರು: _____ ವಯಸ್ಸು: _____
 ಹ್ತೆ: _____ ಉದ್ಯೋಗ: _____
 ಯಿಯ ಹೆಸರು: _____ ವಯಸ್ಸು: _____
 ಹ್ತೆ: _____ ಉದ್ಯೋಗ: _____
 ಷಾಸ: _____
 ಡಿಯನ್ ಹೆಸರು: _____ ವಯಸ್ಸು: _____ ಉದ್ಯೋಗ: _____ ಮಗುವಿಗೆ
 ಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ _____

ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್ ಮಾಡಲಾಗುವ ಮಗುವಿನ ಅಗತ್ಯಗಳ ಮಾಪನ

ದ್ಯುತಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವಿವರಗಳು:

ಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ (ಪ್ರಸ್ತುತ/ಕಳೆದ)_____

ಸ್ಥಿತಿ (ಪ್ರಸ್ತುತ/ಕಳೆದ)_____

ಸಗಳು, ಆಸಕ್ತಿಗಳು (ನೀತಿ,)_____

ಯ ವರದಿ (ಇದ್ದಲ್ಲಿ)

ಒದಗಿಸಿದ ಸೇವೆಗಳ ವಿವರ

ಕ	ಸೇವೆಗಳ ವಿವರ (ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ, ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್, ನ್ಯಾಯಾಲಯ, DLSA, ಪರಿಹಾರ ಧನದ ವಿಚಾರಣೆ)	ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು (ಎದುರಿಸಿದ ತೊಂದರೆಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಜಿಗಳು,ಆತಂಕ ಇತ್ಯಾದಿ)

ಮಾನ್ಯ ತಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು:

ಕೃಕ ಚಟುವಟಿಕೆ/ಆರೈಕೆಯ ಯೋಜನೆ (ಇಂಡಿವಿಜುಯಲ್ ಆಕ್ಷನ್‌ಪ್ಲಾನ್)

ಸಪೋರ್ಟ್ ಪರ್ಸನ್‌ನ ಸಹಿ